

გ ა ნ ჩ ი ნ ე ბ ა

საქართველოს სახელით

6 მარტი 2018 წელი

ქ. თბილისი

თბილისის სააპელაციო სასამართლო

სამოქალაქო საქმეთა პალატა

მოსამართლე: მაია სულხა--შვილი

გოდერძი გ-----შვილი

ბესარიონ ტაბალუა

სხდომის მდივა-- მარიამ ცისკარიშვილი

პირველი აპელანტი - ა----- გ-----ი

წარმომადგენელი - რ-----

მეორე აპელანტი _ ნ--- გ-----ი

წარმომადგენელი _ ა-----

დავის საგა-- - თა--ცხოვრების პერიოდში შეძენილი ქონების განკარგვით მიღებული სარგებლიდან წილის კომპენსაცია, ალიმენტის დაკისრება, დამატებით ხარჯებში მონაწილეობა, ნასყიდობისა და ჩუქების ხელშეკრულებების თვალთმაქცურად ცნობა, ნასყიდობის ხელშეკრულებების მხარეს ა----- გ-----ის მიჩნევა და უძრავი ქონების წილზე მესაკუთრედ ცნობა

გასაჩივრებული გადაწყვეტილება – თბილისის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიის 2017 წლის 28 მარტის გადაწყვეტილება

1. აპელანტის მოთხოვნა

პირველი აპელანტის მოთხოვნა - გასაჩივრებული გადაწყვეტილების ნაწილობრივ გაუქმება და სააპელაციო სასამართლოს მიერ ახალი გადაწყვეტილების მიღებით სარჩელის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმა

მეორე აპელანტის მოთხოვნა - გასაჩივრებული გადაწყვეტილების ნაწილობრივ გაუქმება და სააპელაციო სასამართლოს მიერ ახალი გადაწყვეტილების მიღებით სარჩელის სრულად დაკმაყოფილება

2. გასაჩივრებული გადაწყვეტილების დასკვნებზე მითითება

ნ--- გ-----ის (პ/ნ 0-----) სარჩელი ნაწილობრივ დაკმაყოფილდა. მოპასუხე ა----- გ-----ს (პ/ნ 5-----) ნ--- გ-----ის (პ/ნ 0-----) სასარგებლოდ დაეკისრა თა--საკუთრების განკარგვით მიღებული სარგებლის 44751 (ორმოცდაოთხი ათას შვიდას ორმოცდათერთმეტი) აშშ დოლარის - 2/3 თანხის ა--ზღაურება, სულ 29 83- (ოცდაცხრა ათას რვაას ოცდათოთხმეტი) აშშ დოლარის ოდენობით. ა----- გ-----ს (პ/ნ 5-----) არასრულწლოვა-- შვილის ა-- გ-----ის (დაბადებული 1-----) სასარგებლოდ დაეკისრა ალიმენტის გადახდა ყოველთვიურად 180 (ას ოთხმოცი) ლარის ოდენობით, რომლის გადახდევინება დაიწყოს სარჩელის აღძვრის დღიდან - 13.05.201- წლიდან ბავშვის სრულწლოვანების მიღწევამდე. ა----- გ-----ს (პ/ნ 5-----) არასრულწლოვა-- შვილის ა-- გ-----ის (დაბადებული 1-----) სასარგებლოდ დაეკისრა დამატებით ხარჯებში მონაწილეობის მიღება (რაც უკავშირდება ა-- გ-----ის ჯანმრთელობის მდგომარეობასა და მკურნალობის ხარჯებს) ყოველთვიურად 60 (სამოცი) ლარის ოდენობით, რომლის გადახდევინება დაიწყოს სარჩელის აღძვრის დღიდან - 13.05.201- წლიდან ბავშვის სრულწლოვანების მიღწევამდე. ნ--- გ-----ს (პ/ნ 0-----) სხვა სასარჩელო მოთხოვნათა დაკმაყოფილებაზე ეთქვა უარი. ა----- გ-----ს (პ/ნ 5-----) ნ--- გ-----ის (პ/ნ 0-----) სასარგებლოდ დაეკისრა ამ უკა--სკნელის მიერ იურიდიული მომსახურებისთვის გადახდილი თანხის ა--ზღაურება 1000 (ათასი) ლარის ოდენობით. ნ--- გ-----ს (პ/ნ 0-----) დაეკისრა სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ სახელმწიფო ბაჟის ა--ზღაურება 850 (რვაას ორმოცდაათი) ლარის ოდენობით. ა----- გ-----ს (პ/ნ 5-----) დაეკისრა სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ სახელმწიფო ბაჟის ა--ზღაურება 11-0 (ათას ას ორმოცდაათი) ლარის ოდენობით. მოცემულ №2/9----- საქმეზე 201- წლის 02 ოქტომბერს გამოტა--ლი დროებითი განკარგულება გაუქმდა გადაწყვეტილების კანონიერ ძალაში შესვლის შემდეგ.

დასკვნები ფაქტობრივ გარემოებებთან დაკავშირებით

უდავოდ მიჩნეული ფაქტობრივი გარემოებები

2.1 მოსარჩელე ნ--- გ-----ი და მოპასუხე ა----- გ-----ი დაქორწინდნენ 1996 წლის 20 ნოემბერს. მათ თა--ცხოვრების პერიოდში შეეძინათ ორი შვილი: 1997 წლის 04 მარტს დაბადებული ნ--- გ-----ი და 1----- დაბადებული ა-- გ-----ი. ა----- გ-----ს, რუსეთის ფედერაციის მოქალაქეს, საქართველოს პრეზიდენტის 2008 წლის 27 ივნისის ბრძანებულებით მიენიჭა საქართველოს მოქალაქეობა.

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ

მტკიცებულებებს:

- ქ----- მოსკოვის რაიონის მმაჩის განყოფილების ფილიალის მიერ 1996 წლის 20 ნოემბერს გაცემული ქორწინების მოწმობა, აქტის ჩა--წერი N 3-- (ტომი 1, იხ. ს.ფ. 22-23);
- ნ--- გ-----ის დაბადების მოწმობა, აქტის ჩა--წერი N2-- (ტომი 1, ს.ფ. 2--26);
- ა-- გ-----ის დაბადების მოწმობა, აქტის ჩა--წერი N 6-- (ტომი 1, ს.ფ. 28-29).

2.2 მხარეები, ნ--- გ-----ი და ა----- გ-----ი 1996 წლიდან 2003 წლამდე ერთ ოჯახად ცხოვრობდნენ რუსეთის ფედერაციაში, ქ. ტ----- ქორწინების განმავლობაში, 2002 წლის 17 დეკემბერს, ა----- გ-----მა დაარეგისტრირა საკუთრების უფლება საცხოვრებელ ბინაზე, მდებარე რუსეთის დეფერაცია, ქ----- ალნიშნული უძრავი ქონება, 2003 წლის 03 მარტს ბინების გაცვლის შესახებ ხელშეკრულების საფუძველზე, მოპასუხე ა----- გ-----მა მესაკუთრე ლ-----თან გაცვალა ტ-----, ქ. ტ----- ბინაში. რუსეთის ფედერაცია, ქ----- ბინის საკადასტრო ღირებულებაა 2 093 365.7 რუბლი ანუ 66 303 აშშ დოლარი.

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ

მტკიცებულებებს:

- 13.11.2014 წელს გაცემული ამონაწერი უძრავ ქონებაზე და მასთან გარიგებაზე უძრავი ქონების ობიექტზე უფლებების გადასვლის შესახებ უფლებათა ერთია-- სახელმწიფო რეესტრიდან N0----- (ტომი 1, ს.ფ. 30-31);
- 17.11.2014 წელს გაცემული ამონაწერი უძრავი ქონების სახელმწიფო კადასტრიდან N0----- (ტომი 1, ს.ფ. 32-33);
- 13.11.2014 წელს გაცემული ამონაწერი უძრავ ქონებაზე და მასთან გარიგებაზე უძრავი ქონების ობიექტზე უფლებების გადასვლის შესახებ უფლებათა ერთია-- სახელმწიფო რეესტრიდან N0----- (ტომი 1, ს.ფ. 36-38);
- 17.11.2014 წელს გაცემული ამონაწერი უძრავი ქონების სახელმწიფო კადასტრიდან (ტომი 1, ს.ფ. 39-40);
- საქართველოს პრეზიდენტის 2008 წლის 27 ივნისის ბრძანებულება N323 (ტომი 3, ს.ფ. 137);

2.3. 2003 წლის ივნისის თვეში, მოსარჩელე ნ--- გ-----ი არასრულწლოვან შვილებთან, ნ--- გ-----თან და ა-- გ-----თან ერთად საქართველოში გადმოვიდნენ საცხოვრებლად. 2005 წელს სამი თვის ვადით ისევ დაბრუნდა მოსარჩელე არასრულწლოვან ნ--- გ-----თან და ა-- გ-----თან ერთად რუსეთის ფედერაციაში, ხოლო 2005 წლის ოქტომბრის თვეში დაბრუნდნენ

საქართველოს ტერიტორიაზე;

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ

მტკიცებულებებს:

- სსიპ საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს მომსახურების სააგენტოს მიერ
- 09.03.201- წელს გაცემული ცნობები საქართველოს სახელმწიფო საზღვრის კვეთის შესახებ, და--რთი (ტომი 1, ს.ფ. 43-48);
- მხარეთა ახსნა-განმარტება (იხ. სარჩელი, შესაგებელი, სხდომის ოქმი).

2.4 რუსეთის ფედერაციის სახელით ქ----- მოსკოვის რაიონული სასამართლოს 2009 წლის 01 ოქტომბრის გადაწყვეტილების მიხედვით, ა----- გ-----ი ნ--- გ-----თან და შვილებთან ერთად ცხოვრობდა ბინაში, მისამართზე ქ----- . 2003 წლის 04 თებერვალს ბინების გაცვლის ხელშეკრულების საფუძველზე ა----- გ-----მა საკუთრებაში შეიძინა ბინა მისამართზე ქ-----, რომელშიც შესახლდა და ცხოვრობს. ამ ბინაში რეგისტრირებულნი არიან ნ--- გ-----ი და არასრულწლოვნები, ნ--- გ-----ი და ა-- გ-----ი, რომლებიც ბინაში არ შესახლდნენ, 2003 წლის ივნისში გაემგზავრნენ საქართველოში მუდმივი ცხოვრების უფლებით. ამ გადაწყვეტილებით, ნ--- გ-----ს და არასრულწლოვა-- შვილებს არ შეუძენიათ უფლება საცხოვრებელი ფართით სარგებლობაზე ქ----- . აღნიშნული ბინა ა----- გ-----მა გაასხვისა 2010 წლის 28 აპრილს.

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ

მტკიცებულებებს:

- ქ----- მოსკოვის რაიონული სასამართლოს 2009 წლის 01 ოქტომბრის გადაწყვეტილება (ტომი 1, ს.ფ. 49-5-)

2.5 2010 წლის 06 მაისს ა----- გ-----მა შეიძინა ბინა რუსეთის ფედერაციაში, ქ. ტ-----, რომელიც 2010 წლის 27 ივლისს გაყიდა. ბინის ღირებულება შეადგენს 1442964.46 რუბლს ანუ 47622 აშშ დოლარს;

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ

მტკიცებულებებს:

- 13.11.2014 წელს გაცემული ამონაწერი უძრავ ქონებაზე და მასთან გარიგებაზე უძრავი ქონების ობიექტზე უფლებების გადასვლის შესახებ უფლებათა ერთია-- სახელმწიფო რეესტრიდან NO----- (ტომი 1, ს.ფ. 61-63);
- 17.11.2014 წელს გაცემული ამონაწერი უძრავი ქონების სახელმწიფო

კადასტრიდან (ტომი 1, ს.ფ. 64-65);

2.6 2010 წლის 26 ივლისს ა----- გ-----მა შეიძინა ბინა რუსეთის ფედერაციაში, ქ. ტ-----, რომელიც 2012 წლის 16 ოქტომბერს გაასხვისა. ბინის ღირებულებაა 1390833.28 რუბლი ანუ 44 751 აშშ დოლარი.

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ მტკიცებულებებს:

- 13.11.2014 წელს გაცემული ამონაწერი უძრავ ქონებაზე და მასთან გარიგებაზე უძრავი ქონების ობიექტზე უფლებების გადასვლის შესახებ უფლებათა ერთია-- სახელმწიფო რეესტრიდან NO----- (ტომი 1, ს.ფ. 68-70);
- 17.11.2014 წელს გაცემული ამონაწერი უძრავი ქონების სახელმწიფო კადასტრიდან (ტომი 1, ს.ფ. 71-73);

2.7 2010 წლის 13 აგვისტოს ა----- გ-----ის მამამ, ნ----- გ-----მა შპს „ბ--სგან“ შეიძინა უძრავი ქონება, მდებარე მისამართზე ქ. თბილისი, ხ-----, ს----- (კორპუსი I--). ნასყიდობის საფასური შეადგენდა 68000 ლარს. ამავე წლის, 2010 წლის 2- აგვისტოს უძრავი ქონების ჩუქების ხელშეკრულების საფუძველზე, აღნიშნული უძრავი ქონება საკუთრებაში გადასცა ა----- გ-----ს; დღეის მდგომარეობით, უძრავ ნივთზე, მდებარე ქ. თბილისი, ხ----- (კ-----), საკადასტრო კოდი NO-----, რეგისტრირებულია მოპასუხე ა----- გ-----ის საკუთრების უფლება;

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ მტკიცებულებებს:

- 16.08.2010 წელს მომზადებული ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან (ტომი 3, ს.ფ. 17);
- შპს „ბ----ს“ ამონაწერი მეწარმეთა და არასამეწარმეო (არაკომერციული) იურიდიული პირების რეესტრიდან (ტომი 3, ს.ფ. 13-14);
- 13.08.2010 წლის უძრავი ნივთის ნასყიდობის ხელშეკრულება, რეგისტრაციის ნომ--- N1----- (ტომი 1, ს.ფ. 77-81);
- 2010 წლის 2- აგვისტოს უძრავი ქონების ჩუქების ხელშეკრულება (ტომი 1. ს.ფ. 86-88);
- 19.08.2010 წელს მომზადებული ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან (ტომი 1, ს.ფ. 89-90);
- 31.08.2010 წელს მომზადებული ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან (ტომი 1, ს.ფ. 170-171);

2.8 2013 წლის 22 მაისის უძრავი ნივთის ნასყიდობის ხელშეკრულების საფუძველზე ნ----- გ-----მა გ----- ს-----ასაგან შეიძინა უძრავი ქონება (კომერციული ფართი), მდებარე მისამართზე ქ. თბილისი, გ----- ნასყიდობის საგნის ღირებულება გა--საზღვრა 30 000 აშშ

დოლარად. დღეის მდგომარეობით, უძრავი ნივთი - არასაცხოვრებელი ფართი, მდებარე მისამართზე - ქ. თბილისი, გ-----. საკადასტრო კოდი N0-----, საკუთრების უფლებით რეგისტრირებულია ნ----- გ----- —ის სახელზე;

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ

მტკიცებულებებს:

- 10.07.2012 წელს მომზადებული ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან (ტომი 3, ს.ფ. 20);
- 2013 წლის 22 მაისის უძრავი ნივთის ნასყიდობის ხელშეკრულება (ტომი 1, ს.ფ. 290-291);
- 28.05.2013 წელს მომზადებული ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან (ტომი 3, ს.ფ. 19);

2.9 ქ----- მოსკოვის რაიონის N6 სასამართლოს 2013 წლის 19 აგვისტოს გადაწყვეტილებით მეუღლეებს ა----- გ-----ს (დაბადებული 1963 წლის 27 იანვარს) და ნ--- გ-----ს (დაბადებული 1965 წლის 05 ივნისს) შორის 1996 წლის 20 ნოემბერს ტ----- ქ----- ადმინისტრაციის მმაჩის განყოფილების N3 ფილიალში რეგისტრირებული ქორწინება; ა----- გ----- ი და ნ--- გ-----ი განქორწინდნენ 2013 წლის 19 აგვისტოს;

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ

მტკიცებულებებს:

- ქ----- მოსკოვის რაიონის N6 სასამართლოს 2013 წლის 19 აგვისტოს გადაწყვეტილება რუსეთის ფედერაციის სახელით (ტომი 1, ს.ფ. 96-97, ტომი 3, ს.ფ. 8-9);
- ქ----- ადმინისტრაციის მოქალაქეებრივი მდგომარეობის აქტების ჩაწერის განყოფილების ტ-----ს ოლქის მიერ 2013 წლის 24 სექტემბერს გაცემული განქორწინების მოწმობა, აქტის ჩა--წერი N1--- (ტომი 3, ს.ფ. 11-13);

2.10. მოსარჩელე ნ--- გ-----ი არ არის დასაქმებული. სსიპ შემოსავლების სამსახურის ელექტრონულ ბაზაში არსებული მონაცემებით, 14.04.201- წლის მდგომარეობით, ნ--- გ-----ის მიერ 2007 -201- წლებში მიღებული დასაბეგრის შემოსავალი არ ფიქსირდება;

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ

მტკიცებულებებს:

- სსიპ შემოსავლების სამსახურის მიერ 1-04.201- წელს გაცემული ცნობა (ტომი 1, ს.ფ. 1-4);
- მხარეთა ახსნა-განმარტება (იხ. სარჩელი, შესაგებელი, სხდომის ოქმი).

2.11 ნ--- გ-----ი და არასრულწლოვა-- ა-- გ-----ი რეგისტრირებულნი არიან სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს სოციალურად დაუცველი ოჯახების მონაცემთა ერთიან ბაზაში;

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ მტკიცებულებებს:

- სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს მიერ 01.05.201- წელს გაცემული ამონაწერი სოციალურად დაუცველი ოჯახების მონაცემთა ერთიან ბაზიდან (ტომი 1, ს.ფ. 1-5);

2.12. მოსარჩელე ნ--- გ----- შვილებთან, ნ--- გ-----თან (დაბადებული 1997 წლის 04 მარტს) და ა-- გ-----თან (დაბადებული 1999 წლის 28 სექტემბერს) 2003 წლის ივნისის თვიდან ცხოვრობდა თბილისში, ძმის საცხოვრებელ მისამართზე. 2011 წლიდან ბავშვები სწავლობდნენ ხ-----ს რაიონის, სოფელ ნ-----ი მდებარე სკოლაში. 2011 წელს ნ--- გ-----ი საცხოვრებლად გადავიდა და მას შემდეგ ცხოვრობს მამასთან, ა----- გ-----თან, რომელიც იმ პერიოდისათვის დაბრუნებული იყო საქართველოში.

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ მტკიცებულებებს:

- მხარეთა ახსნა-განმარტება (იხ. სარჩელი, შესაგებელი, სხდომის ოქმი).
- მოწმე ლ----- თ-----ს ჩვენება (იხ. სხდომის ოქმი);

2.13. არასრულწლოვან ა-- გ-----ის ჯანმრთელობის მდგომარეობის შესახებ ცნობის მიხედვით, მისი დიაგნოზია - „ნაადრევი სქესობრივი მომწიფების შემდგომი ფიზიკური განვითარების შეფერხება, დასაზუსტებელი E28.1 პარკუჭთაშუა ძგიდის დეფექტის და 2000 წელს ჩატარებული ღია ბოტალის სადინრის ქირურგიული კორექციის შემდგომი მდგომარეობა“. ასევე, აქვს მხედველობასთან დაკავშირებული პრობლემები, კერძოდ - „მიოპიური ასტიგმატიზმი, შეუღლებული გარეთა სიელმე“, რის გამოც პერიოდულად ესაჭიროება ოფთალმოლოგიური გამოკვლევა -კონსულტაცია, ოფთალმოლოგიური ელექტროსტიმულაცია, თვალის ვარჯიში და წვეთები. ამასთან, შპს „ო-----ს“ 2016 წლის 01 ივნისს გაცემული „ფორმა - 100“-ის მიხედვით, ა-- გ-----ის დიაგნოზია - „კბილთა რკალის ანომალია, კბილთა დგომის ანომალია, რეტენციული კბილი, ზეკომპექსური კბილი“.

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ მტკიცებულებებს:

- შპს „ვ-----“ მიერ 201- წლის 05 იანვარს გაცემული ცნობა ჯანმრთელობის მდგომარეობის შესახებ (ტომი 1, ს.ფ. 107-109);

- შპს „ა-----“-ს მიერ 05.01.201- წელს გაცემული ცნობა ჯანმრთელობის მდგომარეობის შესახებ (ტომი 1, ს.ფ. 114);
- სამედიცინო ცენტრი „ნ-----“ მიერ 03.12.2014 წელს გაცემული და--შნულება (ტომი 1, ს.ფ. 116);
- შპს „ა-----“-ს მიერ 03.10.2011 წელს და 2-03.201- წელს გაცემული ცნობები ჯანმრთელობის მდგომარეობის შესახებ (ტომი 1, ს.ფ. 110, 120);
- ენდროკრინოლოგიის, მეტაბოლოგიისა და დიეტოლოგიის ცენტრის „ე-----“ ულტრასონოგრაფიის კაბინეტის 07.05.2009 წელს გაცემული ფარისებური ჯირკვლის ულტრაბგერითი სურათი (ტომი 1, ს.ფ. 124);
- შპს „დ-----“ მიერ 07.11.2014 წელს გაცემული ფარისებრი ჯირკვლის ულტრაბგერითი სურათი, ქვითარი (ტომი 1, ს.ფ. 13--137);
- შპს „დ-----“ მიერ 05.01.201- წელს გაცემული ცნობა ჯანმრთელობის მდგომარეობის შესახებ (ტომი 1, ს.ფ. 138);
- შპს „ა-----“ მიერ 20.02.2010 წელს ჩატარებული ხერხემლის სვეტის რენტგენოგრაფია (ტომი 1, ს.ფ. 139);
- შპს „ი-----“ მიერ 19.03.201- წელს გაცემული ცნობა ჯანმრთელობის მდგომარეობის შესახებ (ტომი 1, ს.ფ. 141);
- შპს „დ-----“ მიერ 31.01.2009 წელს ჩატარებული ენდროკრინოლოგიის კონსულტაცია (ტომი 1, ს.ფ. 1-3);
- შპს „ა-----ს“ მიერ 09.03.2016 წელს გაცემული ცნობა ჯანმრთელობის მდგომარეობის შესახებ, ანგარიშ-ფაქტურა (ტომი 4, ს.ფ. 122-123);
- შპს „ო-----“ მიერ 2016 წლის 01 ივნისს გაცემული ფორმა-100, ფოტოსურათები (ტომი 4, ს.ფ. 124-12-);
- მოწმე ლ----- თ-----ს ჩვენება (იხ. სხდომის ოქმი);

2.14. მოპასუხე ა----- გ-----ი 2001 წლის 31 ოქტომბრიდან 2011 წლის 2-მაისამდე მიმღები ნ--- გ-----ის სახელზე ფულადი გზავნილების საერთაშორისო სისტემის მეშვეობით ახორციელებდა ფულადი თანხის გადმორიცხვას 1-0 (ას ორმოცდაათი) აშშ დოლარის ან 200 (ორასი) აშშ დოლარის ოდენობით;

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ მტკიცებულებებს:

- ფულადი გზავნილების საერთაშორისო სისტემით განხორციელებული გადმორიცხვების შესახებ ცნობები (ტომი 2, ს.ფ. 122-309);
- მხარეთა ახსნა-განმარტება (იხ. სარჩელი, შესაგებელი, სხდომის ოქმი).
- მოწმე ლ----- თ-----ს ჩვენება (იხ. სხდომის ოქმი);

2.1-. 2010 წლის 28 ივლისის მდგომარეობით, უძრავი ქონება, მდებარე მისამართზე ქ. თბილისი, კ-----, (იგივე I-----), ს----- კვ.მ. ფართი საკუთრების უფლებით რეგისტრირებულია ნ--- გ-----ის სახელზე; ერთობლივი საქმიანობის ამხა--

გობა „ვ-----“ მიერ 23.09.201- წელს გაცემული ცნობის მიხედვით, აღნიშნული საცხოვრებელი კორპუსი არის მშენებარე და საცხოვრებლად უვარგისი, მასში არა--ირი კომუნ---ცია არ არის და ადამია--სთვის შეუძლებელია მასში ცხოვრება;

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ

მტკიცებულებებს:

- 28.07.2010 წელს მომზადებული ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან (ტომი 2, ს.ფ. 310);
- 24.07.2014 წელს მომზადებული ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან (ტომი 3, ს.ფ. 149);
- ერთობლივი საქმიანობის ამხა--გობა „ვ-----“ მიერ 23.09.201- წელს გაცემული ცნობა, ფოტოსურათები (ტომი 4, ს.ფ. 39-43);

2.16. სს „ს-----“ 01.01.2003 წლიდან 22.07.201- წლამდე ჩარიცხული გზავნილების შესახებ ინფორმაციის შესაბამისად, მითითებულ პერიოდში ლ-----ის და დ----- თ-----ს მიერ რამდენჯერმე განხორციელდა ფულადი გზავნილის საერთაშორისო სისტემის მეშვეობით ნ--- გ-----ის სახელზე გახსნილ ანგარიშზე ფულადით თანხის გადმორიცხვა; ასევე, სს „თ-----ს“ ანგარიშზეც მოსარჩელე ნ--- გ-----ს გამომგზავნი ლ-----ისგან მიღებული აქვს სხვადასხვა ოდენობის თანხა 2010 -2014 წლებში. ნ--- გ-----ს სს „ლ-----ი“ 2014 წლის 01 იანვრიდან 201- წლის 13 ივლისამდე მიღებული/განხორციელებული აქვს სწრაფი ფულადი გზავნილები;

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ

მტკიცებულებებს:

- 22.07.201- წელს გაცემული ინფორმაცია სს „ს-----ი“ ჩარიცხული გზავნილების შესახებ (ტომი 4, ს.ფ. 31);
- სს „თ-----ს“ მიერ 24.07.201- წელს გაცემული ცნობა N-18/1---01 (ტომი 4, ს.ფ. 32-33);
- სს „ლ-----ს“ მიერ 16.07.201- წელს გაცემული ცნობა N5-70 (ტომი 4, ს.ფ. 3-);
- მოწმე ლ----- თ-----ს ჩვენება (იხ. სხდომის ოქმი);

2.17. ა----- გ-----ის დედა მ--- გ-----ი არის ნ-----ს საჯარო სკოლის დაწყებითი კლასების პედაგოგი (უმაღლესი პედაგოგიური გა--თლებით) 1973 წლიდან დღემდე და ამჟამადაც აგრძელებს მუშაობას. ზ-----ს არქივში დაცული ხ-----ს რაიონის ხ--- სასოფლო საბჭოს და ნ-----ს საკრებულოს 1986 -2006 წლების ხელფასის გაცემის უწყისებით დასტურდება, რომ მ--- გ-----ი მუშაობდა ნ-----ს საშუალო სკოლის დაწყებითი კლასის მასწავლებლად 1986 წლის იანვრის თვიდან 2006 წლის დეკემბრის თვის ჩათვლით.

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ

მტკიცებულებებს:

- ა----- გ-----ის დაბადების მოწმობა (ტომი 2, ს.ფ. 64);
- სსიპ ხ-----ს მუნიციპალიტეტის სოფელ ნ-----ს საჯარო სკოლის მიერ 05.06.201- წელს გაცემული ცნობა N-7959 (ტომი 2, ს.ფ. 62);
- მ--- გ-----ის (ქორწინებამდელი გვარი „ლ-----“) შრომის წიგკა--ს ასლი (ტომი 2, ს.ფ. 63);
- სსიპ საქართველოს ეროვნული არქივის ზ-----ს არქივის მიერ 22.06.201- წელს გაცემული საარქივო ცნობა NA----- (ტომი II, ს.ფ. 313);
- მოწმე ლ--- გ-----ის ჩვენება (იხ. სხდომის ოქმი);

2.18. ა----- გ-----ი და მისი ძმა მ----- გ-----ი 2009 -2014 წლებში სს „ლ---ს“ მეშვეობით ფულადი გზავნილის სახით მოპასუხე ნ----- გ-----ის სახელზე აგზავნიდა გარკვეული ოდენობის თანხებს.

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ მტკიცებულებებს:

- სს „ლ-----ს“ მიერ 27.05.201- წლის მიმართვა N03065/43388, გზავნილის ქვითრები (ტომი I-, ს.ფ. 28-51);
- მხარეთა ახსნა-განმარტება (იხ. სარჩელი, შესაგებელი, სხდომის ოქმი).

2.19. მოპასუხე ნ----- გ-----ი (ა----- გ-----ის მამა) პროფესიით არის მეტყევე -ტექნიკოსი. იგი 1959 წლიდან დასაქმებულია სამეურნეობათაშორისო სატყეო მეურნეობაში და ასევე, მუშაობდა ს-----ს თა--მდებობაზე. მას ჰქონდა შესაბამისი შემოსავლები. ნ----- გ-----ი წარმოადგენს ხ-----ს რაიონის სოფელ ნ-----ს კომლის წევრს. ამ კომლს აქვს საკუთრებაში საცხოვრებელი სახლი და 6300 კვ.მ. -ის მიწის ნაკვეთი; ოჯახი დაკავებულია სოფლის მეურნეობის შედეგად მიღებული მოსავლის რეალიზაციით;

სს „ვ-----ს“ მიერ 23.06.201- წელს გაცემული ცნობის მიხედვით, ნ----- გ-----ის სახელზე 1994 წლის 12 ივლისისათვის ირიცხებოდა 147 კუპონი; სსიპ შემოსავლების სამსახურის მომსახურების დეპარტამენტის 01.06.201- წლის მიმართვის მიხედვით, ნ----- გ-----ი დასაქმებული იყო 2007 -2010 წლებში და გააჩნდა შესაბამისი შემოსავალი ხელფასის სახით;

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ მტკიცებულებებს:

- ნ----- გ-----ის შრომის წიგნაკის ასლი (ტომი 2, ს.ფ. 56-61);
- ა----- გ-----ის დაბადების მოწმობა (ტომი 2, ს.ფ. 64);
- სსიპ შემოსავლების სამსახურის მომსახურების დეპარტამენტის 01.06.201- წლის მიმართვა N21-04/55-81, და--რთი (ტომი 3, ს.ფ. 68-71);
- სს „ვ-----ს“ მიერ 23.06.201- წელს გაცემული ცნობა N08-1/553/3327 (ტომი 2,

ს.ფ. 114);

- მხარეთა ახსნა-განმარტება (იხ. სარჩელი, შესაგებელი, სხდომის ოქმი).

2.20. მოპასუხე ა----- გ-----ი რუსეთის ფედერაციაში ყოფნის პერიოდში დასაქმებული იყო ქ----- სასჯელაღსრულების დაწესებულებაში და გააჩნდა შესაბამისი მატერიალური შემოსავალი ხელფასის სახით. ამჟამად, იგი პენსიის სახით იღებს დაახლოებით 800 (რვაასი) ლარის ოდენობით თანხას.

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ

მტკიცებულებებს:

- მხარეთა ახსნა-განმარტება (იხ. სარჩელი, შესაგებელი, სხდომის ოქმი).

2.21. სსიპ შემოსავლების სამსახურის მომსახურების დეპარტამენტის 201- წლის 21 სექტემბრის წერილის თა--ხმად, ა-----აგან (დამსაქმებელი) მოპასუხე ა----- გ-----ს აქვს მატერიალური შემოსავალი 2014 წლის მარტის თვიდან ყოველთვიურად 500 (ხუთასი) ლარის ოდენობით.

მოპასუხე ა----- გ-----ი ასევე დაკავებულია სოფლის მეურნეობით, (ჰყავს საქონელი და შინაურული ფრინველი) და მეურნეობის წარმოების შედეგად იღებს შესაბამის პროდუქციას. აღნიშნული საქმიანობის შედეგად, მოპასუხეს ფულადი თანხით შემოსავალი არ გააჩნია.

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ

მტკიცებულებებს:

- სსიპ შემოსავლების სამსახურის მომსახურების დეპარტამენტის 21.09.201- წლის მიმართვა N21-04-991-- (ტომი 3, ს.ფ. 172-176);

- მხარეთა ახსნა-განმარტება (იხ. სარჩელი, შესაგებელი, სხდომის ოქმი).

2.22. მოპასუხე ა----- გ-----ი და ნ----- დაქორწინდნენ 2014 წლის 04 ივნისს;

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ

მტკიცებულებებს:

- სსგს ხ----- სამოქალაქო რეესტრის სამსახურის მიერ 2014 წლის 04 ივნისს გაცემული ქორწინების მოწმობა, აქტის ჩა--წერი N 6----- (ტომი 2, ს.ფ. 65);

2.23. თბილისის საქალაქო სასამართლოს 201- წლის 02 ოქტომბრის განჩინებით ნ--- გ-----ის შუამდგომლობა დაკმაყოფილდა ნაწილობრივ და მოპასუხე ა----- გ-----ს არასრულწლოვან შვილზე - 1----- დაბადებულ ა-- გ-----ზე ზრუნვის განხორციელების მიზნით, ნ--- გ-----ის სასარგებლოდ დაეკისრა ყოველთვიურად 1-0 (ას ორმოცდაათი) ლარის გადახდა, სარჩელის აღძვრიდან - 201- წლის 13 მაისიდან საქმის განხილვის დასრულებამდე;

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ

მტკიცებულებებს:

- თბილისის საქალაქო სასამართლოს 201- წლის 02 ოქტომბრის განჩინება დროებითი განკარგულების გამოცემის შესახებ (ტომი 3, ს.ფ. 177-180);

დადგენილი სადავო ფაქტობრივი გარემოებები

2.24 სასამართლო არ გაიზიარა მოსარჩელე მხარის მოსაზრება იმასთან დაკავშირებით, რომ მოპასუხე ა----- გ-----მა რუსეთის ფედერაციაში 2003 წლის 03 მარტს უძრავი ქონების მდებარე ქ-----ის განკარგვით მიიღო შემოსავალი 2 093365.7 რუბლის ანუ 66 303 აშშ დოლარის ოდენობით.

სასამართლომ მიუთითა, რომ აღნიშნული გარემოების დამადასტურებელი მტკიცებულება საქმეზე წარმოდგენილი არ იყო. უფრო მეტიც, საქმის მასალების მიხედვით, ა----- გ-----მა იმავე დღეს, 2003 წლის 03 მარტს გაფორმებული საცხოვრებელი ბინის გაცვლის ხელშეკრულების საფუძველზე საკუთრებაში მიიღო უძრავი ქონება, მდებარე ქ-----; ამდენად, ა----- გ-----მა გაცვლის ხელშეკრულების საფუძველზე საკუთრების უფლებით დაირეგისტრირა სხვა ქონება და მის მიერ მეუღლეთა საერთო ქონების განკარგვით რაიმე სახით სარგებლის მიღება არ დასტურდება;

სასამართლომ ასევე ვერ გაიზიარა მოსარჩელე მხარის მოსაზრება იმის თაობაზე, რომ მოპასუხე ა----- გ-----მა 2010 წლის 28 აპრილს უძრავი ქონების (მდებარე ქ. ტ-----) და 2010 წლის 27 ივლისს უძრავი ნივთის (ქ-----) გაყიდვით მიიღო რაიმე სახის სარგებელი. ვინაიდან აღნიშნული გარემოების დამადასტურებელი უტყუარი მტკიცებულება საქმეზე წარმოდგენილი არ იყო. სასამართლომ ყურადღება გაამახვილა იმ გარემოებაზე, რომ მოპასუხე მხარის მიერ ერთი უძრავი ქონების გასხვისებას თარიღის მიხედვით მოკლე ვადაში მოჰყვა სხვა უძრავი ქონების შეძენა, რაც სასამართლოს განუმტკიცა ვარაუდი იმის თაობაზე, რომ მოპასუხე ა----- გ-----მა ერთი უძრავი ქონების განკარგვით მიღებული თანხა მიზნობრივად გამოიყენა მეორე უძრავი ქონების შესაძენად.

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ

მტკიცებულებებს:

- მხარეთა ახსნა-განმარტება (იხ. სარჩელი, შესაგებელი, სხდომის ოქმი).

2.2- ა----- გ-----მა საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონება, მდებარე რუსეთის ფედერაცია, ტ----- გაასხვისა 2012 წლის 16 ოქტომბერს და ბინის ღირებულება გა--საზღვრა 44 751 აშშ დოლარით.

სასამართლომ აღნიშნა, რომ ის გარემოება, რომ მითითებული უძრავი ქონების გასხვისებით მიღებული სარგებლიდან რაიმე ნაწილი გადაეცა მოსარჩელე ნ--- გ-----ს, საქმეზე წარმოდგენილი მტკიცებულებებით არ

დასტურდებოდა და აღნიშნულის თაობაზე არც მხარეები მიუთითებდნენ. ამასთან, სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ უძრავი ნივთი, მდებარე რუსეთის ფედერაცია, ტ-----, ქ. ტ-----, ო-----ის ქუჩა, სახლი 5-----, შეძენილი იყო რა მეუღლეთა ქორწინების განმავლობაში, წარმოადგენდა ა----- გ-----ისა და ნ--- გ-----ის თა--საკუთრებას, თა--ხმად სამოქალაქო კოდექსის 11-1 -ე და 11-8 -ე მუხლში გათვალისწინებული სამართლებრივი და--წესის შესაბამისად.

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ

მტკიცებულებებს:

- მხარეთა ახსნა-განმარტება (იხ. სარჩელი, შესაგებელი, სხდომის ოქმი).

2.26 სასამართლო სრულად ვერ გაიზიარა მხარეთა მოსაზრებები ალიმენტის ოდენობის განსაზღვრასთან დაკავშირებით, ვინაიდან აღნიშნული ეწინააღმდეგებოდა როგორც მხარეთა მატერიალურ მდგომარეობას, ისე არასრულწლოვა-- ბავშვის რჩენა -აღზრდის ინტერესებს. სასამართლომ ალიმენტის ოდენობის განსაზღვრისას გაითვალისწინა მხარეთა მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებები და არასრულწლოვა-- ბავშვის ინტერესი.

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ მტკიცებულებებს:

- მხარეთა ახსნა-განმარტება (იხ. სარჩელი, შესაგებელი, სხდომის ოქმი).
- მოწმე ლ----- თ-----ს ჩვენება (იხ.სხდომის ოქმი).

2.27 არასრულწლოვა-- ა-- გ-----ის ჯანმრთელობის მდგომარეობა საჭიროებს სამედიცინო გამოკვლევებს, მუდმივ დაკვირვებას და მედიკამენტოზურ მკურნალობას, რც წარმოადგენს განსაკუთრებული გარემოებებით (ბავშვის ავადმყოფობით) გამოწვეულ მოპასუხისათვის დამატებით ხარჯებში მონაწილეობის დაკისრების საფუძველს;

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ მტკიცებულებებს:

- მხარეთა ახსნა-განმარტება (იხ. სარჩელი, შესაგებელი, სხდომის ოქმი).
- მოწმე ლ----- თ-----ს ჩვენება (იხ.სხდომის ოქმი).

2.28 მოსარჩელე ნ--- გ-----ი არასრულწლოვან შვილებთან ერთად 2003 წლიდან 2011 წლამდე ცხოვრობდა საქართველოში და მოპასუხე ა----- გ----- ისგან დამოუკიდებლად ზრუნავდა არასრულწლოვან ნ--- გ-----სა და ა-- გ-----ზე. სასამართლო დადგენილად მიიჩნია ის გარემოება, რომ ამ პერიოდის განმავლობაში მოპასუხე მატერიალური კუთხითაც ზრუნავდა შვილებზე და ასევე, ყოველწლიურად ჩამოდიოდა და გარკვეული პერიოდი იმყოფებოდა თავის ოჯახთან ერთად. მიუხედავად მხარეთა ცალ-ცალკე ცხოვრებისა, ნ--- გ-----სა და ა----- გ-----ს შორის არსებობდა ერთია-- საოჯახო მეურნეობა და მათ მიერ განხორციელებული ქმედებები მიმართული იყო ოჯახის საერთო ინტერესებისა და კეთილდღეობისაკენ.

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ მტკიცებულებებს:

- მხარეთა ახსნა-განმარტება (იხ. სარჩელი, შესაგებელი, სხდომის ოქმი).
- მოწმეების ლ---- გ-----ის და ლ----- თ-----ს ჩვენება (იხ.სხდომის ოქმი).

2.29 სასამართლომ არ გაიზიარა მოსარჩელე ნ--- გ-----ის მოსაზრება უძრავ ქონებაზე, მდებარე მისამართზე თბილისი, ხ-----, სართული 4, ბინა 1- (კ-----) მეუღლეებს, ა----- გ-----ისა და ნ--- გ-----ის თა-- საკუთრების რეჟიმის გავრცელებასთან მიმართებაში, ვინაიდან 2010 წლის 13 აგვისტოს გაფორმებული უძრავი ნივთის ნასყიდობის ხელშეკრულების საფუძველზე აღნიშნული ქონების შემძენს და მესაკუთრეს წარმოადგენდა არა რომელიმე მეუღლე, არამედ ნ----- გ-----ი.

სასამართლომ მიუთითა, რომ საქმეში წარმოდგენილი მასალებით არ დასტურდებოდა ის გარემოება, რომ ქონების შესაძენად ნასყიდობის საფასური გადაიხადა მოპასუხე ა----- გ-----მა. ხოლო ხელშეკრულების მიხედვით, მყიდველად დაფიქსირდა ნ----- გ-----ი იმისათვის, რომ მათ თვალთმაქცურად დაეფარათ ა----- გ-----ს და შპს „ბ---ს“ შორის რეალური ნასყიდობის ხელშეკრულება. სათა--დო მტკიცებულების არარსებობის გამო, 2010 წლის 13 აგვისტოს შპს „ბ---“ -ს და ა----- გ-----ს შორის დადებული უძრავი ნივთის ნასყიდობის ხელშეკრულება ვერ იქნებოდა მიჩნეული თვალთმაქცურ და მოჩვენებით გარიგებად, ხოლო ა----- გ-----ი - ამ ხელშეკრულების მხარედ. სასამართლომ მიუთითა, რომ ნასყიდობის ხელშეკრულებით მყიდველი და ნასყიდობის საფასურის გადამხდელ სუბიექტს წარმოადგენდა ნ----- გ-----ი. თავად სადავო ხელშეკრულების მხარეებს ხელშეკრულებით ნაკისრი პირობების შესრულებასთან დაკავშირებით ერთმანეთის მიმართ პრეტენზია არ გააჩნდათ. ის გარემოება, რომ მესაკუთრე ნ----- გ-----მა სადავო ქონება 2010 წლის 2- აგვისტოს ჩუქების ხელშეკრულების საფუძველზე მოგვიანებით გაასხვისა თავის შვილზე, ა----- გ-----ზე, არ წარმოადგენდა მეუღლეების მიერ ქონების ერთობლივ შეძენას. ვინაიდან ა----- გ-----მა აღნიშნული ქონება მიიღო ჩუქებით, რაც სამოქალაქო კოდექსის 1161 -ე მუხლის თა--ხმად წარმოადგენს მეუღლის ინდივიდუალურ საკუთრებას.

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ მტკიცებულებებს:

- 13.08.2010 წლის უძრავი ნივთის ნასყიდობის ხელშეკრულება, რეგისტრაციის ნომ- --- N1----- (ტომი 1, ს.ფ. 77-81);
- 2010 წლის 2- აგვისტოს უძრავი ქონების ჩუქების ხელშეკრულება (ტომი 1. ს.ფ. 86-88);
- 31.08.2010 წელს მომზადებული ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან (ტომი 1, ს.ფ. 170-171);
- მხარეთა ახსნა-განმარტება (იხ. სარჩელი, შესაგებელი, სხდომის ოქმი).

2.30 2013 წლის 22 მაისს გ----- ს-----ას და ნ----- გ-----ს შორის დადებული უძრავი ნივთის ნასყიდობის ხელშეკრულება არ წარმოადგენს თვალთმაქცური

განზრახვით დადებულ გარიგებას.

სასამართლომ მიუთითა, რომ საქმის მასალებით არ დადასტურდებოდა ის გარემოება, რომ აღნიშნული ხელშეკრულებით გ----- ს-----ასაგან უძრავი ქონება (კომერციული ფართი), მდებარე მისამართზე, ქ. თბილისი, გ-----, მ-----, კორპუსი N1-- 30 000 (ოცდაათი ათასი) აშშ დოლარად რეალურად შეიძინა არა ნ----- გ-----მა, არამედ ა----- გ-----მა, რომელმაც საოჯახო - სამართლებრივი ვალდებულების თავიდან აცილების მიზნით კომერციული ფართი საკუთრების უფლებით დაარეგისტრირა მამის, ნ----- გ-----ის სახელზე. სასამართლომ მიიჩნია, რომ აღნიშნული ნასყიდობის გარიგება რეალური ხელშეკრულება იყო და არ არსებობდა მისი თვალთმაქცურ ხელშეკრულებად მიჩნევის საფუძველი. სასამართლომ აღნიშნა, რომ საქმის მასალებით არ დადასტურდა ის გარემოება, რომ ა----- გ-----ს რაიმე ფორმით შემხებლობა ჰქონდა ამ უძრავ ქონებასთან და მონაწილეობა ჰქონდა მიღებული გ----- ს-----ასაგან აღნიშნული კომერციული ფართის შეძენაში. სასამართლომ მიუთითა, რომ ასეთი სახის მტკიცებულებად არ გა--ხილებოდა მოწმეების ლ----- გ-----ის და ლ----- თ-----ს ჩვენებები, რომელიც უშუალოდ არ წარმოადგენდა ამ ფაქტის დამსწრე პირებს და მხოლოდ გადმოცემით იცოდნენ, რომ ა----- გ-----ს სურდა თბილისში, გ-----ში ფართის შეძენა.

საქმის განხილვის მიმდინარეობისას, სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ აღნიშნული ფართი გაქირავებული იყო და მოჰასუხე ნ----- გ-----ი ყოველთვიურად იღებდა ქირის სახით შესაბამის თანხას. როგორც თავად მოჰასუხე ა----- გ-----მა განმარტა, ბოლო პერიოდში კომერციული ფართის გაქირავების შედეგად მიღებულ თანხას თვითონ იღებდა დამქირავებლისგან ა-----გან ან მამამისგან, თ-----გან. თუმცა აღნიშნული გარემოება ერთმნიშვნელოვნად არ მიუთითებდა კომერციული ფართის ა----- გ-----ისადმი კუთვნილებაზე. სასამართლომ მიუთითა სამოქალაქო კოდექსის 183-ე მუხლზე, რომლის თა--ხმად, უძრავი ნივთის შესაძენად აუცილებელია გარიგების წერილობითი ფორმით დადება და შემძენზე ამ გარიგებით განსაზღვრული საკუთრების უფლების რეგისტრაცია საჯარო რეესტრში.

სასამართლომ აღნიშნა, რომ მოცემულ შემთხვევაში, სადავო უძრავი ქონების მისამართზე, ქ. თბილისი, გ-----, მ-----, კორპუსი N1-- - ში მდებარე კომერციული ფართის შემძენს და შემდგომში მის მესაკუთრეს საჯარო რეესტრის ამონაწერის თა--ხმად წარმოადგენდა ნ----- გ-----ი. საწინააღმდეგო სახის მტკიცებულება მოწინააღმდეგე მხარის მიერ საქმეში არ იყო წარმოდგენილი. საჯარო რეესტრის მონაცემთა მიმართ კი მოქმედებდა უტყუარობისა და სისრულის პრეზუმფცია. მხოლოდ მოსარჩელე მხარის ვარაუდი არ იყო საკმარისი იმისათვის, რომ გ----- ს-----ას და ნ----- გ-----ს შორის 2013 წლის 20 მაისს დადებული ნასყიდობის ხელშეკრულება

მიჩნეულ ყოფილიყო თვალთმაქცურ გარიგებად, ვინაიდან არ დადასტურდა ამ გარიგების შედეგად კანონსაწინააღმდეგო მიზნის მისაღწევად ან სხვა გარიგების დასაფარად ხელშეკრულების ორივე მხარის ინტერესი. სასამართლომ მიუთითა, რომ ნათელი იყო, რომ გარიგების მხარეებს რეალურად სურდათ ხელშეკრულებით გათვალისწინებული იურიდიული შედეგის დადგომა.

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ

მტკიცებულებებს:

- 10.07.2012 წელს მომზადებული ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან (ტომი 3, ს.ფ. 20);
- 2013 წლის 22 მაისის უძრავი ნივთის ნასყიდობის ხელშეკრულება (ტომი 1, ს.ფ. 290-291);
- 28.05.2013 წელს მომზადებული ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან (ტომი 3, ს.ფ. 19);
- მხარეთა ახსნა-განმარტება (იხ. სარჩელი, შესაგებელი, სხდომის ოქმი).
- მოწმეების ლ----- გ-----ის და ლ----- თ-----ს ჩვენება (იხ.სხდომის ოქმი).

სასამართლომ მიუთითა სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-4 მუხლის პირველი ნაწილზე, რომლის თა--ხმად, სამართალწარმოება მიმდინარეობს შეჯიბრებითობის საფუძველზე. მხარეები სარგებლობენ თა--ბარი უფლებებითა და შესაძლებლობებით, დაასაბუთონ თავიანთი მოთხოვნები, უარყონ ან გააქარწყლონ მეორე მხარის მიერ წამოყენებული მოთხოვნები, მოსაზრებები თუ მტკიცებულებები. მხარეები თვითონ განსაზღვრავენ, თუ რომელი ფაქტები უნდა დაუდონ საფუძველად მათ მოთხოვნებს ან რომელი მტკიცებულებით უნდა იქნეს დადასტურებული ეს ფაქტები.

სასამართლომ მიუთითა სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 102-ე მუხლზე, რომლის მიხედვით, თითოეულმა მხარემ უნდა დაამტკიცოს გარემოება--, რომელზედაც იგი ამყარებს თავის მოთხოვნებსა და შესაგებელს. ამ გარემოებათა დამტკიცება შეიძლება თვით მხარეთა ახსნა- განმარტებით, მოწმეთა ჩვენებით, წერილობითი თუ ნივთიერი მტკიცებულებებით და ექსპერტთა დასკვნებით. ამავე მუხლის მე-5 მუხლის ნაწილის თა--ხმად, გარემოებები, რომელიც კანონის თა--ხმადუნდა დადასტურდეს გარკვეული სახის მტკიცებულებებით არ შეიძლება დადასტურდეს სხვა სახის მტკიცებულებებით. სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 105-ე მუხლის თა--ხმად, სასამართლო აფასებს მტკიცებულებებს თავისი შინაგა-- რწმენით, რომელიც უნდა ემყარებოდეს სასამართლო სხდომაზე მათს ყოველმხრივ, სრულ და ობიექტურ განხილვას, რის შედეგადაც მას გამოაქვს დასკვნა საქმისათვის

მნიშვნელობის მქონე გარემოებების არსებობის ან არარსებობის შესახებ. მოსაზრებები, რომლებიც საფუძვლად უდევს სასამართლოს შინაგან რწმენას უნდა აისახოს გადაწყვეტილებაში.

სასამართლომ განმარტა, რომ საპროცესო კოდექსი, აწესებდა მტკიცების გააწილების სტანდარტს, თუმცა თითოეული მტკიცებულების შეფასებას, სასამართლოს შინაგან რწმენას უკავშირებდა. მიუხედავად იმისა, რომ სასამართლოს შინაგან რწმენა განპირობებული იყო სუბიექტური კრიტერიუმით, აღნიშნული პრინციპი არ იყო შეუზღუდავად უზრუნველყოფილი და უნდა დაფუძნებოდას მტკიცებულებათა ყოველმხრივ და სრულ გამოკვლევას. მხარეთა შორის მტკიცების ტვირთი გააწილებულ უნდა ყოფილიყო იმგვარად, რომ მოსარჩელესა და მოპასუხეს უნდა დაკისრებოდათ იმ ფაქტების დამტკიცება, რომელთა მტკიცება მათთვის ობიექტურად შესაძლებელი იყო. სასამართლოს მითითებით, მტკიცების ტვირთი ეკისრება მას, ვინც ამტკიცებს და არა მას, ვინც უარყოფს.

დასკვნები სამართლებრივ გარემოებებთან დაკავშირებით

2.31 მოსარჩელე ნ--- გ-----მა მოითხოვა მოპასუხე ა----- გ-----ისათვის მოსარჩელის სასარგებლოდ თა--საკუთრების განკარგვით მიღებული სარგებლიდან 2/3 წილის სახით 169 472 აშშ დოლარის ოდენობით თანხის დაკისრება.

მოსარჩელის მითითებით, რუსეთის ფედერაციაში მდებარე რამდენიმე უძრავი ქონების - 1. ქ. ტ-----, ს-----, შენობა 8-- კ-----, 2. ტ-----ს ოლქი, ქ. ტ-----, ზ-----, სახლი 4-----, 3. ქ. ტ-----, გ-----, 4. ქ. ტ-----, ო-----ის ქუჩა, სახლი 5----- გასხვისებით მთლიანობაში მიიღო სარგებელი 2-4 208 აშშ დოლარი, რომლის 2/3 წილი საოჯახო-სამართლებრივი საფუძვლით ეკუთვნის მოსარჩელე ნ--- გ-----ს.

სასამართლომ მიუთითა საერთო საკუთრების უფლების წარმოშობის ზოგადი და--წესზე, რომლიც მოცემულია სამოქალაქო კოდექსის 173-ე მუხლში, რომლის მიხედვით, საერთო (თა--ზიარი და წილადი) საკუთრება წარმოიშობა კანონის ძალით ან გარიგების საფუძველზე.

სასამართლომ მიუთითა სამოქალაქო კოდექსის 11-1-ე მუხლზე, რომლის მიხედვით, მეუღლეთა უფლებამოვალეობებს წარმოშობს მხოლოდ საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით რეგისტრირებული ქორწინება. ამავე კოდექსის 11-2-ე მუხლის შესაბამისად, საოჯახო ურთიერთობებში მეუღლეები სარგებლობენ თა--ბარი პირადი და ქონებრივი უფლებებით და ეკისრებათ თა--ბარი მოვალეობა--.

სასამართლომ მიუთითა საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 11-8-ე მუხლზე, რომლის თა--ხმად, 1. მეუღლეთა მიერ ქორწინების განმავლობაში შეძენილი ქონება წარმოადგენს მათ საერთო ქონებას (თა--საკუთრებას), თუ მათ შორის საქორწინო ხელშეკრულებით სხვა რამ არ არის დადგენილი. 2. ასეთ ქონებაზე მეუღლეთა თა--საკუთრების უფლება წარმოიშობა მაშინაც, თუ ერთ-ერთი მათგა-- ეწეოდა საოჯახო საქმიანობას, უვლიდა შვილებს ან სხვა საპატიო მიზეზის გამო არ ჰქონია დამოუკიდებელი შემოსავალი.

სასამართლომ მიუთითა სამოქალაქო კოდექსის 11-9-ე მუხლზე, რომლის თა--ხმად, თა--საკუთრებაში არსებულ ქონებაზე მეუღლეებს აქვთ თა--ბარი უფლებები. ამ ქონების ფლობა, სარგებლობა და განკარგვა ხორციელდება მეუღლეთა ურთიერთშეთანხმებით.

სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ მხარეები, მოსარჩელე ნ--- გ-----ი და მოპასუხე ა----- გ-----ი დაქორწინდნენ 1996 წლის 20 ნოემბერს. მათ თა--ცხოვრების პერიოდში შეეძინათ ორი შვილი: 1997 წლის 04 მარტს დაბადებული ნ--- გ-----ი და 1----- დაბადებული ა-- გ-----ი. ნ--- გ-----ი და ა----- გ-----ი 1996 წლიდან 2003 წლამდე ერთ ოჯახად ცხოვრობდნენ რუსეთის ფედერაციაში. ხოლო 2003 წლის ივნისის თვეში, მოსარჩელე ნ--- გ-----ი არასრულწლოვან შვილებთან, ნ--- გ-----თან და ა-- გ-----თან ერთად საქართველოში გადმოვიდნენ საცხოვრებლად. 2005 წელს სამი თვის ვადით ისევ დაბრუნდა მოსარჩელე არასრულწლოვან ნ--- გ-----თან და ა-- გ-----თან ერთად რუსეთის ფედერაციაში, ხოლო 2005 წლის ოქტომბრის თვეში დაბრუნდნენ საქართველოს ტერიტორიაზე. სასამართლომ მიუთითა, რომ საქმის მასალების მიხედვით, დადგენილი იყო, რომ მოპასუხე ა----- გ-----მა 2002 წლის 17 დეკემბერს შეიძინა უძრავი ქონება, მდებარე რუსეთის ფედერაცია, ქ. ტ-----, ს-----, შენობა 8- კ-----. აღნიშნული უძრავი ქონება, 2003 წლის 03 მარტს ბინების გაცვლის შესახებ ხელშეკრულების საფუძველზე, მოპასუხე ა----- გ-----მა მესაკუთრე ლ----- გაუცვალა ტ-----ს ოლქი, ქ. ტ-----, ზ-----, სახლი 4-, კ-----, მდებარე N8 ბინაში. აღნიშნული ბინა ა----- გ-----მა გაასხვისა 2010 წლის 28 აპრილს. 2010 წლის 06 მაისს ა----- გ-----მა შეიძინა ბინა რუსეთის ფედერაციაში, ქ. ტ-----, გ-----, ს-----, ბინა N5-. ხოლო 2010 წლის 26 ივლისს ა----- გ-----მა შეიძინა ბინა რუსეთის ფედერაციაში, ქ. ტ-----, ო-----ის ქუჩა, სახლი 5-----, რომელიც 2012 წლის 16 ოქტომბერს გაასხვისა. ბინის ღირებულებამ შეადგინა 1390833.28 რუბლი ანუ 44 751 აშშ დოლარი.

სასამართლომ არ გაიზიარა მოსარჩელე მხარის მოსაზრება იმასთან დაკავშირებით, რომ მოპასუხე ა----- გ-----მა რუსეთის ფედერაციაში 2003 წლის 03 მარტს, 2010 წლის 28 აპრილს და 2010 წლის 06 მაისს ზემოთმიტითებული საცხოვრებელი ბინების გასხვისებით მიიღო სარგებელი.

სასამართლოს მითითებით, აღნიშნული გარემოების დამადასტურებელი მტკიცებულება საქმეზე წარმოდგენილი არ იყო. სასამართლომ აღნიშნა, რომ მოპასუხე მხარის მიერ ერთი უძრავი ქონების გასხვისებას თარიღის მიხედვით მოკლე ვადაში მოჰყვა შემდეგი უძრავი ქონების შეძენა, რაც გა--მტკიცებდა ვარაუდს იმის თაობაზე, რომ მოპასუხე ა----- გ-----მა ერთი უძრავი ქონების განკარგვით მიღებული თანხა მიზნობრივად გამოიყენა მეორე უძრავი ქონების შესაძენად, შესაბამისად, აღნიშნული უძრავი ქონების განკარგვით (გაყიდვა, გაცვლა) სარგებლის მიღების ფაქტი და ამ სარგებლის ოდენობა საქმეში წარმოდგენილი მასალებით, უტყუარად არ იყო დადასტურებული. სასამართლოს მითითებით, ა----- გ-----ის სხვა შემოსავლის არსებობა, რომლითაც იგი შეძლებდა უმოკლეს ვადაში სხვა საცხოვრებელი ბინის შეძენას, საქმის მასალებით არ დადასტურდა.

სასამართლომ მიუთითა სამოქალაქო კოდექსის 1160-ე მუხლზე, რომლის თა--ხმად, იმ ქონების განკარგვა, რომელიც მეუღლეთა თა--საკუთრებაშია, ხდება მეუღლეთა შეთანხმებით, მიუხედავად იმისა, თუ რომელი მეუღლე განკარგავს ამ ქონებას. მეუღლეთა თა--საკუთრებაში არსებული ქონების განკარგვასთან დაკავშირებით ერთის მიერ დადებული გარიგება ვერ იქნება ბათილად ცნობილი მეორის მოთხოვნით იმ საფუძველზე, რომ: ა) მან არ იცოდა გარიგების შესახებ; ბ) ის არ ეთანხმებოდა გარიგებას. მეუღლეს, როგორც თა--მესაკუთრეს, უფლება აქვს, მოითხოვოს ქონების განკარგვით მიღებული სარგებელი.

სასამართლომ განმარტა, რომ მეუღლეთა თა--საკუთრების რეჟიმის დაწესებით სამართლებრივი ნორმა წარმოადგენდა საკუთრების კონსტიტუციური უფლების წარმოშობის წინაპირობას და კანონის ძალით აღჭურავდა მეუღლეს ამ უფლებით. სწორედ ქორწინების ფაქტის რეგისტრაცია წარმოშობდა მეუღლეთა ქონებრივ უფლებებს. სასამართლომ განმარტა, რომ მეუღლეთა შორის თა--ზიარ ქონებად ჩაითვლებოდა მათი ერთად ცხოვრების პერიოდში შეძენილი ყოველგვარი ქონება (უძრავი და მოძრავი), რომელიც შეძენილი იყო (ან შექმნილი იყო) ორივე მეუღლის ერთობლივი შრომითა და სახსრებით, ასევე ის ქონება, რომელიც შეძენილი იყო ერთ-ერთი მეუღლის მიერ იმ შემთხვევაშიც, თუ ერთ-ერთი მათგან-- ეწეოდა საოჯახო საქმიანობას, უვლიდა შვილებს ან სხვა საპატიო მიზეზის გამო არ ჰქონდა დამოუკიდებელი შემოსავალი. სასამართლოს განმარტებით, საპატიო მიზეზი შეიძლება უკავშირდებოდეს მხოლოდ პირის სურვილის საწინააღმდეგოდ, მისი ჯანმრთელობის ან სხვა მიზეზის გამო, დამოუკიდებელი შემოსავლის მიუღებლობას. ამ დროს მნიშვნელობა არა აქვს იმას, ქონება შეძენილია ერთ-ერთი მათგან--სა, თუ ორივე მეუღლის მიერ.

შესაბამისად, სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ უძრავი ნივთი, მდებარე რუსეთის ფედერაცია, ტ-----, ქ. ტ-----, ო-----ის ქუჩა, სახლი 5-----, შეძენილია რა მეუღლეთა ქორწინების განმავლობაში, წარმოადგენდა ა----- გ-----ისა და ნ----- გ-----ის თა--საკუთრებას. ა----- გ-----მა

აღნიშნული უძრავი ქონება გაასხვისა 2012 წლის 16 ოქტომბერს და ბინის ღირებულებამ შეადგინა 44 751 აშშ დოლარი. ის გარემოება, რომ მითითებული უძრავი ქონების გასხვისებით მიღებული სარგებლიდან რაიმე ნაწილი გადაეცა მოსარჩელე ნ--- გ-----ს, საქმეზე წარმოდგენილი მტკიცებულებებით არ დასტურდებოდა და აღნიშნულის თაობაზე არც მხარეები მიუთითებდნენ. სასამართლომ ასევე დადგენილად მიიჩნია ის ფაქტი, რომ ნასყიდობის თანხა არ ყოფილა გამოყენებული ა----- გ-----ისა და ნ--- გ-----ის საერთო მეურნეობისათვის, მათი ოჯახის ინტერესებისათვის. გამომდინარე აღნიშნულიდან, ნ--- გ-----ს ჰქონდა იმ სარგებლიდან წილის მოთხოვნის უფლება, რომელიც მიიღო მოპასუხე ა----- გ-----მა ერთად ცხოვრების პერიოდში შეძენილი ქონების (საერთო ქონების) გასხვისების შედეგად.

სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ ქ----- მოსკოვის რაიონის N6 სასამართლოს 2013 წლის 19 აგვისტოს გადაწყვეტილებით, ნ--- გ-----ი და ა----- გ-----ი განქორწინდნენ და მათ შორის ქორწინება შეწყდა 2013 წლის 19 აგვისტოს.

სასამართლომ მიუთითა სამოქალაქო კოდექსის 1164-ე მუხლზე, რომლის მიხედვით კი მეუღლეთა საერთო ქონება თითოეული მეუღლის მოთხოვნით შეიძლება გაიყოს როგორც ქორწინების განმავლობაში, ისე მისი შეწყვეტის შემდეგ.

სასამართლომ მიუთითა ამავე კოდექსის 1168-ე მუხლზე, რომლის თა--ხმად, იმ ქონების გაყოფისას, რომელიც მეუღლეთა თა--საკუთრებას წარმოადგენს, მეუღლეთა წილი თა--ბარია, თუ მათ შორის შეთანხმებით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული. სასამართლოს შეუძლია გადაუხვიოს მეუღლეთა წილის თა--ბრობის საწყისს არასრულწლოვა-- შვილების ინტერესების ან ერთ-ერთი მეუღლის ყურადსაღები ინტერესების გათვალისწინებით; კერძოდ, ერთ-ერთი მეუღლის წილი შეიძლება გადიდდეს იმის გათვალისწინებით, რომ მასთან ცხოვრობენ არასრულწლოვა-- შვილები, რომ ის შრომისუუნაროა, ანდა - თუ მეორე მეუღლე ხარჯავდა საერთო ქონებას ოჯახის ინტერესების საზიანოდ. აღნიშნული საფუძველით სასამართლოს შეუძლია თითოეული მეუღლის საკუთრებად ცნოს ის ქონება, რომელიც შეძენილია თითოეული მათგა--ს მიერ ქორწინების ფაქტობრივი შეწყვეტის ან მათი ცალ-ცალკე ცხოვრების დროს.

სასამართლომ მიუთითა, რომ მოცემულ საქმეში მოსარჩელის მოთხოვნის სამართლებრივ საფუძელს წარმოადგენდა ისიც, რომ მეუღლეთა თა--საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონების განკარგვით მიღებული სარგებლის ოდენობის განსაზღვრისას გათვალისწინებულ უნდა ყოფილიყო არასრულწლოვა-- ა-- გ-----ის ინტერესი, რომელიც ცხოვრობდა დედასთან, ნ--- გ-----თან ერთად. შესაბამისად, აღნიშნულზე დაყრდნობით, მოსარჩელის

მოსაზრებით, არსებობდა საფუძველი მეუღლეთა წილის თა--ბრობის პრინციპის გადახვევისა და მოსარჩელისათვის მისაკუთვნებელი წილის ოდენობის გაზრდისა.

სასამართლომ განმარტა, რომ ქორწინების რეგისტრაციის მომენტიდან მეუღლეთა პირადი და ქონებრივი უფლება- მოვალეობების თა--ბრობა საოჯახო ურთიერთობათა არსებობის ყველა ეტაპისათვის გარანტირებული აუცილებლობა იყო. აღნიშნულის გამონაკლისს წარმოადგენდა სამოქალაქო კოდექსის 1168-ე მუხლის მეორე ნაწილით სასამართლოსათვის მეუღლეთა წილის თა--ბრობის საწყისის გადახვევის შესაძლებლობის უფლების მინიჭება. კერძოდ, სასამართლოს შეუძლია გადაუხვიოს მეუღლეთა წილის თა--ბრობის პრეზუმფციას არასრულწლოვა-- შვილების ინტერესების ან ერთ-ერთი მეუღლის ყურადსაღები ინტერესების გათვალისწინებით; ერთ-ერთი მეუღლის წილი შეიძლება გაიზარდოს იმის გათვალისწინებით, რომ მასთან ცხოვრობენ არასრულწლოვა-- შვილები, რომ ის შრომისუუნაროა, ანდა - თუ მეორე მეუღლე ხარჯავდა საერთო ქონებას ოჯახის ინტერესების სახიანოდ. სასამართლომ აღნიშნა, რომ ერთ-ერთ მეუღლესთან არასრულწლოვა-- შვილის ცხოვრება, შესაძლოა, გამხდარიყო მეუღლეთა წილის თა--ბრობიდან გადახვევის საფუძველი, თუმცა არასრულწლოვა-- შვილის ცხოვრება უპირობოდ არ წარმოშობდა ერთი მეუღლისათვის მეორესთან შედარებით გაზრდილი წილის მიკუთვნების წინაპირობას. სასამართლომ ყურადსაღებად მიიჩნია ის გარემოება, რომ მოსარჩელე ნ--- გ-----ი რამდენიმე წლის განმავლობაში მარტო ზრდიდა შვილებს, ნ--- გ-----ს და ა-- გ-----ს და მოპასუხე მხარე მხოლოდ ყოველთვიურად გადმორიცხული თანხის სახით იღებდა მონაწილეობას მათ აღზრდაში. მეუღლესთან ერთად მცხოვრები არასრულწლოვან შვილის ჭეშმარიტი ინტერესებისა და უფლებების დაცვის მიზნით, კანონმდებლობა ა-- ჭებდა სასამართლოს შესაძლებლობას გადაეხვია მეუღლეთა თა--ბრობის საწყისისთვის.

სასარჩელო მოთხოვნასთან დაკავშირებული გარემოებების დადგენისას სასამართლომ ერთობლიობაში შეაფასა საქმეში არსებულ მტკიცებულებები, განსახილველ შემთხვევაში, საქმეზე დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების სამართლებრივი ა--ლიზის საფუძველზე სასამართლომ მიიჩნია, რომ არსებობდა მეუღლეთა წილის თა--ბრობის საწყისიდან გადახვევისა და მოსარჩელე ნ--- გ-----ისათვის მისაკუთვნებელი წილის გაზრდის საფუძველი. ამდენად, თა--საკუთრებაში არსებული ქონების გასხვისებით მიღებული სარგებლიდან, არასრულწლოვა-- შვილისა და მეუღლის ყურადსაღები ინტერესების გათვალისწინებით, მოსარჩელის წილი უნდა განსაზღვრულიყო 2/3-ით. შესაბამისად, მოპასუხე ავთა--ლ გ-----ს მოსარჩელე ნ--- გ-----ის სასარგებლოდ უნდა დაკისრებოდა თა--საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონების, მდებარე რუსეთის ფედერაცია, ტ-----, ქ. ტ-----, ო-----ის ქუჩა, სახლი 5----- განკარგვით მიღებული სარგებლის 44 751 (ორმოცდაოთხი ათას

შვიდას ორმოცდათერთმეტი) აშშ დოლარის 2/3 თანხის ა--ზღაურება, რაც შეადგენს 29 83- (ოცდაცხრაათას რვაას ოცდათოთხმეტი) აშშ დოლარს.

2.32 მოსარჩელე ნ--- გ-----მა ალიმენტის მოპასუხისათვის გადახდის დაკისრება მოითხოვა იმ ფაქტობრივ გარემოებაზე მითითებით, რომ მხარეებს ჰყავთ არასრულწლოვა-- შვილი, 1----- დაბადებული ა-- გ-----ი.

სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ მხარეებს, თა--ცხოვრების პერიოდში შეეძინათ ორი შვილი: 1997 წლის 04 მარტს დაბადებული ნ--- გ-----ი და 1----- დაბადებული ა-- გ-----ი. დღეის მდგომარეობით, ნ--- გ-----ი სრულწლოვა--ა.

სასამართლომ მიუთითა საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1198-ე მუხლის პირველი ნაწილზე, რომლის თანხმად, მშობლები უფლებამოსილი და ვალდებული არიან, აღზრდონ თავიანთი შვილები, იზრუნონ მათი ფიზიკური, გონებრივი, სულიერი და სოციალური განვითარებისათვის, აღზარდონ ისინი საზოგადოების ღირსეულ წევრებად, მათი ინტერესების უპირატესი გათვალისწინებით. ამავე მუხლის მე-2 ნაწილის თა--ხმად, მშობლებს აქვთ ბავშვის რჩენის ვალდებულება. ამავე კოდექსის 1197-ე მუხლის პირველი წინადადების თა--ხმად, შვილების მიმართ მშობლებს თა--ბარი უფლება-მოვალეობები აქვთ.

სასამართლომ მიუთითა საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1202-ე მუხლზე, რომლის თა--ხმად, მშობლებს თა--ბრად აქვთ ყველა უფლება და მოვალეობა თავიანთი შვილების მიმართ, მიუხედავად იმისა, რომ ისინი განქორწინებულნი არიან ან ცალ-ცალკე ცხოვრობენ.

სასამართლომ მიუთითა საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1212-ე მუხლზე, რომლის თა--ხმად, მშობლები მოვალენი არიან არჩინონ თავიანთი არასრულწლოვა-- შვილები, აგრეთვე შრომისუუნარო შვილები, რომლებიც დახმარებას საჭიროებენ. ამავე კოდექსის 1213-ე მუხლის თა--ხმად, არასრულწლოვა-- ან სრულწლოვა-- შრომისუუნარო შვილებისათვის გადასახდელი ალიმენტის ოდენობას განსაზღვრავენ მშობლები ურთიერთშეთანხმებით.

სასამართლომ მიუთითა „ბავშვთა უფლებათა შესახებ კონვენციის“ პრეამბულაზე, სადაც აღიარებულია, რომ ბავშვის პიროვნების სრული და ჰარმონიული განვითარებისათვის აუცილებელია იგი იზრდებოდეს ოჯახურ გარემოში, ბედნიერების, სიყვარულის და ურთიერთგაგების ატმოსფეროში. ბავშვს, მის ფიზიკური და გონებრივი მოუმწიფებლობის გამო ესაჭიროება სპეციალური დაცვა და ზრუნვა, შესატყვისი სამართლებრივი დაცვის ჩათვლით, როგორც დაბადებამდე, ისე დაბადების შემდეგ. ამავე კონვენციის მე-18

მუხლის მიხედვით, მონაწილე სახელმწიფოები ყველაფერს აკეთებენ, რათა უზრუნველყონ ბავშვის აღზრდასა და განვითარებაზე ორივე მშობლის საერთო და თა--ბარი პასუხისმგებლობის პრინციპის აღიარება. მშობლებს ან შესაბამის შემთხვევებში კანონიერ მეურვეებს ეკისრებათ ძირითადი პასუხისმგებლობა ბავშვის აღზრდასა და განვითარებაზე, ბავშვის ყველაზე ჭეშმარიტი ინტერესები წარმოადგენს მათი ზრუნვის მთავარ საგანს.

სასამართლომ მიუთითა „ბავშვთა უფლებათა შესახებ კონვენციის“ 27-ე მუხლზე, რომლითაც აღიარებულია ასევე ყოველი ბავშვის უფლება – უზრუნველყოფილი იყოს ცხოვრების ისეთი დონით, რომელიც აუცილებელია მისი ფიზიკური, გონებრივი, სულიერი, ზნეობრივი და სოციალური განვითარებისათვის. მშობლებს ან ბავშვის სხვა აღმზრდელებს ეკისრებათ ძირითადი პასუხისმგებლობა, თავიანთი უნარისა და ფინანსური შესაძლებლობების ფარგლებში უზრუნველყონ ბავშვის განვითარებისათვის საჭირო ცხოვრების პირობები. კონვენციის აღნიშნული ნორმა არასრულწლოვან შვილზე ზრუნვას და ცხოვრების ნორმალური პირობების შექმნის ვალდებულებას უპირატესად მშობლებს აკისრებს და მათ თა--ბრად ეკისრებათ შვილის რჩენისა და აღზრდის ვალდებულება.

სასამართლომ მიუთითა სამოქალაქო კოდექსის 1214-ე მუხლზე, რომლის მიხედვით, თუ მშობლები ვერ შეთანხმდნენ ალიმენტის ოდენობაზე, მაშინ დავას გადაწყვეტს სასამართლო. ალიმენტის ოდენობას სასამართლო განსაზღვრავს გონივრული, სამართლიან-- შეფასების საფუძველზე შვილის ნორმალური რჩენა-აღზრდისათვის აუცილებელ მოთხოვნათა ფარგლებში. ალიმენტის ოდენობის განსაზღვრისას სასამართლო მხედველობაში იღებს როგორც მშობლების, ისე შვილის რეალურ მატერიალურ მდგომარეობას.

სასამართლომ მიუთითა, რომ კანონის ზემოხსენებული და--წესი ადგენდა მშობელთა ვალდებულებას, უზრუნველყონ თავიანთი შვილების მატერიალური კეთილდღეობა. აღნიშნული მიზნით მშობლები თანხმდებიან შვილის სარჩენად განკუთვნილი ალიმენტის ოდენობის შესახებ, თუმცა მითითებული შეთანხმების მიუღწევლობისას გადაწყვეტილებას ალიმენტის მოცულობის თაობაზე მიიღებს სასამართლო.

სასამართლომ მიუთითა, რომ კანონმდებელი არასრულწლოვან--ს რჩენა-აღზრდისათვის აუცილებელი ხარჯების ზღვრულ ოდენობას არ ითვალისწინებდა და შესაძლებლობას აძლევდა სასამართლოს, ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში, ალიმენტის მოცულობა დაედგინა ისეთი გარემოებების ობიექტურად და სამართლიან--დ შეფასების შედეგად, როგორიცაა მშობლების რეალური ფინანსური შესაძლებლობები, სარჩენი ბავშვის ასაკი, ჯანმრთელობის მდგომარეობა, მისი საჭიროება--, თითოეული მშობლის კმაყოფაზე მყოფ პირთა რიცხვი და სხვა. სასამართლოს განმარტებით,

ალიმენტის გადახდევენება მიზნად ისახავს ბავშვის ინტერესების დაცვას, მისთვის არა მარტო არსებობისათვის აუცილებელი მინიმუმის უზრუნველყოფას, არამედ, თუ ეს შესაძლებელია, ცხოვრების იმ დონის შენარჩუნებასაც, რომელიც მას ექნებოდა მშობლების ნორმალური ურთიერთობის პირობებში.

განსახილველ შემთხვევაში, სასამართლომ ითვალისწინა ის გარემოება, რომ მოსარჩელე ნ--- გ-----თან ცხოვრობდა არასრულწოვა-- ა-- გ-----ი და ძირითადად იმყოფება მის კმაყოფაზე. მოსარჩელე მხარე არ იყო დასაქმებული და არ გააჩნდა სტაბილური მატერიალური შემოსავალი. სსიპ შემოსავლების სამსახურის ელექტრონულ ბაზაში არსებული მონაცემებით, 14.04.201- წლის მდგომარეობით, ნ--- გ-----ის მიერ 2007-201- წლებში მიღებული დასაბეგრის შემოსავალი არ ფიქსირდებოდა. ამასთან, საქმის მასალებით, ირკვეოდა, რომ ნ--- გ-----ი და არასრულწოვა-- ა-- გ-----ი რეგისტრირებულნი იყვნენ სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს სოციალურად დაუცველი ოჯახების მონაცემთა ერთიან ბაზაში. რაც შეეხება მოპასუხე მხარის მატერიალურ და ოჯახურ მდგომარეობას, მოპასუხე ა----- გ-----ი და ნ----- დაქორწინდნენ 2014 წლის 04 ივნისს. ა----- გ-----ი რუსეთის ფედერაციაში ყოფნის პერიოდში დასაქმებული იყო ქ----- სასჯელაღსრულების დაწესებულებაში და გააჩნდა შესაბამისი მატერიალური შემოსავალი ხელფასის სახით. ამჟამად, იგი პენსიის სახით იღებდა დაახლოებით 800 (რვაასი) ლარის ოდენობით თანხას. სსიპ შემოსავლების სამსახურის მომსახურების დეპარტამენტის 201- წლის 21 სექტემბრის წერილის თა--ხმად, ა-----აგან (დამსაქმებელი) მოპასუხე ა----- გ-----ს ჰქონდა მატერიალური შემოსავალი 2014 წლის მარტის თვიდან ყოველთვიურად 500 (ხუთასი) ლარის ოდენობით. მოპასუხე ა----- გ-----ი ასევე დაკავებული იყო სოფლის მეურნეობით (ჰყავდა საქონელი და შინაურული ფრინველი) და მეურნეობის წარმოების შედეგად იღებდა შესაბამის პროდუქციას. აღნიშნული საქმიანობის შედეგად, მოპასუხეს ფულადი თანხით შემოსავალი არ გააჩნდა.

სასამართლომ განმარტა, რომ ალიმენტის ოდენობის განსაზღვრისას გასათვალისწინებელი იყო, ასევე, ბავშვის სპეციალური მოთხოვნები, რომლებიც შესაძლებელია გამომდინარეობდეს მისი ფიზიკური თუ გონებრივი მდგომარეობიდან, რასაც მოცემულ შემთხვევაში ჰქონდა ადგილი. სასამართლომ მიუთითა იმ სამართლებრივ და--წესზე, რომ ორივე მშობელი თა--ბრად იყო ვალდებული არასრულწოვა-- უზრუნველყო სულ მცირე სახელმწიფოში არსებული საარსებო მინიმუმით და ორივე თა--ბრად უნდა იღებდეს მონაწილეობას არასრულწოვა--ს აღზრდა-განვითარებისათვის სათა--დო პირობების შექმნაში. მოცემულ შემთხვევაში, სასამართლომ აღნიშნა, რომ ორივე მშობელი შრომისუნარია-- იყო, შესაბამისად, ორივე მათგანს შესწევდა უნარი შეექმნა არასრულწოვა-- შვილისთვის ნორმალური აღზრდა-განვითარებისათვის სათა--დო პირობები. ამასთან, გასათვალისწინებელი იყო ის

გარემოებაც, რომ სრულწლოვა-- შვილი, ნ--- გ-----ი (დაბადებული 1997 წლის 04 მარტს) 2011 წლიდან ცხოვრობდა მამასთან და იმყოფებოდა ა----- გ----- ის კმაყოფაზე. ეს უკა--სკნელი იხდიდა მისი სწავლისა და სხვადასხვა საგნებში მომზადების ფულს.

საქმის მასალების მიხედვით, სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ მოპასუხე ა----- გ-----ი 2001 წლის 31 ოქტომბრიდან 2011 წლის 2- მაისამდე მიმღები ნ--- გ-----ის სახელზე ფულადი გზავნილების საერთაშორისო სისტემის მეშვეობით ახორციელებდა ფულადი თანხის გადმორიცხვას 1-0 (ას ორმოცდაათი) აშშ დოლარის ან 200 (ორასი) აშშ დოლარის ოდენობით. ამდენად, სასამართლომ უდავოდ ჩათვალა, რომ მოპასუხე მხარე, მიუხედავად ცალკე ცხოვრებისა და საზღვარგარეთ ყოფნისა, წლების განმავლობაში ზრუნავდა და მატერიალურად ეხმარებოდა თავის შვილებს.

სასამართლომ მიუთითა, რომ თბილისის საქალაქო სასამართლოს 201- წლის 02 ოქტომბრის განჩინებით ნ--- გ-----ის შუამდგომლობა დაკმაყოფილდა ნაწილობრივ და მოპასუხე ა----- გ-----ს არასრულწლოვან შვილზე - 1----- დაბადებულ ა-- გ-----ზე ზრუნვის განხორციელების მიზნით, ნ--- გ-----ის სასარგებლოდ დაეკისრა ყოველთვიურად 1-0 (ას ორმოცდაათი) ლარის გადახდა, სარჩელის აღძვრიდან - 201- წლის 13 მაისიდან საქმის განხილვის დასრულებამდე. მითითებული პერიოდიდან, მოპასუხე ა----- გ-----ი ასრულებდა საალიმენტო ვალდებულებას არასრულწლოვა-- ა-- გ-----ის მიმართ.

სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ მოპასუხე ა----- გ-----ს ჰქონდა სტაბილური მატერიალური შემოსავალი, ამასთან, მასთან ცხოვრობდა უფროსი შვილი, 1997 წლის 04 მარტს დაბადებული ნ--- გ-----ი. სასამართლომ გაითვალისწინა ის გარემოება, მოპასუხე მხარე წლების განმავლობაში რეგულარულად ეხმარებოდა ფინანსურად მოსარჩელეს და თავის შვილებს. მოპასუხე თა--ხმა იყო, არასრულწლოვა-- ა-- გ-----ის რჩენა-აღზრდისათვის გადაეხადა ყოველთვიური ალიმენტის სახით 100 (ასი) ლარი.

სასამართლო მიუთითა, რომ არასრულწლოვა-- ბავშვის აღზრდისათვის, ასაკთან შესაბამისი საჭირო პირობები ზრდიდა ბავშვისთვის აუცილებელ ყოველთვიურ ხარჯს. არასრულწლოვა--ს აღზრდა და მის კეთილდღეობაზე ზრუნვა უპირველესად მშობლების ვალდებულებას წარმოადგენდა და ეს ვალდებულება ორივე მშობელს შორის თა--ბრად უნდა გა--წილებულიყო.

საქმეზე დადგენილი ზემოთაღნიშნული ფაქტობრივი გარემოებების სამართლებრივი ა--ლიზის საფუძველზე, სასამართლომ მიიჩნია, რომ განსახილველ შემთხვევაში, მხარეთა რეალური მატერიალური მდგომარეობის გათვალისწინებით არასრულწლოვა-- ბავშვის ნორმალური რჩენა-აღზრდისათვის აუცილებელ მოთხოვნათა ფარგლებში ალიმენტის გონივრული

და სამართლია-- ოდენობა, რომელიც უნდა დაკისრებოდეს მოპასუხეს არასრულწლოვა-- შვილის სასარგებლოდ, იქნებოდა თვეში 180 (ას ოთხმოცი) ლარი.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლომ მიიჩნია, რომ ნ-- გ-----ის მოთხოვნა - ა----- გ-----ს არასრულწლოვა-- შვილის ა-- გ-----ის სასარგებლოდ ალიმენტის დაკისრების თაობაზე ნაწილობრივ უნდა დაკმაყოფილებულიყო.

2.33. მოსარჩელემ არასრულწლოვა-- ა-- გ-----ის სასარგებლოდ დამატებით ხარჯებში მონაწილეობის მიღების სახით მოითხოვა ყოველთვიურად მოპასუხისათვის 100 (ასი) ლარის ოდენობით თანხის დაკისრება.

სასამართლომ მიუთითა საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 121--ე მუხლზე, რომლის თა--ხმად, მშობელს, რომელიც ალიმენტს უხდის არასრულწლოვან შვილებს, შეიძლება დაეკისროს მონაწილეობა დამატებით ხარჯებში, რომლებიც გამოწვეულია განსაკუთრებული გარემოებებით (ბავშვის მძიმე ავადმყოფობით, დასახიჩრებით და სხვა).

სასამართლომ მიუთითა, რომ დამატებითი ხარჯის სახით მოთხოვნილი თანხა ან უკვე გაღებული ხარჯის ა--ზღაურებას უნდა ემსახურებოდეს, ან დადგენილი უნდა იყოს მისი აუცილებლობა კონკრეტული ოდენობით ასევე კონკრეტული მიზნებისათვის (მაგალითად, ექიმის მიერ დაგეგმილი ოპერაცია, ექიმის მიერ და--შნული მკურნალობის კონკრეტული კურსი და სხვ.).

სასამართლომ აღნიშნა, რომ საქმის მასალების მიხედვით, არასრულწლოვან ა-- გ-----ს ჰქონდა ჯანმრთელობასთან დაკავშირებული პრობლემები, კერძოდ, მისი დიაგნოზი იყო - „ნაადრევი სქესობრივი მომწიფების შემდგომი ფიზიკური განვითარების შეფერხება, დასაზუსტებელი E28.1 პარკუჭთაშუა ძგიდის დეფექტის და 2000 წელს ჩატარებული ღია ბოტალის სადინრის ქირურგიული კორექციის შემდგომი მდგომარეობა“. ასევე, ჰქონდა მხედველობასთან დაკავშირებული პრობლემები, კერძოდ - „მიოპიური ასტიგმატიზმი, შეუღლებული გარეთა სიელმე“, რის გამოც პერიოდულად ესაჭიროებოდა ოფთალმოლოგიური გამოკვლევა-კონსულტაცია, ოფთალმოლოგიური ელექტროსტიმულაცია, თვალის ვარჯიში და სათა--დო მედიკამენტებით მკურნალობა. ამასთან, შპს „ო-----“ 2016 წლის 01 ივნისს გაცემული „ფორმა - 100“-ის მიხედვით, ა-- გ-----ის დიაგნოზი იყო - „კბილთა რკალის ანომალია, კბილთა დგომის ანომალია, რეტენციული კბილი, ზეკომპექსური კბილი“. ამდენად, უდავო იყო, რომ არასრულწლოვან ბავშვს ესაჭიროებოდა პერიოდულად ექიმთან ვიზიტი, შესაბამისი სამედიცინო გამოკვლევებისა და მკურნალობის კურსის ჩატარება, რაც თავისთავად დაკავშირებული იყო დამატებით ხარჯებთან.

ამდენად, სასამართლომ მიიჩნია, რომ არასრულწლოვან ა-- გ-----ის ჯანმრთელობის მდგომარეობა ქმნიდა იმ განსაკუთრებულ გარემოებას, რაც გა-- პირობებდა მოპასუხის მხრიდან დამატებითი ხარჯის გაღებას, თუმცა არა მოთხოვნილი ოდენობით. სასამართლომ მიუთითა იმ გარემოებაზეც, რომ არასრულწლოვა-- ა-- გ-----ის დედას, ნ--- გ-----ს, რომელიც შრომისუნარია-- იყო, მოპასუხის თა--ბრად ჰქონდა შვილებზე მატერიალური ზრუნვის ვალდებულება. შესაბამისად, სასამართლომ მიიჩნია, რომ მოპასუხე ა--- გ-----ს დამატებითი ხარჯის სახით (რაც უკავშირდება ა-- გ-----ის ჯანმრთელობის მდგომარეობასა და მკურნალობის ხარჯებს) უნდა განსაზღვროდა ყოველთვიურად 60 (სამოცი) ლარის ოდენობით თანხის გადახდა.

2.3--2.35 მოსარჩელემ წარმოდგენილი სარჩელით ასევე მოითხოვა: 2010 წლის 13 აგვისტოს შპს „ბ---სა“ და ნ----- გ-----ს შორის დადებული უძრავი ნივთის ნასყიდობის ხელშეკრულებისა და 2010 წლის 2- აგვისტოს ნ----- გ-----ს და ა--- გ-----ს შორის დადებული უძრავი ქონების ჩუქების ხელშეკრულების თვალთმაქცურ გარიგებებად ცნობა; შპს „ბ---სგან“ უძრავი ნივთის ნასყიდობის ხელშეკრულების მხარედ მოპასუხე ა----- გ-----ის მიჩნევა და ამ უძრავი ქონების, მდებარე მისამართზე ქ. თბილისი, ნ-----, სართული 4, ბინა 1- (კორპუსი I--), საკადასტრო კოდი N0-----, 2/3 წილზე მესაკუთრედ აღიარება; 2013 წლის 22 მაისს გ----- ს-----ას და ნ----- გ-----ს შორის 2013 წლის 22 მაისს დადებული უძრავი ნივთის ნასყიდობის ხელშეკრულების თვალთმაქცურ გარიგებად ცნობა, ხელშეკრულების მხარედ ა----- გ-----ის მიჩნევა და ამ უძრავი ქონების, მდებარე მისამართზე ქ. თბილისი, გ-----, მ-----, კორპუსი 1--, საკადასტრო კოდი N0-----, 2/3 წილზე ნ--- გ-----ის მესაკუთრედ აღიარება.

სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ 2010 წლის 13 აგვისტოს ა----- გ-----ის მამამ, ნ----- გ-----მა შპს „ბ---სგან“ შეიძინა უძრავი ქონება, მდებარე მისამართზე ქ. თბილისი, ნ-----ს 2-, სართული 4, ბინა N1- (კ-----). ნასყიდობის საფასური შეადგენდა 68000 ლარს. ამავე წლის, 2010 წლის 2- აგვისტოს უძრავი ქონების ჩუქების ხელშეკრულების საფუძველზე, აღნიშნული უძრავი ქონება საკუთრებაში გადასცა ა----- გ-----ს; დღეის მდგომარეობით, უძრავ ნივთზე, მდებარე ქ. თბილისი, ნ-----, ს----- (კორპუსი I--), საკადასტრო კოდი N0-----, რეგისტრირებულია მოპასუხე ა----- გ-----ის საკუთრების უფლება.

სასამართლომ მიუთითა, რომ მოპასუხე ნ----- გ-----მა 2013 წლის 22 მაისის უძრავი ნივთის ნასყიდობის ხელშეკრულების საფუძველზე გ----- ს-----ასაგან შეიძინა უძრავი ქონება (კომერციული ფართი), მდებარე მისამართზე ქ. თბილისი, გ-----. ნასყიდობის საგნის ღირებულება გა-- საზღვრა 30 000 აშშ დოლარად. დღეის მდგომარეობით, უძრავი ნივთი - არასაცხოვრებელი ფართი, მდებარე მისამართზე - ქ. თბილისი, გ-----

----- საკადასტრო კოდი NO-----, საკუთრების უფლებით რეგისტრირებულია ნ----- გ-----ის სახელზე.

სასამართლომ მიუთითა სამოქალაქო კოდექსის 183-ე მუხლზე, რომლის თა--ხმად, უძრავი ნივთის შესაძენად აუცილებელია გარიგების წერილობითი ფორმით დადება და შემძენზე ამ გარიგებით განსაზღვრული საკუთრების უფლების რეგისტრაცია საჯარო რეესტრში. ამავე კოდექსის 312-ე მუხლის თა--ხმად, რეესტრის მონაცემების მიმართ მოქმედებს უტყუარობისა და სისრულის პრეზუმფცია, ე. ი. რეესტრის ჩა--წერები ითვლება სწორად, ვიდრე არ დამტკიცდება მათი უზუსტობა.

სასამართლომ მიუთითა სამოქალაქო კოდექსის 477-ე მუხლზე, რომლის მიხედვით, ნასყიდობის ხელშეკრულებით გამყიდველი მოვალეა გადასცეს მყიდველს საკუთრების უფლება ქონებაზე, მასთან დაკავშირებული საბუთები და მიაწოდოს საჭონელი. მყიდველი მოვალეა გადაუხადოს გამყიდველს შეთანხმებული ფასი და მიიღოს ნაყდის ქონება.

მოცემულ შემთხვევაში, სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ სადავო ქონება, რომელიც მდებარეობს, ქ. თბილისი, ხ-----ს 2-, სართული 4, ბინა N1- (კ-----) 2010 წლის 13 აგვისტოს ნასყიდობის ხელშეკრულებით მოპასუხე ნ----- გ-----მა შეიძინა შპს „ბ---ს“-გან. ხელშეკრულების მხარეებს ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ნაკისრი ვალდებულებების შესრულებასთან დაკავშირებით ერთმანეთის მიმართ რაიმე სახის სამართლებრივი პრეტენზია არ გააჩნდათ. ნ----- გ-----მა საკუთრებაში არსებული ქონება განკარგა თავისი შეხედულებით და 2010 წლის 2- აგვისტოს ჩუქების ხელშეკრულების საფუძველზე გადასცა საკუთრებაში მოპასუხე ა----- გ-----ს. ასევე, სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ მოპასუხე ნ----- გ-----მა გ----- ს-----ასან კანონის მოთხოვნათა დაცვით შეიძინა უძრავი ნივთი - კომერციული ფართი მდებარე, ქ. თბილისი, გ-----. ნასყიდობის საგნის ღირებულება გა--საზღვრა 30 000 აშშ დოლარად, რაც გადახდილი იქნა მყიდველის მიერ, რის შედეგადაც სადავო ქონების მესაკუთრედ აღირიცხა ნ----- გ-----ი.

სასამართლომ მიუთითა, რომ მოსარჩელე მხარე აპელირებდა იმ გარემოებაზე, რომ მოპასუხე ნ----- გ-----ს თავად არ გააჩნდა მატერიალური შესაძლებლობა შეეძინა ხსენებული უძრავი ქონება შვილის, ა----- გ-----ის ფინანსური მხარდაჭერის გარეშე. სასამართლომ მიუთითა, რომ საქმის მასალების მიხედვით, მოპასუხე ნ----- გ-----ი (ა----- გ-----ის მამა) პროფესიით იყო მეტყვე-ტექნიკოსი. იგი 1959 წლიდან დასაქმებული იყო სამეურნეობათაშორისო სატყეო მეურნეობაში და ასევე, მუშაობდა ს-----ს თა--მდებობაზე. მას ჰქონდა შესაბამისი შემოსავლები. ნ----- გ-----ი წარმოადგენდა ხ-----ს რაიონის სოფელ ნ-----ს კომლის წევრს. ამ კომლს

ჰქონდა საკუთრებაში საცხოვრებელი სახლი და 6300 კვ.მ.-ის მიწის ნაკვეთი; ოჯახი დაკავებული იყო სოფლის მეურნეობის შედეგად მიღებული მოსავლის რეალიზაციით; სსიპ შემოსავლების სამსახურის მომსახურების დეპარტამენტის 01.06.201- წლის მიმართვის მიხედვით, ნ----- გ-----ი დასაქმებული იყო 2007-2010 წლებში და გააჩნდა შესაბამისი შემოსავალი ხელფასის სახით. ასევე, საქმეში არსებული მასალებით დასტურდებოდა, რომ ა----- გ-----ი და მისი ძმა მ----- გ-----ი 2009-2014 წლებში სს „ლ-----ს“ მეშვეობით ფულადი გზავნილის სახით მოპასუხე ნ----- გ-----ის სახელზე აგზავნიდა გარკვეული ოდენობის თანხებს.

სასამართლომ აღნიშნა, რომ ასევე, დასაქმებული იყო მოპასუხე ა----- გ-----ის დედა - მ---- გ-----ი. იგი იყო ნ-----ს საჯარო სკოლის დაწყებითი კლასების პედაგოგი (უმალესი პედაგოგიური გა--თლებით) 1973 წლიდან დღემდე და ამჟამადც აგრძელებდა მუშაობას. ზ-----ს არქივში დაცული ხ-----ს რაიონის ხ---- სასოფლო საბჭოს და ნ-----ს საკრებულოს 1986-2006 წლების ხელფასის გაცემის უწყისებით დასტურდებოდა, რომ მ---- გ-----ი მუშაობდა ნ-----ს საშუალო სკოლის დაწყებითი კლასის მასწავლებლად 1986 წლის იანვრის თვიდან 2006 წლის დეკემბრის თვის ჩათვლით.

ამდენად, სასამართლომ უდავო მიიჩნია, რომ მოპასუხის მშობლებს, მ---- გ-----ს და ნ----- გ-----ს ჰქონდათ და ამჟამადც აქვთ მატერიალური შემოსავალი. სასამართლომ აღნიშნა, რომ ის გარემოება, რომ მოპასუხე და მისი ძმა წლების განმავლობაში უგზავნიდნენ ფულად სახსრებს მოპასუხე ნ----- გ-----ს, არ წარმოშობდა სამართლებრივ საფუძველს იმისათვის, რომ ა----- გ-----ი მიჩნეულ ყოფილიყო სადავო გარიგების მხარედ და ქონების რეალურ შემძენად.

სასამართლომ მიუთითა სამოქალაქო კოდექსის 50-ე მუხლზე, რომლის თა--ხმად, გარიგება არის ცალმხრივი, ორმხრივი ან მრავალმხრივი ნების გამოვლენა, რომელიც მიმართულია სამართლებრივი ურთიერთობის წარმოშობის, შეცვლის ან შეწყვეტისაკენ.

სასამართლომ მიუთითა სამოქალაქო კოდექსის 56-ე მუხლზე, რომლის თა--ხმად, ბათილია გარიგება, რომელიც დადებულია მხოლოდ მოსაჩვენებლად, იმ განზრახვის გარეშე, რომ მას შესაბამისი იურიდიული შედეგები მოჰყვეს (მოჩვენებითი გარიგება). თუ მოსაჩვენებლად დადებული გარიგებით მხარეებს სურთ სხვა გარიგების დაფარვა, მაშინ გამოიყენება დაფარული გარიგების მიმართ მოქმედი წესები (თვალთმაქცური გარიგება).

სასამართლომ განმარტა, რომ გარიგება მოჩვენებით დადებულად ჩაითვლება იმ შემთხვევაში, როცა გარიგების მხარეებს არ სურდათ ამ გარიგებით გათვალისწინებული იურიდიული შედეგის დადგომა. სასამართლომ აღნიშნა,

რომ მნიშვნელოვანაა იყო ხაზი გასმოდა, რომ ნებისმიერი მოჩვენებითი გარიგების გარიგების დროს მოსაჩვენებლად იქცევა ამ გარიგების მონაწილე ყველა სუბიექტი და გარიგების არც ერთ მხარეს არ სურს გარიგების შესრულება. სასამართლოს განმარტებით, მოჩვენებით დადებული გარიგება არ შეიძლება მიჩნეულ იქნეს მხოლოდ ერთი მხარის მიერ ნების გამოვლენის გამო იმ მიზნით, რომ თავიდან აიცილოს მოსალოდნელი სამოქალაქო-სამართლებრივი პასუხისმგებლობა. გარიგების შედეგად კანონსაწინააღმდეგო მიზნის მიღწევა ან სხვა გარიგების დაფარვა ორივე მხარის ინტერესი და მიზანია უნდა იყოს.

მოცემულ შემთხვევაში, სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ 2010 წლის 13 აგვისტოს ნასყიდობის ხელშეკრულებით, შპს „ბ-ს“ და ნ-ს გ-ს, ხოლო 2013 წლის 20 მაისს, გ-ს ს-ს და ნ-ს გ-ს შორის გამოვლენილი იქნა ნება მათ შორის ნასყიდობის ხელშეკრულების გაფორმებისა. სასამართლომ მიუთითა, რომ აღნიშნული ნასყიდობის გარიგება რეალური ხელშეკრულება იყო და არ არსებობდა მისი თვალთმაქცურ ხელშეკრულებად მიჩნევის საფუძველი. საქმის მასალებით არ დადასტურდა ის გარემოება, რომ ა-ს გ-ს რაიმე ფორმით შემხებლობა ჰქონია ამ უძრავ ქონებასთან და მონაწილეობა ჰქონდა მიღებული გ-ს ს-სასაგან აღნიშნული კომერციული ფართის შეძენაში.

სასამართლომ მიუთითა, რომ საქმის განხილვის მიმდინარეობისას, დადგინდა, რომ აღნიშნული ფართი გაქირავებული იყო და მოპასუხე ნ-ს გ-სი ყოველთვიურად იღებდა ქირის სახით შესაბამის თანხას. როგორც თავად მოპასუხე ა-ს გ-სმა განმარტა, კომერციული ფართის გაქირავების შედეგად ქირის საფასურს ბოლო პერიოდის განმავლობაში თავად იღებდა დამქირავებლისგან ა-სგან ან მამამისგან, თ-ს ან. თუმცა აღნიშნული გარემოება არ მიუთითებდა კომერციული ფართის ა-ს გ-სი ისადმი კუთვნილებაზე. სასამართლომ მიუთითა სამოქალაქო კოდექსის 183-ე მუხლზე, რომლის თა-ხმად, უძრავი ნივთის შესაძენად აუცილებელია გარიგების წერილობითი ფორმით დადება და შემძენზე ამ გარიგებით განსაზღვრული საკუთრების უფლების რეგისტრაცია საჯარო რეესტრში. მოცემულ შემთხვევაში, სადავო უძრავი ქონების მისამართზე, ქ. თბილისი, გ-ს-ში მდებარე კომერციული ფართის შემძენს და შემდგომში მის მესაკუთრეს საჯარო რეესტრის ამონაწერის თა-ხმად წარმოადგენდა ნ-ს გ-სი. საწინააღმდეგო სახის მტკიცებულება მოწინააღმდეგე მხარის მიერ საქმეში არ იყო წარმოდგენილი. საჯარო რეესტრის მონაცემთა მიმართ კი მოქმედებდა უტყუარობისა და სისრულის პრეზუმფცია. სასამართლომ აღნიშნა, რომ მხოლოდ მოსარჩელე მხარის ვარაუდი არ იყო საკმარისი გ-ს ს-ს და ნ-ს გ-ს შორის 2013 წლის 20 მაისს დადებული ნასყიდობის ხელშეკრულება მიჩნეულ ყოფილიყო თვალთმაქცურ გარიგებად, ვინაიდან არ დადასტურდა ამ გარიგების შედეგად კანონსაწინააღმდეგო მიზნის მისაღწევად ან სხვა გარიგების დასაფარად ხელშეკრულების ორივე მხარის ინტერესი.

სასამართლომ მიუთითა, რომ დავის სამართლია-- და ობიექტური გადაწყვეტის მიზნებისათვის გამოყენებულ უნდა ყოფილიყო მტკიცების ტვირთის გა--წილების სამოქალაქო საპროცესო კოდექსში მოქმედი სტანდარტი, რომლის მიხედვითაც, მოსარჩელემ უნდა დაადასტუროს გარემოებები, რომლებზედაც იგი ამყარებს სასარჩელო მოთხოვნას, ხოლო მოპასუხემ კი ის გარემოებები, რომლებსაც შესაგებელი ეფუძნება. სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 102-ე მუხლის მესამე ნაწილის თა--ხმად, გარემოებები, რომელიც კანონის თა--ხმად უნდა დადასტურდეს გარკვეული სახის მტკიცებულებებით არ შეიძლება დადასტურდეს სხვა სახის მტკიცებულებებით.

სასამართლომ აღნიშნა, რომ განსახილველ შემთხვევაში, მოსარჩელე მხარეს არ წარმოუდგენია მტკიცებულება, რომელიც დაადასტურებდა, რომ აღნიშნული უძრავი ქონება შეიძინა არა ნ----- გ-----მა, არამედ ა----- გ-----მა და გამყიდველი და მყიდველი ერთდროულად მოქმედებდნენ თვალთმაქცურად. გარიგების მოჩვენებითად მიჩნევის მიზნებისათვის, დადასტურებულ უნდა ყოფილიყო გარიგების ორივე მხარის განზრახვა, არ დამდგარიყო აღნიშნული გარიგების გაფორმების შედეგად ის სამართლებრივი შედეგი, რაც სამოქალაქო კოდექსის შესაბამისად, უძრავი ქონების ნასყიდობის ხელშეკრულების დადებას მოჰყვება. სასამართლომ მიუთითა, რომ სამოქალაქო ბრუნვის სტაბილურობა ნიშნავს სამოქალაქო ურთიერთობის მონაწილეთა მიმართ ნდობას და კეთილსინდისიერებას, რაც უზრუნველყოფილია საჯარო რეესტრის ჩა--წერის სისწორით.

სასამართლომ მიუთითა, რომ მოსარჩელე სადავოდ ხდის 2010 წლის 2- აგვისტოს, მოპასუხეებს ნ----- გ-----სა და ა----- გ-----ს შორის დადებული ჩუქების ხელშეკრულებას, ვინაიდან, აღნიშნული უძრავი ქონების (მდებარე ქ. თბილისი, ხ-----, ს----- (კორპუსი I--), საკადასტრო კოდი NO-----) რეალურ მესაკუთრეს და შემძენს ისედაც წარმოადგენდა ა----- გ-----ი და თვალთმაქცურად მოხდა ჩუქების ხელშეკრულებით ამ უაკნასკნელის საკუთრებაში ქონების გადაცემა.

სასამართლომ მიუთითა სამოქალაქო კოდექსის 5-4-ე მუხლზე, რომლის თა--ხმად, ჩუქების ხელშეკრულებით მჩუქებელი უსასყიდლოდ გადასცემს დასაჩუქრებულს ქონებას საკუთრებად მისი თანხმობით.

სასამართლომ განმარტა, რომ ჩუქების ხელშეკრულება განეკუთვნება ცალმხრივად მავალდებულებელ გარიგებათა რიცხვს და თავისი შინაარსით საკუთრების წარმოშობის სამართლებრივ საფუძველს წარმოადგენს. სასამართლომ მიუთითა, რომ საქმეში არ იყო წარმოდგენილი რაიმე მტკიცებულება, რომელიც დაადასტურებდა ნ----- გ-----ის და ა----- გ-----ის მიერ ამ გარიგების დადების დროს რაიმე კანონსაწინააღმდეგო მიზნის მიღწევის ნებას. მოცემულ შემთხვევაში, სადავო გარიგების დადებით მხარეებს

სურდათ ერთის მხრივ, ქონების გაჩუქება, მეორეს მხრივ, მისი მიღება. სასამართლომ მიუთითა სამოქალაქო კოდექსის 170-ე მუხლზე, რომელიც განმარტავს საკუთრების უფლების შინაარს, რომლის მიხედვითაც მესაკუთრეს შეუძლია კანონისმიერი ან სხვაგვარი, კერძოდ, სახელშეკრულებო ბოჭვის ფარგლებში თავისუფლად ფლობდეს და სარგებლობდეს ქონებით (ნივთით) და განკარგოს იგი. სასამართლომ მიიჩნია, რომ ნ----- გ-----მა გა--ხორციელა რა სამოქალაქო კანონმდებლობით მისთვის მინიჭებული უფლება და როგორც მესაკუთრემ თავისი შეხედულებისამებრ განკარგა უძრავი ქონება ჩუქების ხელშეკრულების საფუძველზე. ამასთან, ის გარემოება, რომ მოპასუხეები არიან მამა და შვილი, ერთმნიშვნელოვნად არ გულისხმობდა იმას, რომ მჩუქებელს ნ----- გ-----ს მხოლოდ მოსაჩვენებლად სურდა ჩუქების ხელშეკრულების დადება. ის გარემოება, რომ ნ----- გ-----მა მოგვიანებით ჩუქების ხელშეკრულების საფუძველზე სადავო უძრავი ნივთი გაასხვისა ა----- გ-----ზე, არ წარმოადგენდა მეუღლეების მიერ ქონების ერთობლივ შეძენას. ვინაიდან ა----- გ-----მა აღნიშნული ქონება მიიღო ჩუქებით, რაც სამოქალაქო კოდექსის 1161-ე მუხლის თა--ხმად წარმოადგენდა მეუღლის ინდივიდუალურ საკუთრებას.

ზემოაღნიშნული მსჯელობის გათვალისწინებით, სასამართლომ მიიჩნია, რომ არ არსებობდა სადავო გარიგებების თვალთმაქცურად და ხელშეკრულების მხარედ ა----- გ-----ის მიჩნევის საფუძველი. საქმეში წარმოდგენილი მასალებით არ დასტურდებოდა ის გარემოება, რომ ქონების შესაძენად ნასყიდობის საფასური რეალურად გადაიხადა არა ნ----- გ-----მა, არამედ მოპასუხე ა----- გ-----მა. ამდენად, არ არსებობდა საფუძველი ზემოთ მითითებული უძრავი ქონება მიჩნეულ ყოფილიყო ქორწინების განმავლობაში შეძენილ ქონებად და მასზე გავრცელებულიყო მეუღლეთა თა--საკუთრების რეჟიმი. შესაბამისად, მოსარჩელე ნ--- გ-----ს არ ჰქონდა უფლება საოჯახო-სამართლებრივი საფუძვლით აღერიცხა უძრავი ნივთის მდებარე: ქ. თბილისი, ხ-----, ს----- (კორპუსი I--) და ასევე ქ. თბილისში, გ-----ში მდებარე კომერციული ფართის მოთხოვნილი წილის მესაკუთრედ.

ამდენად, სასამართლომ მიიჩნია, რომ მოსარჩელე ნ--- გ-----ის სარჩელი მოპასუხეების ა----- გ-----ის, ნ----- გ-----ის, შპს „ბ---“-ს და გ----- ს-------ას მიმართ ხელშეკრულების თვალთმაქცურად ცნობის, ა----- გ-----ის გარიგების მხარედ მიჩნევისა და მესაკუთრედ აღიარების მოთხოვნით არ უნდა დაკმაყოფილებულიყო.

3. სააპელაციო საჩივრის საფუძვლები

3.1 ა----- გ-----ის სააპელაციო საჩივრის საფუძვლები

აპელანტის განმარტებით სასამართლომ ნაწილობრივ არასწორად შეაფასა დავის საგა-- და საქმეზე წარდგენილი მტკიცებულებები.

აპელანტი აღნიშნავს, რომ წარმოდგენილ სარჩელში საერთოდ არ არის მითითებული იმ გარემოებაზე, რომლის გამოც მოპასუხეები მოსარჩელის მიმართ წარმოადგენენ თა--მოპასუხეებს; მიუხედავად ამ გარემოებისა, აპელანტი აღნიშნავს, რომ მოსარჩელის მოთხოვნას სამართლებრივი საფუძველი საერთოდ არ გააჩნია და შესაბამისად არ უნდა დაკმაყოფილდეს წარმოდგენილი სარჩელი.

აპელანტის მითითებით მოცემულ საქმეზე სადაო არ არის ის გარემოება, რომ მხარეები როგორც საქართველოს, ისე რუსეთის მოქალაქეები არიან. ნ--- გ----- —ი და ა----- გ-----ი რეგისტრირებულ ქორწინებაში გატარდნენ 1996 წლის 20 ნოემბერს. ქორწინების რეგისტრაციის ადგილია ქ----- მოსკოვის რაიონის მმაჩის განყოფილების ფილიალი. ამ ქორწინების დროს ისინი მოქმედებდნენ როგორც რუსეთის მოქალაქეები და შესაბამისად მათი როგორც ფაქტობრივი, და ისე დე-იურე საქორწინო ურთიერთობები წარმოიშვა რუსეთის ფედერაციის კანონმდებლობის საფუძველზე. აპელანტის უთითებს, რომ სასამართლომ არასწორად განმარტა, სსკ 1106-ე მუხლი, რომლის თა--ხმად, ქორწინება არის ოჯახის შექმნის მიზნით ქალისა და მამაკაცის ნებაყოფლობითი კავშირი, რომელიც რეგისტრირებულია საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს მმართველობის სფეროში მოქმედი საჯარო სამართლის იურიდიული პირის – სახელმწიფო სერვისების განვითარების სააგენტოს ტერიტორიულ სამსახურში (შემდგომ – სააგენტოს ტერიტორიული სამსახური).

აპელანტი უთითებს სსკ 11-1-ე მუხლზე, რომლის თა--ხმად, მეუღლეთა უფლება - მოვალეობებს წარმოშობს მხოლოდ საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით რეგისტრირებული ქორწინება. მოცემულ საქმეზე სადაო არ არის ის გარემოება, რომ მხარეები საქართველოს კანონმდებლობის მიხედვით არ ითვლებიან რეგისტრირებულ ქორწინებაში მყოფ პირებად, ამდენად მათზე ვერ ვრცელდება მეუღლეთა თა--საკუთრებითი რეჟიმის წესები. ეს გარემოება საერთოდ არ შეუფასებია სასამართლოს, რაც იძლევა აბსოლუტურ საფუძველს გაუქმდეს გასაჩივრებული გადაწყვეტილება.

აპელანტის განმარტებით, მოცემულ საქმეზე ვერ იქნება მიღწეული შეთანხმება საქართველოს სასამართლოს საერთაშორისო კომპეტენციაზე, რადგა--ც სსკ 11-1-ე მუხლის თა--ხმად, მეუღლეთა უფლება-მოვალეობებს წარმოშობს მხოლოდ საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით რეგისტრირებული ქორწინება. მოცემულ საქმეზე სადაო არ არის ის გარემოება, რომ მხარეები საქართველოს კანონმდებლობის მიხედვით არ ითვლებიან რეგისტრირებულ ქორწინებაში მყოფ პირებად, ამდენად მათზე არ ვრცელდება საქართველოს კანონმდებლობით განსაზღვრული მეუღლეთა თა--საკუთრებითი რეჟიმის წესები. მოპასუხე მხარე წინააღმდეგი იყო და დღესაც წინააღმდეგია - მოცემული საქმე გა--ხილოს საქართველოს სასამართლოებმა.

აპელანტის განმარტებით, განსახილველ საქმეზე „სამართლის არჩევა“ ვერ

მოხდება რადგან--ც მოპასუხე მხარე წინააღმდეგია მოსარჩელის მიერ წარმოდგენილი სარჩელი უწყებრივად დაექვემდებაროს საქართველოს სასამართლოებს და ამასთან--ვე შესაბამისად აპელანტი წინააღმდეგია გამოყენებული იქნეს ქართული კანონმდებლობა.

აპელანტის განმარტებით მოსარჩელე არასწორად უთითებს ფაქტობრივ გარემოებებზე და თავის სარჩელში წერს იმის თაობაზე, რომ თითქოსდა მოპასუხე ა----- გ-----მა მთლიანობაში შეისყიდა და შემდგომ თითქოსდა გაყიდა სულ 4 საცხოვრებელი ბინა და სწორედაც სარეგისტრაციო დოკუმენტებში დაფიქსირებული საკადასტრო ღირებულების მთლიან-- თანხის 2/3 ითხოვს, რომელიც მისი გაანგარიშებით შეადგენს 169 472 აშშ დოლარს. აპელანტის განმარტებით, ის თავიდანვე ამტკიცებდა და დღესაც ამტკიცებს, რომ სადაო ბინების გაყიდვა რუსეთში კი არ მომხდარა, არამედ ხდებოდა სხვადასხვა დროს გაცვლები და როგორც დე-ფაქტოდ, ასევე დე-იურედ ბინების გაყიდვას ადგილი არ ქონია.

აპელანტის განმარტებით ა----- გ-----მა 2002 wlis 17 dekembers საკუთრებაში გაიფორმა q. ტ---- ოლქი ქ. ტ----, s----- 8-- kor.1, მდებარე bina #3- ფართით 4-5, რომელმაც ეს ბინა 2003 წლის 03 მარტს როგორც დე-ფაქტოდ, ასევე დე-იურედ გაცვალა ტ----- ქ. ტ----, ზ-----, სახლი #4- კორ. 4 ბ-----ში მდებარე 65.4. კვ. ბინაში.

აპელანტი უთითებს, რომ საქმეზე წარმოდგენილ ამონაწერი უძრავ ქონებაზე და მასთან გარიგებაზე უძრავი ქონების ობიექტზე უფლებების გადასვლის შესახებ უფლებათა ერთია-- სახელმწიფო რეესტრიდან - სპციალურ #მე-2 გრაფაში-უფლების გადასვლის (შეწყვეტის) სახელმწიფო რეგისტრაციის თარიღი, ნომ---- და საფუძველი - მითითებულია 2003 წლის 03 მარტის ხელშეკრულება ბინების გაცვლის შესახებ. აპელანტის განმარტებით ა----- გ-----მა მისი კუთვნილი 4-კვ.მ საცხოვრებელი ბინა 2003 წლის 03 მარტის გაცვლის ხელშეკრულების საფუძველზე გაუცვალა მესაკუთრე ლიდია ვასილის ასულ იგნატიევას.

აპელანტი მიიჩნევს, რომ მოსარჩელე არასწორად განმარტავს ამ ფაქტობრივ გარემოებებს და სრულიად უკანონოდ ამტკიცებს, რომ თითქოსდა მოპასუხემ მოახდინა ამ ბინების გაყიდვა; მოპასუხე ავთა--ლ გ-----ის საცხოვრებელი #3-ბინის საკადასტრო ღირებულება ამონაწერში დაფიქსირებულია 2093365.70 რუსული რუბლი (იხ.ტომი#ს.ფ.33) ხოლო ბ-----ის 2 776 389.58 რუსული რუბლი. ეს თანხა არ წარმოადგენს ნასყიდობის თანხებს, რუსეთის კანონმდებლობის მიხედვით ეს ციფრები ადასტურებს მხოლოდ ბინების საკადასტრო ღირებულებას და არა ბინების საბაზარო ღირებულებას. ჩვენს შემთხვევებში დასტურდება და სადაო არ არის ის გარემოება, რომ მოპასუხე ა----- გ-----მა მოახდინა ამ ბინების ურთიერთ-გაცვლა და მას დამატებით რაიმე თანხა არ გადაუხდია; ამდენად ამ ორი ბინის ღირებულების დაკისრების არც ფორმალური და არც

სამართლერიკი საფუძვლები არ არსებობს.

გადაწყვეტილებაში მითითებული 3.1.3 3.1.4 ფაქტობრივი გარემოებებიდან გამომდინარე აპელანტი მიდის იმ დასკვნამდე, რომ მოპასუხე ა----- გ-----ს ფაქტობრივად კი არ მიუღია ის სარგებელი, რაც დაფიქსირებულია სარჩელში, არამედ მან მოახდინა თავდაპირველად მისი კუთვნილი ბინის გაცვლა; აღნიშნული გარემოებებიდან გამომდინარე მიდის იმ დასკვნამდე, რომ მოსარჩელის მოთხოვნას მოპასუხეზე 169 472 აშშ დოლარის დაკისრების თაობაზე არ გააჩნია არც ფორმალური და არც სამართლებრივი საფუძვლები.

აპელანტი უთითებს სსკ 11-1-ე მუხლზე, რომლის თა--ხმად, მეუღლეთა უფლება-მოვალეობებს წარმოშობს მხოლოდ საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით რეგისტრირებული ქორწინება. მხარეები არ ყოფილან რეგისტრირებულნი საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით და შესაბამისად რუსეთის კანონმდებლობით რეგისტრირებული და შემდგომ იმავე რუსეთის კანონმდებლობით შეწყვეტილი ქორწინების ფაქტები საქართველოში მეუღლეთა ქონებრივ უფლებებს ვერ წარმოშობს.

აპელანტი აღნიშნავს, რომ n----- დაბ. 1----- დე-ფაქტოდ ცხოვრობს მამასთან - ა----- გ-----თან, რომლის მიმართ მზრუნველობას ახორციელებს მხოლოდ მამა (მოპასუხე); ამდენად 2/3 წილის მოთხოვნას ფორმალური წინაპირობაც კი არ გააჩნია.

აპელანტი მიიჩნევს, რომ სამართლებრივად შესაფასებელია ის გარემოებაც, რომ ა----- გ-----ი ეხმარებოდა მოსარჩელეს, ყოველთვიურად უგზავნიდა ფულად თანხებს, რომელიც არ მოხმარდა ოჯახის ინტერესებს;

აპელანტის განმარტებით, მოცემულ საქმეზე სამართლებრივად შესაფასებელი იქნება ქ----- მოსკოვის რაიონული სასამართლოს 2009 წლის 01 ოქტომბრის გადაწყვეტილება (იხ.ტომი #1, ს.ფ.50).

აპელანტის განმარტებით, აღნიშნული გარემოებებიდან გამომდინარე ტ-----ს მოსკოვის რაიონულმა სასამართლომ დადასტურებულად ცნო ის ფაქტი, რომ ნ--- გ-----სა და მის შვილებს ხსენებულ საცხოვრებელ ბინაზე სარგებლობის უფლება არ შეუძენიათ და შესაბამისად სასამართლომ მოახდინა მათი მოხსნა სარეგისტრაციო აღრიცხვიდან. (იხ.ს.ფ.ტომი, 51-5-)

აპელანტის მითითებით რუსეთის ფედერაციის კანონმდებლობის მიხედვით, აღნიშნული გადაწყვეტილების საფუძველზე ნ--- გ-----მა დაკარგა ყველა--ირი უფლება რაც აღნიშნულ ბინაზე მას ჰქონდა. ეს ბ----- როგორც დგინდება შემდგომ 2010 wlis 28 aprills იქნა გაყიდული; ამდენად ამ ბინის რეალიზაციის შედეგად მიღებულ თანხებზე რაიმე სახის პრეტენზიები ვერ ექნება მოსარჩელე მხარეს.

აპელანტის განმარტებით, აღნიშნული სასამართლო გადაწყვეტილების საფუძველზე - 2013 წლის 24 სექტემბერს გაცემული იქნა განქორწინების მოწმობა; ეს დოკუმენტიც ადასტურებს ოფიციალურად იმ გარემოებას, რომ რუსეთის მოქალაქეების - ა----- გ-----სა და ნ--- გ-----ს შორის ქორწინება შეწყდა 2013 წლის 21 აგვისტოს. (იხ. განქორწინების მოწმობა, რომელიც თან ერთვის ჩვენ საჩივარს (იხ.ტომი #2, ს.ფ.7); ამრიგად, სადაო არ არის ის გარემოება, რომ მხარეთა შორის ქორწინება არ ყოფილა რეგისტრირებული საქართველოს კანონმდებლობის დაცვით.

აპელანტი უთითებს, რომ ამდენად, სარჩელი უსაფუძვლობის გარდა ხანდაზმულია; გასულია კანონით განსაზღვრული 3 წლია-- ან/და 6 წლია-- ვადა. აღნიშნულ ბინების გაცვლის ოპერაციებიდან სარჩელის სასამართლოში შემოტა-- მდე გასულია მოთხოვნის ვადა და შესაბამისად სასარჩელო მოთხოვნა ხანდაზმულია და უსაფუძვლო.

აპელანტის განმარტებით, გასაჩივრებული გადაწყვეტილებით მოპასუხეს დაეკისრა - 180 ლარის გადახდა, რასაც მოპასუხე მხარე არ ეთანხმება რადგა--ც ეს თანხა არაგონივრულია. მოპასუხე ა----- გ-----ი შესაძლებლობის ფარგლებში ზრუნავს მის შვილზე. ამჟამად მასთან იმყოფება მეორე შვილი n----- დაბ. 1------. მოსარჩელეს არასოდეს რაიმე ფორმით არ მიუღია მონაწილეობა ნ--- გ-----ის რჩენა აღზრდაში, შესაბამისად დედას სურვილიც კი არ აქვს ურთიერთობები იქონიოს მის მეორე შვილთან.

აპელანტის განმარტებით, ა----- გ-----ი არ მუშაობს, იგი არსებობს მისი საპენსიო თანხით რომელიც სასამართლომ დაახლოებით 800 ლარის ოდენობით განსაზღვრა. ა----- გ-----ი 2014 წლის 04 ივნისიდან რეგისტრირებულ ქორწინებაში იმყოფება ნ-----სთან, (იხ.ტომი #2 ს.ფ.65) რომელიც ასევე უმუშევარია; ამდენად ალიმენტის დაკისრება თვეში 2-0 ლარის ოდენობით არაგონივრულია.

აპელანტი არ ეთანხმება სასამართლოს გადაწყვეტილებას დამატებითი ხარჯების დაკისრების ნაწილში და აღნიშნავს, რომ მოსარჩელის მითითებით, მხარეების შვილს, ა-- გ-----ს აქვს რამდენიმე მძიმე ავადმყოფობა გადატა--ლი. სამართლიანობა მოითხოვს აღვნიშნოთ, რომ ბავშვის მკურნალობის, ოპერაციების თანხები გაღებულია უშუალოდ მხოლოდ ა----- გ-----ის მიერ; ამჟამად ა-- გ-----ის ჯანმრთელობის მდგომარეობა სტაბილურია და იგი სრულიად ჯანმრთელია; მორალური პრინციპებიდან გამომდინარე ბავშვის გადატა--ლ ავადმყოფობაზე მითითება არასწორია. მოსარჩელეს წარმოდგენილი აქვს დოკუმენტები რომელიც დავის საგანს საერთოდ არ უკავშირდება. ბავშვმა თუ გაიარა მკურნალობის კურსები მთელი ამ წლების განმავლობაში, ეს ვერ იქნება ამ სასამართლოს მსჯელობის საგა--. თავად მოპასუხე ა----- გ-----მა შვილს ჩაუტარა ოპერაცია ჯერ კიდევ 2000 წელს და ამჟამად ბავშვი სრულიად

ჯანმრთელია.

აპელანტი უთითებს, რომ მოცემულ საქმეზე ასევე აღსა--შნავია ის გარემოებაც, რომ 1999 წლიდან 2012 წლამდე არავითარი ურთიერთობა არ ყოფილა მეუღლეებს შორის; მთელი ამ დროის განმავლობაში მოპასუხე ა----- გ-----ი ყოველთვიურად უგზავნიდა ფულს მოსარჩელს, რომელიც ამ ფულს ოჯახს არ ახმარდა. მათ შორის საქორწინო ურთიერთობები შეწყდა ჯერ კიდევ 1999 წელს, როდესაც მოსარჩელე ჩამოვიდა საცხოვრებლად საქართველოში. 2011 წლიდან ბავშვები სწავლობდნენ ა----- გ-----ის სოფელში ხ-----ს რაიონი სოფელ ნ-----ი.

აპელანტი უთითებს სამოქალაქო კოდექსის 121--ე მუხლზე, რომლის თა--ხმად, არასრულწლოვა--ს სარჩენად ალიმენტის გადამხდელი მშობლისათვის დამატებითი ხარჯის სახით ერთჯერადად თანხის გადახდის დაკისრება დასაშვებია მხოლოდ ისეთი განსაკუთრებული გარემოებების დადასტურებისას, როგორიცაა ბავშვის მძიმე ავადმყოფობა, დასახიჩრება და სხვა ობიექტური ფაქტორები. მოსარჩელეს ამის დამადასტურებელი მტკიცებულება არ წარმოუდგენია და ამასთა--ვე ყოველთვიურად დამატებითი ხარჯების დაკისრების სამართლებრივი საფუძვლები არ არსებობს; კანონით განსაზღვრულია მხოლოდ ერთჯერადი თანხის დაკისრება ისიც მხოლოდ კანონით პირდაპირ გათვალისწინებულ შემთხვევებში; ამდენად გადაწყვეტილება ამ ნაწილში ასევე უკანონოა, რაც მისი გაუქმების აბსოლიტურ საფუძველს ქმნის.

აპელანტი ასევე უთითებს იმ გარემოებაზეც, რომ - იმდენად რამდენადაც, მხარეები არ იმყოფებიან საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესის მიხედვით რეგისტრირებულ ქორწინებაში, შესაბამისად ალიმენტის დაკისრების ფორმალური წინაპირობაც არ არსებობს; ბავშვებს არ აქვთ საქართველოს კანონმდებლობის მიხედვით დაბადების მოწმობა გაცემული; მოპასუხის მამად ყოფნის ფაქტი დადასტურებული არ არის კანონით დადგენილი წესის მიხედვით.

აპელანტი განმარტავს, რომ მოსარჩელის მოთხოვნები ასევე ეწინააღმდეგება ერთმანეთს, რადგა--ც ერთ შემთხვევაში მოსარჩელე ითხოვს, მისი უსაფუძვლო მოსაზრებით თითქოსდა გასხვისებული ბინების საფასურს, ხოლო მეორე შემთხვევაში- ის ითხოვს საქართველოში მეორე მოპასუხის ნ----- გ-----ის მიერ არსებული წესით შეძენილი უძრავ ქონებაზე წილის მიკუთვნებას. ამ ნაწილში (უძრავ ქონებაზე წილის მიკუთვნების ნაწილი) სასამართლოს გადაწყვეტილება სწორია რადგა--ც - არ არსებობს რაიმე სახის მტკიცებულება და არც შეიძლება არსებობდეს რომელიც დაადასტურებს იმ გარემოებას, რომ ადგილი ქონდა თვალთმაქცურ გარიგებებს; ეს გარიგებები რეალური გარიგებებია და ამ გარიგებებთან რაიმე შეხება არ ქონია ა----- გ-----ს.

აპელანტი უთითებს, რომ საქმეზე წარმოდგენილია თავად მოპასუხე გ----- ს-----
--ას მიერ შედგენილი შესაგებელი (იხ.ტომი #2 ს.ფ.101-109) რომელიც
ადასტურებს იმ გარემოებას, რომ ამჟამად ხელოვნურად სადაო გამხდარი უძრავი
ქონება მდებარე თბილისი, გ----- 1--, ს/კ# 0-----
----- გ----- ს-----ამ გაყიდა და ნ----- გ-----მა იყიდა; სახელშეკრულებო
თანხა უშუალოდ გადასცა ნ----- გ-----მა.

აპელანტი უთითებს, რომ მეორე უძრავი ქონების მესაკუთრე იყო - შს „ბ----“ ანუ -
ორგა--ზაცია რომლის დირექტორთან არსებული წესით 2010 წლის 13 აგვისტოს
გაფორმდა ნასყიდობის ხელშეკრულება; ამ ურთიერთობების როგორც დე-ფაქტო,
ასევე დე-იურე მხარე იყო ნ----- გ-----ი; ა----- გ-----ს არასოდეს რაიმე
შეხება არ ქონია ამ უძრავ ქონებებთან; ამ ნაწილში გადაწყვეტილება სწორია.

აპელანტი განმარტავს, რომ კანონის მოთხოვნათა დაცვით უძრავი ქონების
თაობაზე დადებული გარიგების მიმართ, საწინააღმდეგოს დადასტურებამდე,
მოქმედებს გარიგების კანონშესაბამისობის პრეზუმფიცია, რაც იმას ნიშნავს, რომ
კანონის მოთხოვნათა დაცვით დადებული გარიგების ბათილობის მოთხოვნის
არსებობის პირობებში, აღნიშნული მოთხოვნის მქონემ უნდა ადასტუროს
გარიგების ბათილობის საფუძვლების არსებობა. მოცემულ შემთხვევაში,
გარიგების ბათილობას არა გარიგების მონაწილე მხარე, არამედ მესამე პირი
ითხოვს იმ საფუძვლით, რომ გარიგების მხარეები არ ისახავდნენ მიზნად
გარიგების სამართლებრივი შედეგის დადგომას და აღნიშნული გარიგება
მხოლოდ მოსაჩვენებლად დაიდო, ასეთ ვითარებაში, სწორედ მესამე მხარის
მტკიცების ტვირთს წარმოადგენს იმ ფაქტის დადასტურება, რომ შპს „ბ----ს“ ანუ
გამყიდველს არ უნდოდა უძრავი ქონების გაყიდვა, ხოლო მოპასუხე ნ----- გ-----
--ს კი - აღნიშნული ქონების ყიდვა ანდა ეს ბინა ვითომდა იყიდა ა----- გ-----
--მა; მოცემულ შემთხვევაში, გარიგების მოჩვენებითად მიჩნევის მიზნებისათვის,
დადასტურებულ უნდა იქნას გარიგების ორივე მხარის განზრახვა, არ დადგეს
აღნიშნული გარიგების გაფორმების შედეგად ის სამართლებრივი შედეგი, რაც,
სამოქალაქო კოდექსის შესაბამისად, უძრავი ქონების ნასყიდობის
ხელშეკრულების დადებას მოჰყვება.

აპელანტი განმარტავს სამოქალაქო კოდექსის 183-ე, 185-ე მუხლებს, რომლის
მიხედვით, კეთილსინდისიერი შემძენის ასეთი უფლებრივი მდგომარეობა
გამოწვეულია საჯარო რეესტრის სპეციფიკური და--შნულებით სამოქალაქო
ბრუნვის მექა--ზმში, კერძოდ, სამოქალაქო კოდექსის 312-ე მუხლის თა--ხმად,
რეესტრის ჩა--წერები ითვლება სწორედ, ვიდრე არ დამტკიცდება მათი
უზუსტობა.

აპელანტი უთითებს სამოქალაქო კოდექსის 312-ე მუხლის მე-2 ნაწილზე,
რომლის თა--ხმად კეთილსინდისიერი შემძენის ინტერესების დაცვის
სამართლებრივ გარანტიას წარმოადგენს ფაქტობრივი გარემოება –

გამსხვინებლის საჯარო რეესტრში მესაკუთრედ რეგისტრაცია, ანუ შემძენის კეთილსინდისიერება ეფუძნება ობიექტურ ფაქტორს, საჯარო რეესტრის მონაცემებს. კანონის ეს და--წესი განპირობებულია თვით კანონის მიერ საჯარო რეესტრში რეგისტრირებული ფაქტების მიმართ დადგენილი უტყუარობის ფიქციით. უძრავი ქონების შემძენს, თავის უფლების დასამტკიცებლად შეუძლია დაეყრდნოს რეესტრში რეგისტრირებული ფაქტების სისწორის ვარაუდს, თუნდაც, სინამდვილეში, უსწორო იყოს რეესტრის მონაცემები, ამ მდგომარეობას არაარსებითად აქცევს შემძენის კეთილსინდისიერი დამოკიდებულება, რაც საჯარო რეესტრის ჩა--წერის უსწორობის ან რეესტრის ჩა--წერის მიმართ საჩივრის შეტა--ს არცოდნაში გამოიხატება. ერთადერთი, რაც რეესტრის უტყუარობის ფიქციას და შესაბამისად, ნივთის შეძენას არღვევს სწორედ შემძენის არაკეთილსინდისიერებაა. მოცემულ შემთხვევაში დაიდო კანონიერი ხელშეკრულებები რომლიც გაბათილების საფუძვლები არ არსებობს.

აპელანტი მიიჩნევს, რომ სასამართლო ვერ უთითებს კონკრეტულ მტკიცებულებას, რომლის საფუძველზეც მან მოახდინა მოსარჩელის წილის გაზრდა. ამ ნაწილშიც გადაწყვეტილება იმდენად უკანონოა და დაუსაბუთებელი, რომ მისი საფუძვლიანობის შემოწმება საერთოდ შეუძლებელია, რაც მისი გაუქმების საფუძველს იძლევა. აპელანტის განმარტებით, საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1168-ე მუხლის მე-2 ნაწილი ამგვარ შესაძლებლობას ითვალისწინებს, თუმცა მხოლოდ ეს საერთო ქონებაში ერთ-ერთი მეუღლის გაზრდის საფუძველი არ არის.

აპელანტი უთითებს, რომ საერთო ქონებაში ერთ-ერთი მეუღლის წილის გაზრდა ან შემცირება, თავისთავად, ბავშვის უფლებრივ და ფაქტობრივ მდგომარეობაზე ვერავითარ გავლენას მოახდენს - იგი სამართლებრივად და ფაქტობრივადაც იმავე მდგომარეობაში დარჩება, რა მდგომარეობაშიც მათი მშობლების წილთა თა--ფარდობის შემთხვევაში იქნებოდა. ამიტომ, ზემოხსენებულის გარდა, მხარემ (მოსარჩელემ) ისიც უნდა მიუთითოს და დაამტკიცოს, რომ საერთო ქონებაში მისი წილის გაზრდა ბავშვების ინტერესების დასაცავად აუცილებელია. ამგვარად ფაქტებზე კი მოსარჩელეს საერთოდ არ მიუთითებია. ამის გამო, გადაწყვეტილება ამ ნაწილში უკანონოა;

3.2 ნ--- გ-----ის სააპელაციო საჩივრის საფუძვლები

აპელანტი უთითებს, რომ სასამართლოს განმარტებით მოპასუხე ა----- გ----- -ი "გარკვეულ თანხებს რიცხავდა" მამის ნ----- გ-----ის ანგარიშზე, მაშინ როდესაც დეტალურად აღწერს, რომ იგივე პიროვნება მეუღლეს 100 და 200 დოლარს ურიცხავდა თვეში. აპელანტის განმარტებით, სასამართლო ყურადღებას ამახვილებს მოსარჩელის ძმის მეგობრების მიერ ძმისივე სახლის შესაძენად განხორციელებულ გადმორიცხვებზე, რომელზეც მოპასუხესაც კი არ გაუკეთებია აქცენტი. ამ დროს, ეს გარკვეული თანხები არც მეტი არც ნაკლები 50

170 დოლარია პირადად ა-----ის მიერ გადმორიცხული და 10 800 კიდეუ ძმის მ----- გ-----ის ხელით. ესაა მთავარი მტკიცებულება ამ საქმეში იმის დასადასტურებლად, რომ ბინა ა----- გ-----ის მიერ არის შეძენილი და მხოლოდ თვალთმაქცურად იჩუქა მამისაგან. აპელანტი მიიჩნევს, რომ ასეთი მტკიცებულების უგულებელყოფა საქმის ფაქტობრივ გარემოებებში მხოლოდ ერთ მიზანს ემსახურება – გაამართლოს მოსამართლის უარი მათი მოთხოვნების დაკმაყოფილებაზე, რომელიც თბილისში არსებული ფართებიდან წილის მიკუთვნებას ეხება.

აპელანტის განმარტავს, რომ გადაწყვეტილების 3.2.1 სასამართლო აცხადებს, რომ ა----- გ-----ს ზ----- გასასვლელში მდებარე ბინის რეალიზაციით სარგებელი არ უნახავს, რომელიც 95 532 დოლარი ღირდა და მის ნაცვლად მხოლოდ 47 622 დოლარად ღირებული ბინა შეიძინა. აპელანტი მიიჩნევს, რომ თუ სასამართლო მაინცდამაინც ბინების ღირებულების ურთიერთგაქვითვის პრინციპით ხელმძღვანელობს, მაშინ მათი მოთხოვნაა სააპელაციო სასამართლომ ყურადღება გაამახვილოს იმ ფაქტზე, რომ ოჯახის საკუთრებაში არსებული ყველაზე ძვირადღირებული ბინა სწორედ ზ----- პროსპექტზე არსებული ბინა იყო და იქიდან მიაკუთნოს 2/3 წილი. აპელანტი უთითებს, გადაწყვეტილების 3.1.19 პუნქტზე, რომელშიც სასამართლო იყენებს სიტყვას "შესაბამისი" როდესაც 2007–2010 წლებში ნ----- გ-----ის შემოსავლებზე საუბრობს. საქმეში არის შემოსავლების სამსახურის ცნობა, თუ კონკრეტულად რა იყო ეს შემოსავლები: 4 წელიწადში 102- ლარი. აპელანტი უთითებს, რომ სასამართლოს არც ის ეჩვენება საეჭვოდ, რომ ამ 102- ლარით ორი ძვირადღირებული ფართის ყიდვა ემთხვევა ა----- გ-----ის მიერ ნ----- გ-----ისათვის საერთო ჯამში, 60 970 აშშ დოლარის გადმორიცხვას და ბინების ყიდვა არ ხდება მა--მდე, როცა დედა და შვილები სხვის ბინაში ცხოვრობდნენ 10 წლის მანძილზე. აპელანტის განმარტებით, ამავე პუნქტში სასამართლო ყურადღებას იმ ფაქტზეც ამახვილებს, რომ ნ----- გ-----ი 1959 წლიდან იყო დასაქმებული და ისევ იგივე სიტყვას იყენებს, "ჰქონდა შესაბამისი შემოსავლები". აპელანტის განმარტებით, რა შემოსავლები ჰქონდა მოწინააღმდეგეს, საერთოდ არაა წარმოდგენილი საქმეში და იმავე პუნქტში თვითონ სასამართლო ამბობს, რომ 1994 წლის 12 ივლისისათვის 147 კუპონი ერიცხებოდა სს ვ-----.

აპელანტი უთითებს, რომ 3.1.21 პუნქტში პირდაპირაა აღნიშნული, რომ სადაო ქონების გაქირავებით შემოსავალს იღებს ყოფილი მეუღლე და არა ვითომ-მესაკუთრე მამამისი, მაგრამ სასამართლო ყურადღებას არ ამახვილებს იმ ფაქტზე, რომ 80 წლის ნ----- გ-----მაც და მისმა ვაჟმაც უშუალოდ სასამართლო სხდომაზე იცრუეს და განუცხადეს მოსამართლეს, რომ შემოსავალს ნ----- გ-----ი იღებდა და მხოლოდ ერთი-ორჯერ მოუწია შვილს მის მაგივრად აღება. მხოლოდ მას შემდეგ, რაც მოსარჩელემ წარმადგინა შემოსავლების სამსახურის ცნობა, რომ ა----- გ-----ს 2 წლის მანძილზე ყოველთვიურად ერიცხებოდა

500 ლარი ქირა, გამომჟღავნდა მათი ტყუილი. აპელანტის განმარტებით გადაწყვეტილებაში ეს სიცრუე არ ჩანს.

აპელანტი უთითებს 3.1.4 პუნქტზე, რომელშიც სასამართლო კვლავ არასწორად ამახვილებს ყურადღებას იმ ფაქტზე, რომ მოსარჩელეს არ შეუძენია საკუთრების უფლება ზ----- გასასვლელში მდებარე ბინაზე, რადგან იქ არ შესახლებულა. აპელანტი აღნიშნავს, რომ მან არაერთხელ განუმარტა სასამართლოს, რომ იმ ბინაში მოსარჩელე შვილებთან ერთად არათუ შესახლდა, საქართველოში დაბრუნებამდე 3 თვე ცხოვრობდა კიდევ; ასევე 3 თვე ცხოვრობდა, როცა 2005 წელს მეუღლეს ჩააკითხა, ხოლო 2009 წლის რუსეთის სასამართლოს მხოლოდ იმიტომ არ შეატყობინა ამ ფაქტების შესახებ, რომ ყოფილმა მეუღლემ სთხოვა ასე მოქცეულიყო გადასახადების შემცირების მიზნით. ამ ვერსიას მხოლოდ მოპასუხეს ადვოკატი ავითარებდა, თავად ა-----მა კი აღიარა. მოსარჩელემაც ახსნა, რომ რუსეთში ბინის იოლად გასაყიდად ასე სთხოვა ა-----მა. ტექსტიც თვითონ გაუგზავნა.

აპელანტის განმარტებით, გაუგებარია სასამართლოს ლოგიკა ქონების გა--წილებასთან დაკავშირებით. თუ რუსეთში შეძენილი ბინების რეალიზაციაზე სასამართლომ მოთხოვნის დაკმაყოფილება მხოლოდ ურთიერთგაქვითვის მეთოდით გადაწყვიტა, მაშინ რატომ იხელმძღვანელა ბინით, რომელიც იმ ფასის ნახევარია, რაც მისი ერთ-ერთი წინამორბედი ბინა. ანუ, 2010 წელს მოპასუხემ გაყიდა ბინა 95 532 დოლარად. სა--მ საქართველოში დაბრუნდებოდა სადღაც ხომ უნდა ეცხოვრა, ამიტომ იყიდა შედარებით პატარა ბინა ნახევარ ფასად. და--რჩენი ფული, 47910 აშშ დოლარის ოდენობით ოჯახისათვის მას არ მოუხმარია, რადგან უკვე მარტო ცხოვრობდა და ოჯახსაც არ უგზავნიდა ფულს ამ დროს. შემდეგ როცა წამოსვლა გადაწყვიტა, უკვე ეს პატარა ბინაც გაყიდა და ისე დაბრუნდა. აპელანტის მითითებით სასამართლომ მას მიაკუთვნა ამ ბოლო ბინის მხოლოდ 2/3.

აპელანტი უთითებს, რომ ქორწინების პერიოდში დაგროვილი მაქსიმალური ხელშესახები ქონება 95 532 დოლარად შეფასებულ ბინაში გამოიხატა. აპელანტის მოსაზრებით სწორედ იქიდან უნდა მიეკუთვნოს 2/3 მეუღლეს. აპელანტი უთითებს, რომ სწორედ 95 532 დოლარია-- ბინის გაყიდვის პერიოდში შეიძინა საქართველოში ბინა ქმარმა, რომლის წილის მოკუთვნებაც ასევე არ დაკმაყოფილა სასამართლომ, ამდენად, სრულიად გაუგებარია რატომ შემოიფარგლა იგი მხოლოდ 44751 დოლარია-- ბინიდან 2/3 მიკუთვნებით. აპელანტი განმარტავს, რომ სარჩელის ფასი სააპელაციო სასამართლოში, მათი მოთხოვნის ღირებულება 33854 აშშ დოლარია, რადგან ითხოვს სააპელაციო სასამართლომ სწორედ ამ ოდენობით შეცვალოს პირველი ინსტანციის სასამართლოს გადაწყვეტილება და დააკისროს მოპასუხე ა----- გ-----ს 33854 დოლარის გადახდა მოსარჩელესთვის უკვე დაკისრებული 29 83- დოლარის დამატებით, საერთო ჯამში, 63 688 დოლარი, რაც 95 532 დოლარის 2/3

წარმოადგენს. შესაბამისად, სააპელაციო სარჩელის ფასი 33 854 დოლარია.

აპელანტი უთითებს, რომ მტკიცების სატვირთებლად მათ იმაზე მეტი გააკეთეს, ვიდრე შესაძლებელი იყო; გამოითხოვს საქართველოს ყველა საკრედიტო დაწესებულებიდან გადმორიცხვების შესახებ ინფორმაცია და დააფიქსირა კიდევ ლ----- ბანკმა ა----- გ-----ის მიერ ნ----- გ-----ისადმი 60970 დოლარის გადმორიცხვა 2009–2014 წლებში. აპელანტის მიერ შემოსავლების სამსახურიდან გამოთხოვილი იქნა ცნობა ა----- გ-----ის შემოსავლების თაობაზე და იქაც დაფიქსირდა, რომ სწორედ ის იღებს გ----- კომერციული ფართის ქირას და არა მამამისი, რომელიც ვითომ–მესაკუთრეა. მათ გამოითხოვს ცნობა ნ----- გ-----ის და--ზოგის და შემოსავლების თაობაზე, სადაც ირკვევა, რომ ბოლო 23 წელიწადში 147 კუპონი და 102- ლარი მოეპოვება.

აპელანტი აღნიშნავს, რომ თვალთმაქცობის შესახებ ასეთივე მსჯელობაა უზენაესი სასამართლოს სხვა გადაწყვეტილებაში, რომელიც თვალთმაქცობას უკვე მესამე პირის მოტყუების მოტივით ასაბუთებს. კერძოდ, გადაწყვეტილებაში ნათქვამია: „...გარიგების დადება დაკავშირებულია მესამე პირებთან არსებულ ურთიერთობასთან, მაგალითად, მოჩვენებითი გარიგების დადების ერთ–ერთ მოტივს შეიძლება წარმოადგენდეს მესამე პირის მოტყუება, პასუხისმგებლობისგან თავის არიდება და ა.შ.“ (3 აგვისტო, 2010 წ. #112–106–2010).

აპელანტი თვლის, რომ იმისათვის რომ გარიგება თვალთმაქცურად იქნეს მიჩნეული და არა გაბათილებული (ამას არ ვითხოვთ), მიესადაგოს ნასყიდობის წესები, სულ არ არის აუცილებელი გამყიდველის თა--მონაწილეობა. აპელანტის განმარტებით არცერთ გამყიდველს არავითარი აქტიურობა არ გამოუჩენია საკუთარი უფლებების დაცვის მიზნით პროცესზე, საერთოდ არ გამოჩენილან და დღესაც გაურკვეველია ნამდვილად წარმოადგენს თუ არა მათ ადვოკატი, ყოველ შემთხვევაში, შესაგებლის წარმოადგენის ვადა ნამდვილად გაუშვეს. აპელანტი აღნიშნავს, რომ საოქმო განჩინებით სასამართლომ არ დააკმაყოფილა შესაგებელზე მოსაზრებაში წარდგენილი მათი შუამდგომლობა ნაწილობრივი გადაწყვეტილების გამოტა--ს თაობაზე გ----- ს-----ას და შპს ბ----ს მიმართ შესაგებლის წარუდგენლობის გამო. აპელანტისათვის გაურკვეველია ვის წარმოადგენს რ-----, შესაგებელი არ წამოუდგენიათ შპს ბ----ს და ს-----ას, ასე რომ მათ მიმართ ფაქტიურად სარჩელი შეიძლება დაკმაყოფილებულად ჩაითვალოს.

აპელანტი ასევე ასაჩივრებს დამატებითი მტკიცებულებების წარდგენაზე უარს. იგი უთითებს, რომ სასამართლომ დაუშვა საქმეზე მტკიცებულებები, რომლებიც არ უნდა დაეშვა, ვინაიდან მოპასუხემ ისინი არ დაურთო შესაგებელს და არც საპატიო მიზეზი მოიყვა--, მათი გადავადების შუამდგომლობით. დაუშვა მოპასუხის მხრიდან „დაზუსტებული შესაგებელი“, არ გამოითხოვა ქვითრები შპს ბ----დან, არ დაურთო მასალები შპს ლ---- შესახებ, რომლის დაყადაღების გამო

მოპასუხე 50000 დოლარია-- ზარალის უზრუნველყოფას ითხოვდა. და ბოლოს, არ დაურთო რუსეთის მოქალაქეებისა და ქართველი მოწმისათვის ჩამორთმეული ჩვენებები, მოსარჩელეს წერილობითი ახსნა-განმარტება, ხარჯების რვეული, ა---- გ-----ის დედის წერილი შვილისადმი, ა-- გ-----ის ჩვენება;

აპელანტი უთითებს, რომ სასამართლომ მხოლოდ 1000 ლარის ა--ზღაურება დააკისრა მოპასუხეს მოსარჩელეს მიერ ადვოკატის ხარჯის ასა--ზღაურებლად, მაშინ როცა იურიდიული მომსახურების შესახებ ხელშეკრულებით მოსარჩელეს ადვოკატისათვის გადასახდელი აქვს სასამართლოს მიერ მისთვის მიკუთვნებული თანხის 4 პროცენტი ანუ 2-00 ლარი უკვე დაკისრებული თანხიდან. აპელანტი ითხოვს, სააპელაციო სასამართლომ ამ კუთხით შეცვალოს პირველი ინსტანციის სასამართლოს გადაწყვეტილება.

4. გასაჩივრებული გადაწყვეტილების უცვლელად დატოვების დასაბუთება

სააპელაციო პალატა გაეცნო საქმის მასალებს, შეისწავლა სააპელაციო საჩივრის საფუძვლიანობა, გასაჩივრებული სასამართლო აქტების კანონიერება-დასაბუთებულობა, მოისმინა მხარეთა მოსაზრებები და მიიჩნევს, რომ ნ--- გ-----ის და ა----- გ-----ის სააპელაციო საჩივრები არ უნდა დაკმაყოფილდეს შემდეგ გარემოებათა გამო:

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 377-ე მუხლის პირველი ნაწილის თა--ხმად, სააპელაციო სასამართლო ამოწმებს გადაწყვეტილებას სააპელაციო საჩივრის ფარგლებში ფაქტობრივი და სამართლებრივი თვალსაზრისით. ამავე მუხლის მეორე ნაწილის შესაბამისად, სამართლებრივი თვალსაზრისით შემოწმებისას სასამართლო ხელმძღვანელობს 393-ე და 394-ე მუხლების მოთხოვნებით.

განსახილველ შემთხვევაში, სააპელაციო პალატას მიაჩნია, რომ ნ--- გ-----ის და ა----- გ-----ის სააპელაციო საჩივრებში მითითებული გარემოებები არ წარმოადგენს გასაჩივრებული გადაწყვეტილების გაუქმების სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 393-ე და 394-ე მუხლებით გათვალისწინებულ პროცესუალურ-სამართლებრივ საფუძვლებს.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 390-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, თუ სააპელაციო სასამართლო ეთანხმება პირველი ინსტანციის სასამართლოს შეფასებებს და დასკვნებს საქმის ფაქტობრივ ან/და სამართლებრივ საკითხებთან დაკავშირებით, მაშინ დასაბუთება იცვლება მათზე მითითებით.

სააპელაციო სასამართლოს მიაჩნია, რომ თბილისის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიამ საქმე გა--ხილა არსებითი ხასიათის საპროცესო

დარღვევების გარეშე, ამასთან, არსებითად სწორად დაადგინა საქმის ფაქტობრივი გარემოებები და არსებითად სწორი სამართლებრივი შეფასება მისცა მათ. შესაბამისად, სააპელაციო სასამართლო ეთანხმება პირველი ინსტანციის სასამართლოს შეფასებებს და დასკვნებს საქმის ფაქტობრივ და სამართლებრივ საკითხებთან დაკავშირებით და მიუთითებს მათზე.

ფაქტობრივი და სამართლებრივი დასაბუთება

4.1 სამოქალაქო საქმეთა პალატა იზიარებს პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ დადგენილად მიჩნეულ შემდეგ ფაქტობრივ გარემოებებს:

- მოსარჩელე ნ--- გ-----ი და მოპასუხე ა----- გ-----ი დაქორწინდნენ 1996 წლის 20 ნოემბერს. მათ თა--ცხოვრების პერიოდში შეეძინათ ორი შვილი: 1997 წლის 04 მარტს დაბადებული ნ--- გ-----ი და 1----- დაბადებული ა-- გ-----ი. ა----- გ-----ს, რუსეთის ფედერაციის მოქალაქეს, საქართველოს პრეზიდენტის 2008 წლის 27 ივნისის ბრძანებულებით მიენიჭა საქართველოს მოქალაქეობა.

- მხარეები, ნ--- გ-----ი და ა----- გ-----ი 1996 წლიდან 2003 წლამდე ერთ ოჯახად ცხოვრობდნენ რუსეთის ფედერაციაში, ქ. ტ-----. ქორწინების განმავლობაში, 2002 წლის 17 დეკემბერს, ა----- გ-----მა დაარეგისტრირა საკუთრების უფლება საცხოვრებელ ბინაზე, მდებარე რუსეთის დეფერაცია, ქ----- ალნიშნული უძრავი ქონება, 2003 წლის 03 მარტს ბინების გაცვლის შესახებ ხელშეკრულების საფუძველზე, მოპასუხე ა----- გ-----მა მესაკუთრე ლ-----თან გაცვალა ტ-----, ქ. ტ----- ბინაში. რუსეთის ფედერაცია, ქ----- ბინის საკადასტრო ღირებულებაა 2 093 365.7 რუბლი ანუ 66 303 აშშ დოლარი.

- 2003 წლის ივნისის თვეში, მოსარჩელე ნ--- გ-----ი არასრულწლოვან შვილებთან, ნ--- გ-----თან და ა-- გ-----თან ერთად საქართველოში გადმოვიდნენ საცხოვრებლად. 2005 წელს სამი თვის ვადით ისევ დაბრუნდა მოსარჩელე არასრულწლოვან ნ--- გ-----თან და ა-- გ-----თან ერთად რუსეთის ფედერაციაში, ხოლო 2005 წლის ოქტომბრის თვეში დაბრუნდნენ საქართველოს ტერიტორიაზე;

- რუსეთის ფედერაციის სახელით ქ----- მოსკოვის რაიონული სასამართლოს 2009 წლის 01 ოქტომბრის გადაწყვეტილების მიხედვით, ა----- გ-----ი ნ--- გ-----თან და შვილებთან ერთად ცხოვრობდა ბინაში, მისამართზე ქ----- 2003 წლის 04 თებერვალს ბინების გაცვლის ხელშეკრულების საფუძველზე ა----- გ-----მა საკუთრებაში შეიძინა ბინა მისამართზე ქ-----, რომელშიც შესახლდა და ცხოვრობს. ამ ბინაში რეგისტრირებულნი არიან ნ--- გ-----ი და არასრულწლოვნები, ნ--- გ-----ი და ა-- გ-----ი, რომლებიც

ბინაში არ შესახლდნენ, 2003 წლის ივნისში გაემგზავრნენ საქართველოში მუდმივი ცხოვრების უფლებით. ამ გადაწყვეტილებით, ნ--- გ-----ს და არასრულწლოვა-- შვილებს არ შეუძენიათ უფლება საცხოვრებელი ფართით სარგებლობაზე ქ----- . აღნიშნული ბინა ა-----

– გ-----მა გაასხვისა

2010 წლის 28 აპრილს.

- 2010 წლის 06 მაისს ა----- გ-----მა შეიძინა ბინა რუსეთის ფედერაციაში, ქ. ტ-----, რომელიც 2010 წლის 27 ივლისს გაყიდა. ბინის ღირებულება შეადგენს 1442964.46 რუბლს ანუ 47622 აშშ დოლარს;

- 2010 წლის 26 ივლისს ა----- გ-----მა შეიძინა ბინა რუსეთის ფედერაციაში, ქ. ტ-----, რომელიც 2012 წლის 16 ოქტომბერს გაასხვისა. ბინის ღირებულებაა 1390833.28 რუბლი ანუ 44 751 აშშ დოლარი.

- 2010 წლის 13 აგვისტოს ა----- გ-----ის მამამ, ნ----- გ-----მა შპს „ბ--- სგან“ შეიძინა უძრავი ქონება, მდებარე მისამართზე ქ. თბილისი, ხ-----, ს----- (კორპუსი I--). ნასყიდობის საფასური შეადგენდა 68000 ლარს. ამავე წლის, 2010 წლის 2- აგვისტოს უძრავი ქონების ჩუქების ხელშეკრულების საფუძველზე, აღნიშნული უძრავი ქონება საკუთრებაში გადასცა ა----- გ-----ს; დღეის მდგომარეობით, უძრავ ნივთზე, მდებარე ქ. თბილისი, ხ----- (კ-----), საკადასტრო კოდი NO-----, რეგისტრირებულია მოპასუხე ა----- გ-----ის საკუთრების უფლება;

- 2013 წლის 22 მაისის უძრავი ნივთის ნასყიდობის ხელშეკრულების საფუძველზე ნ----- გ-----მა გ----- ს-----ასაგან შეიძინა უძრავი ქონება (კომერციული ფართი), მდებარე მისამართზე ქ. თბილისი, გ----- ნასყიდობის საგნის ღირებულება გა--საზღვრა 30 000 აშშ დოლარად. დღეის მდგომარეობით, უძრავი ნივთი - არასაცხოვრებელი ფართი, მდებარე მისამართზე - ქ. თბილისი, გ----- . საკადასტრო კოდი NO-----, საკუთრების უფლებით რეგისტრირებულია ნ----- გ-----ის სახელზე;

- ქ----- მოსკოვის რაიონის N6 სასამართლოს 2013 წლის 19 აგვისტოს გადაწყვეტილებით მეუღლეებს ა----- გ-----ს (დაბადებული 1963 წლის 27 იანვარს) და ნ--- გ-----ს (დაბადებული 1965 წლის 05 ივნისს) შორის 1996 წლის 20 ნოემბერს ტ----- ქ----- ადმინისტრაციის მმაჩის განყოფილების N3 ფილიალში რეგისტრირებული ქორწინება; ა----- გ-----ი და ნ--- გ-----ი განქორწინდნენ 2013 წლის 19 აგვისტოს;

- მოსარჩელე ნ--- გ-----ი არ არის დასაქმებული. სსიპ შემოსავლების სამსახურის ელექტრონულ ბაზაში არსებული მონაცემებით, 14.04.201- წლის მდგომარეობით, ნ--- გ-----ის მიერ 2007-201- წლებში მიღებული დასაბეგრის შემოსავალი არ ფიქსირდება;

- ნ--- გ-----ი და არასრულწლოვან ა-- გ-----ი რეგისტრირებულნი არიან სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს სოციალურად დაუცველი ოჯახების მონაცემთა ერთიან ბაზაში;

- მოსარჩელე ნ--- გ----- შვილებთან, ნ--- გ-----თან (დაბადებული 1997 წლის 04 მარტს) და ა-- გ-----თან (დაბადებული 1999 წლის 28 სექტემბერს) 2003 წლის ივნისის თვიდან ცხოვრობდა თბილისში, ძმის საცხოვრებელ მისამართზე. 2011 წლიდან ბავშვები სწავლობდნენ ხ-----ს რაიონის, სოფელ ნ-----ი მდებარე სკოლაში. 2011 წელს ნ--- გ-----ი საცხოვრებლად გადავიდა და მას შემდეგ ცხოვრობს მამასთან, ა----- გ-----თან, რომელიც იმ პერიოდისათვის დაბრუნებული იყო საქართველოში.

- არასრულწლოვან ა-- გ-----ის ჯანმრთელობის მდგომარეობის შესახებ ცნობის მიხედვით, მისი დიაგნოზია - „ნაადრევი სქესობრივი მომწიფების შემდგომი ფიზიკური განვითარების შეფერხება, დასაზუსტებელი E28.1 პარკუჭთაშუა ძგიდის დეფექტის და 2000 წელს ჩატარებული ღია ბოტალის სადინრის ქირურგიული კორექციის შემდგომი მდგომარეობა“. ასევე, აქვს მხედველობასთან დაკავშირებული პრობლემები, კერძოდ - „მიოპიური ასტიგმატიზმი, შეუღლებული გარეთა სიელმე“, რის გამოც პერიოდულად ესაჭიროება ოფთალმოლოგიური გამოკვლევა -კონსულტაცია, ოფთალმოლოგიური ელექტროსტიმულაცია, თვალის ვარჯიში და წვეთები. ამასთან, შპს „ო-----ს“ 2016 წლის 01 ივნისს გაცემული „ფორმა - 100“-ის მიხედვით, ა-- გ-----ის დიაგნოზია - „კბილთა რკალის ანომალია, კბილთა დგომის ანომალია, რეტენციული კბილი, ზეკომპექსური კბილი“.

- მოპასუხე ა----- გ-----ი 2001 წლის 31 ოქტომბრიდან 2011 წლის 2-მაისამდე მიმღები ნ--- გ-----ის სახელზე ფულადი გზავნილების საერთაშორისო სისტემის მეშვეობით ახორციელებდა ფულადი თანხის გადმორიცხვას 1-0 (ას ორმოცდაათი) აშშ დოლარის ან 200 (ორასი) აშშ დოლარის ოდენობით;

- 2010 წლის 28 ივლისის მდგომარეობით, უძრავი ქონება, მდებარე მისამართზე ქ. თბილისი, კალოუბა--ს ქუჩა, N-, (იგივე I-----), ს----- კვ.მ. ფართი საკუთრების უფლებით რეგისტრირებულია ნ--- გ-----ის სახელზე; ერთობლივი საქმიანობის ამხა--გობა „ვ-----“ მიერ 23.09.201- წელს გაცემული ცნობის მიხედვით, აღნიშნული საცხოვრებელი კორპუსი არის მშენებარე და საცხოვრებლად უვარგისი, მასში არა--ირი კომუნ--ცია არ არის და ადამია--სთვის შეუძლებელია მასში ცხოვრება;

- სს „ს-----ი“ 01.01.2003 წლიდან 22.07.201- წლამდე ჩარიცხული გზავნილების შესახებ ინფორმაციის შესაბამისად, მითითებულ პერიოდში ლ--- -----ის და დ---- თ-----ს მიერ რამდენჯერმე განხორციელდა ფულადი გზავნილის საერთაშორისო სისტემის მეშვეობით ნ--- გ-----ის სახელზე

გახსნილ ანგარიშზე ფულადით თანხის გადმორიცხვა; ასევე, სს „თ-----ს“ ანგარიშზეც მოსარჩელე ნ--- გ-----ს გამომგზავნი ლ-----გან მიღებული აქვს სხვადასხვა ოდენობის თანხა 2010-2014 წლებში. ნ--- გ-----ს სს „ლ-----ი“ 2014 წლის 01 იანვრიდან 201- წლის 13 ივლისამდე მიღებული/განხორციელებული აქვს სწრაფი ფულადი გზავნილები;

- ა----- გ-----ის დედა მ--- გ-----ი არის ნ-----ს საჯარო სკოლის დაწყებითი კლასების პედაგოგი (უმაღლესი პედაგოგიური გა--თლებით) 1973 წლიდან დღემდე და ამჟამადც აგრძელებს მუშაობას. ზ-----ს არქივში დაცული ნ-----ს რაიონის ნ--- სასოფლო საბჭოს და ნ-----ს საკრებულოს 1986 -2006 წლების ხელფასის გაცემის უწყისებით დასტურდება, რომ მ--- გ-----ი მუშაობდა ნ-----ს საშუალო სკოლის დაწყებითი კლასის მასწავლებლად 1986 წლის იანვრის თვიდან 2006 წლის დეკემბრის თვის ჩათვლით.

- ა----- გ-----ი და მისი ძმა მ----- გ-----ი 2009 -2014 წლებში სს „ლ-----ს“ მეშვეობით ფულადი გზავნილის სახით მოპასუხე ნ----- გ-----ის სახელზე აგზავნიდა გარკვეული ოდენობის თანხებს.

- მოპასუხე ნ----- გ-----ი (ა----- გ-----ის მამა) პროფესიით არის მეტყევე -ტექნიკოსი. იგი 1959 წლიდან დასაქმებულია სამეურნეობათაშორისო სატყეო მეურნეობაში და ასევე, მუშაობდა ს-----ს თა--მდებობაზე. მას ჰქონდა შესაბამისი შემოსავლები. ნ----- გ-----ი წარმოადგენს ნ-----ს რაიონის სოფელ ნ-----ს კომლის წევრს. ამ კომლს აქვს საკუთრებაში საცხოვრებელი სახლი და 6300 კვ.მ. -ის მიწის ნაკვეთი; ოჯახი დაკავებულია სოფლის მეურნეობის შედეგად მიღებული მოსავლის რეალიზაციით;

სს „ვ-----ს“ მიერ 23.06.201- წელს გაცემული ცნობის მიხედვით, ნ----- გ-----ის სახელზე 1994 წლის 12 ივლისისათვის ირიცხებოდა 147 კუპონი; სსიპ შემოსავლების სამსახურის მომსახურების დეპარტამენტის 01.06.201- წლის მიმართვის მიხედვით, ნ----- გ-----ი დასაქმებული იყო 2007 -2010 წლებში და გააჩნდა შესაბამისი შემოსავალი ხელფასის სახით;

- მოპასუხე ა----- გ-----ი რუსეთის ფედერაციაში ყოფნის პერიოდში დასაქმებული იყო ქ----- სასჯელაღსრულების დაწესებულებაში და გააჩნდა შესაბამისი მატერიალური შემოსავალი ხელფასის სახით. ამჟამად, იგი პენსიის სახით იღებს დაახლოებით 800 (რვაასი) ლარის ოდენობით თანხას.

- სსიპ შემოსავლების სამსახურის მომსახურების დეპარტამენტის 201- წლის 21 სექტემბრის წერილის თა--ხმად, ა-----აგან (დამსაქმებელი) მოპასუხე ა----- გ-----ს აქვს მატერიალური შემოსავალი 2014 წლის მარტის თვიდან ყოველთვიურად 500 (ხუთასი) ლარის ოდენობით.

მოპასუხე ა----- გ-----ი ასევე დაკავებულია სოფლის მეურნეობით, (ჰყავს საქონელი და შინაურული ფრინველი) და მეურნეობის წარმოების შედეგად იღებს შესაბამის პროდუქციას. აღნიშნული საქმიანობის შედეგად, მოპასუხეს ფულადი თანხით შემოსავალი არ გააჩნია.

- მოპასუხე ა----- გ-----ი და ნ----- დაქორწინდნენ 2014 წლის 04 ივნისს;

- თბილისის საქალაქო სასამართლოს 201- წლის 02 ოქტომბრის განჩინებით ნ----- გ-----ის შუამდგომლობა დაკმაყოფილდა ნაწილობრივ და მოპასუხე ა----- გ-----ს არასრულწლოვან შვილზე - 1----- დაბადებულ ა-- გ-----ზე ზრუნვის განხორციელების მიზნით, ნ--- გ-----ის სასარგებლოდ დაეკისრა ყოველთვიურად 1-0 (ას ორმოცდაათი) ლარის გადახდა, სარჩელის აღძვრიდან - 201- წლის 13 მაისიდან საქმის განხილვის დასრულებამდე;

- მოპასუხე ა----- გ-----ს რუსეთის ფედერაციაში 2003 წლის 03 მარტს უძრავი ქონების მდებარე ქ-----ის განკარგვით არ მიუღია შემოსავალი 2 093365.7 რუბლის ანუ 66 303 აშშ დოლარის ოდენობით.

- ა----- გ-----მა საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონება, მდებარე რუსეთის ფედერაცია, ტ----- გაასხვისა 2012 წლის 16 ოქტომბერს და ბინის ღირებულება გა--საზღვრა 44 751 აშშ დოლარით.

- სასამართლომ ალიმენტის ოდენობის განსაზღვრისას გაითვალისწინა მხარეთა მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებები და არასრულწლოვა-- ბავშვის ინტერესი.

- არასრულწლოვა-- ა-- გ-----ის ჯანმრთელობის მდგომარეობა საჭიროებს სამედიცინო გამოკვლევებს, მუდმივ დაკვირვებას და მედიკამენტოზურ მკურნალობას, რც წარმოადგენს განსაკუთრებული გარემოებებით (ბავშვის ავადმყოფობით) გამოწვეულ მოპასუხისათვის დამატებით ხარჯებში მონაწილეობის დაკისრების საფუძველს;

- მოსარჩელე ნ--- გ-----ი არასრულწლოვან შვილებთან ერთად 2003 წლიდან 2011 წლამდე ცხოვრობდა საქართველოში და მოპასუხე ა----- გ-----ისგან დამოუკიდებლად ზრუნავდა არასრულწლოვან ნ--- გ-----სა და ა-- გ-----ზე. ამ პერიოდის განმავლობაში მოპასუხე მატერიალური კუთხითაც ზრუნავდა შვილებზე და ასევე, ყოველწლიურად ჩამოდიოდა და გარკვეული პერიოდი იმყოფებოდა თავის ოჯახთან ერთად. მიუხედავად მხარეთა ცალ-ცალკე ცხოვრებისა, ნ--- გ-----სა და ა----- გ-----ს შორის არსებობდა ერთია-- საოჯახო მეურნეობა და მათ მიერ განხორციელებული ქმედებები მიმართული იყო ოჯახის საერთო ინტერესებისა და კეთილდღეობისაკენ.

- უძრავ ქონებაზე, მდებარე მისამართზე თბილისი, ხ-----, სართული 4, ბინა 1- (კ-----) მეუღლეებს, ა----- გ-----ისა და ნ--- გ-----ის თა-- საკუთრების რეჟიმი არ ვრცელდება, ვინაიდან 2010 წლის 13 აგვისტოს გაფორმებული უძრავი ნივთის ნასყიდობის ხელშეკრულების საფუძველზე აღნიშნული ქონების შემძენს და მესაკუთრეს წარმოადგენდა არა რომელიმე მეუღლე, არამედ ნ----- გ-----ი.

- 2013 წლის 22 მაისს გ----- ს-----ას და ნ----- გ-----ს შორის დადებული უძრავი ნივთის ნასყიდობის ხელშეკრულება არ წარმოადგენს თვალთმაქცური

განზრახვით დადებულ გარიგებას.

4.2 მოსარჩელე ნ--- გ-----ის მოთხოვნას წარმოადგენს ქორწინების განმავლობაში შეძენილი ქონებების განკარგვით მიღებული სარგებლის 2/3 წილის გადახდა, რაც მოსარჩელის განმარტებით შეადგენს 169 472 აშშ დოლარს.

მოსარჩელე ითხოვს 4 უძრავი ქონების განკარგვით მიღებული სარგებლის 2/3 წილს, კერძოდ, 2002 წლის 17 დეკემბერს საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონების, მდებარე რუსეთის ფედერაცია, ქ. ტ----, ს-----ს ქუჩა, შენობა 8-- კორპ. 1 ბინა 3-, განკარგვით მიღებულ სარგებელს; 2003 წლის 3 მარტს შეძენილი უძრავი ქონების, მდებარე, რუსეთის ფედერაცია, ქ. ტ----, ზ-----ს გასასვლელი, კორპ. 4, შენობა 4-, ბინა 8, განკარგვით მიღებულ სარგებელს; 2010 წლის 6 მაისს შეძენილი უძრავი ქონების, მდებარე რუსეთის ფედერაცია, ქ. ტ----, გ-----, ს-----, გაყიდვით მიღებულ სარგებელს; 2010 წლის 26 ივლისს შეძენილი უძრავი ქონების, მდებარე რუსეთის ფედერაცია, ქ. ტ----, ო-----ის ქუჩა, სახლი 5-----, გასხვისების შედეგად მიღებულ სარგებელს;

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 11-1-ე მუხლის თა--ხმად, მეუღლეთა უფლება-მოვალეობებს წარმოშობს მხოლოდ საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით რეგისტრირებული ქორწინება.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 11-8-ე მუხლის თა--ხმად, მეუღლეთა მიერ ქორწინების განმავლობაში შეძენილი ქონება წარმოადგენს მათ საერთო ქონებას (თა--საკუთრებას), თუ მათ შორის საქორწინო ხელშეკრულებით სხვა რამ არ არის დადგენილი. ასეთ ქონებაზე მეუღლეთა თა--საკუთრების უფლება წარმოიშობა მაშინაც, თუ ერთ-ერთი მათგან-- ეწეოდა საოჯახო საქმიანობას, უვლიდა შვილებს ან სხვა საპატიო მიზეზის გამო არ ჰქონია დამოუკიდებელი შემოსავალი.

პალატა განმარტავს, რომ თა--საკუთრებაში არსებული ქონების განკარგვიდან მიღებული სარგებლის მოთხოვნისას მნიშვნელოვან--ა სახეზე იყოს ის წინაპირობები, რაც დასახელებული ნორმების თა--ხმად კანონმდებლის მიერ იქნა დადგენილი, კერძოდ, უნდა დადგინდეს, იყოს თუ არა მხარეთა შორის რეგისტრირებული ქორწინება და წარმოადგენს თუ არა მეუღლეთა მიერ ქორწინების განმავლობაში შეძენილი ქონება მათ საერთო ქონებას (თა--საკუთრებას).

მოცემულ შემთხვევაში, უდავო ფაქტობრივ გარემოებას წარმოადგენს, რომ მოსარჩელე ნ--- გ-----ი და ა----- გ-----ი რეგისტრირებულ ქორწინებაში იმყოფებოდნენ 1996 წლის 20 ნოემბრიდან. ისინი განქორწინდნენ 2013 წლის 19 აგვისტოს, ქ----- მოსკოვის რაიონის N6 სასამართლოს გადაწყვეტილებით.

ამასთან, დადგენილია, რომ სადავო უძრავი ქონებებიდან მიღებული სარგებელი,

რომლის 2/3 წილსაც ითხოვს მოსარჩელე, ა----- გ-----ის მიერ შეძენილ და გასხვისებულ იქნა 2002-2012 წლებში.

პალატა აღნიშნავს, რომ სარჩელის აღძვრის მომენტისთვის ა----- გ-----ის მიერ შეძენილი უძრავი ქონებები გასხვისებულია სხვადასხვა პირებზე, აქედან გამომდინარე დავის საგნად - ქორწინების განმავლობაში მიღებულ ქონებად, უნდა შეფასდეს სწორედ აღნიშნული უძრავი ქონებების განკარგვით მიღებული ქონებრივი სარგებელი. აქედან გამომდინარე, უნდა დადგინდეს, რა სარგებელი მიიღო ა----- გ-----მა თა--საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონებების გასხვისების შედეგად.

მოცემულ შემთხვევაში საქმეში წარმოდგენილი 2014 წლის 13 ნოემბრით დათარიღებული სახელმწიფო რეესტრის ამონაწერიდან დგინდება, რომ ა----- გ-----სა და ლ----- შორის 2003 წლის 3 მარტს დადებული იქნა ბინების გაცვლის შესახებ ხელშეკრულება, რომლის თა--ხმადაც, ა----- გ-----მა მის საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონება, მდებარე ტ----ს ოლქი, ქ. ტ----, ს----- ს ქ., სახლი 8-- კორპ. 1 ბინა 3-, გაცვალა უძრავ ქონებაში, მდებარე, ტ---- ოლქი, ქ. ტ----, ზ-----, სახლი 4-, კორპ. 4 , ბინა N8.

დადგენილია, რომ მის საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონების, მდებარე ტ----ს ოლქი, ქ. ტ----, ს-----ს ქ., სახლი 8-- კორპ. 1 ბინა 3-, გასხვისებით ა----- გ-----ს ქონებრივი სარგებელი თანხის სახით არ მიუღია. მან აღნიშნული ბინის გაცვლით საკუთრებაში მიიღო სხვა უძრავი ქონება. მოსარჩელე ნ--- გ----- ი შვილებთან ერთად ცხოვრობდა თა--საკუთრებაში არსებული ბინის გაცვლის შედეგად მიღებულ ახალ ბინაში, მდებარე, ტ----ს ოლქი, ქ. ტ----, ზ-----, სახლი 4-, კორპ. 4 , ბინა N8.

დადგენილია ასევე, რომ უძრავი ქონება, მდებარე, ტ----ს ოლქი, ქ. ტ----, ზ-----, სახლი 4-, კორპ. 4 , ბინა N8 ა----- გ-----მა გაყიდა 2010 წლის 28 აპრილს და 2010 წლის 6 მაისს შეიძინა უძრავი ქონება, მდებარე რუსეთის ფედერაცია, ქ. ტ----, გ-----, ს-----, რომელიც ასევე გაყიდა 2010 წლის 27 ივლისს და შეიძინა უძრავი ქონება, მდებარე რუსეთის ფედერაცია, ქ. ტ----, ო-----ის ქუჩა, სახლი 5-----.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-4 მუხლის პირველი ნაწილის თა--ხმად, სამართალწარმოება მიმდინარეობს შეჯიბრებითობის საფუძველზე. მხარეები სარგებლობენ თა--ბარი უფლებებითა და შესაძლებლობებით, დაასაბუთონ თავიანთი მოთხოვნები, უარყონ ან გააქარწყლონ მეორე მხარის მიერ წამოყენებული მოთხოვნები, მოსაზრებები თუ მტკიცებულებები. მხარეები თვითონვე განსაზღვრავენ, თუ რომელი ფაქტები უნდა დაედოს საფუძვლად მათ მოთხოვნებს ან რომელი მტკიცებულებებით უნდა იქნეს დადასტურებული ეს ფაქტები.

ამავე კოდექსის 102-ე მუხლის მიხედვით, თითოეულმა მხარემ უნდა დაამტკიცოს გარემოება--, რომლებზედაც იგი ამყარებს თავის მოთხოვნებსა და შესაგებელს. ამ გარემოებათა დამტკიცება შეიძლება თვით მხარეთა (მესამე პირთა) ახსნა-განმარტებით, მოწმეთა ჩვენებით, ფაქტების კონსტატაციის მასალებით, წერილობითი თუ ნივთიერი მტკიცებულებებითა და ექსპერტთა დასკვნებით. საქმის გარემოებები, რომლებიც კანონის თა--ხმად უნდა დადასტურდეს გარკვეული სახის მტკიცებულებებით, არ შეიძლება დადასტურდეს სხვა სახის მტკიცებულებებით.

იმისთვის, რომ შეფასდეს გაყიდული უძრავი ქონებებიდან მიღებული სარგებელი, გასათვალისწინებელია პირის - ა----- გ-----ის ფინანსური მდგომარეობის გაა--ლიზება, ამასთან შეძენილი/გაყიდული ქონებების ღირებულებები.

როგორც საქმიდან დგინდება, მოპასუხე ა----- გ-----ი რუსეთის ფედერაციაში ყოფნის პერიოდში დასაქმებული იყო ქ----- სასჯელაღსრულების დაწესებულებაში და გააჩნდა მატერიალური შემოსავალი ხელფასის სახით. საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებით არ დასტურდება ის გარემოება, რომ ა----- გ-----ს დასახელებულ პერიოდში რაიმე სხვა დამატებითი შემოსავალი გააჩნდა. აქედან გამომდინარე, პალატას მიაჩნია, რომ ა----- გ-----ის მიერ უძრავი ქონებების ყიდვა განხორციელდა უშუალოდ წინა ბინის რეალიზაციიდან მიღებული თანხით, რაც გამორიცხავს მისი მხრიდან რაიმე სარგებლის არსებობას. ამასთან--ვე, მნიშვნელოვან--ა აღინიშნოს, რომ საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებებით ვერ დასტურდება, არსებობს თუ არა უძრავი ქონებების შეძენასა და გაყიდვას შორის სხვაობა, რაც საშუალებას მოგვცემდა გვემსჯელა, უძრავი ქონების გაყიდვის შედეგად მიღებული ქონებრივი სარგებლის არსებობაზე.

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, პალატას მიაჩნია, რომ ნ--- გ----- --ის მოთხოვნა ა----- გ-----ის მიერ გაყიდული ბინების შედეგად მიღებულ სარგებელთან დაკავშირებით უსაფუძვლოა, რადგან--ც საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებებით უტყუარად არ დასტურდება ა----- გ----- --ის მიერ დასახელებული უძრავი ქონებების გასხვისების შედეგად მიღებული სარგებელი.

საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებებით დასტურდება, რომ 2010 წლის 26 ივლისს ა----- გ-----მა შეიძინა უძრავი ქონება, მდებარე რუსეთის ფედერაცია, ქ. ტ----, ო-----ის ქუჩა, სახლი 5-----, რომელიც მის მიერ გაყიდული იქნა 2012 წლის 16 ოქტომბერს 1390833.28 რუბლად, რაც შეადგენს 44 751 აშშ დოლარს.

პალატა მიუთითებს, რომ აღნიშნული უძრავი ქონება შეძენილი იქნა ნ--- გ----- --ისა და ა----- გ-----ის თა--ცხოვრების პერიოდში, რის გამოც იგი უნდა

ჩაითვალოს მეუღლეთა თა--საკუთრებად, ხოლო მისი განკარგით მიღებული შემოსავალი წარმოადგენს იმ ქონებრივ სარგებელს, რომელიც მიღებულია საზიარო ქონების გასხვისების შედეგად. ამდენად, დადგენილად უნდა იქნეს ცნობილი, რომ ა----- გ-----მა უძრავი ქონების განკარგვის შედეგად მიიღო ქონებრივი სარგებელი, რაც შეადგენს 44 751 აშშ დოლარს. საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებებით არ დასტურდება ის ფაქტი, რომ ქონების გაყიდვის შედეგად მოსარჩელე ნ--- გ-----მა, რომელსაც გააჩნდა აღნიშნული ქონების განკარგვის შედეგად სარგებლის მიღების კანონისმიერი საფუძველი, გადაეცა მიღებული თანხიდან რაიმე წილი. ამასთან, არ დგინდება, რომ მიღებული თანხა მოხმარდა ოჯახის საერთო ინტერესებს. ამდენად, პალატას მიაჩნია, რომ ნ--- გ-----ს, საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 11-8-ე მუხლის თა--ხმად, უნდა მიეცეს თა--საკუთრებაში არსებული ქონების გასხვისების შედეგად მიღებული სარგებლიდან წილი.

პალატა იზიარებს ასევე პირველი ინსტანციის განმარტებას იმასთან დაკავშირებით, რომ ნ--- გ-----ის წილი უნდა გა--საზღვროს 2/3-ით.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1168-ე მუხლის თა--ხმად, იმ ქონების გაყოფისას, რომელიც მეუღლეთა თა--საკუთრებას წარმოადგენს, მეუღლეთა წილი თა--ბარია, თუ მათ შორის შეთანხმებით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული. სასამართლოს შეუძლია გადაუხვიოს მეუღლეთა წილის თა--ბრობის საწყისს არასრულწლოვა-- შვილების ინტერესების ან ერთ-ერთი მეუღლის ყურადსაღები ინტერესების გათვალისწინებით; კერძოდ, ერთ-ერთი მეუღლის წილი შეიძლება გადიდდეს იმის გათვალისწინებით, რომ მასთან ცხოვრობენ არასრულწლოვა-- შვილები, რომ ის შრომისუუნაროა, ანდა – თუ მეორე მეუღლე ხარჯავდა საერთო ქონებას ოჯახის ინტერესების საზიანოდ.

პალატა განმარტავს, რომ დასახელებული მუხლი მართალია ადგენს, რომ მეუღლეთა წილი ქონების გაყოფისას უნდა იყოს თა--ბარი, თუმცა აქვე ასახელებს იმ საგამონაკლისო შემთხვევებს, როდესაც დასაშვებია თა--საკუთრებაში არსებული ქონების განსახვავებული წესის დადგენა და ერთი მეუღლისთვის წილის გაზრდა. წილის გაზრდის წინაპირობად აღნიშნული მუხლი ადგენს არასრულწლოვა-- შვილებისა ან ერთ-ერთი მეუღლის ყურადსაღებ ინტერესს.

პალატა უთითებს, რომ არასრულწლოვა-- შვილებისა და ერთ-ერთი მეუღლის ყურადსაღები ინტერესის დადგენის მიზნით სასამართლო ერთობლიობაში ამოწმებს იმ გარემოებებს, რომელთა არსებობაც გა--პირობებს წილის გაყოფის განსხვავებულ წესს. ასეთ გარემოებებად შეიძლება მიჩნეული იქნას არასრულწლოვა-- შვილის ასაკი, მისი ჯანმრთელობის მდგომარეობა, მეუღლის მატერიალური მდგომარეობა, საერთო ქონების განკარგვის შედეგად მიღებული სარგებლის დახარჯვის მიზნობრიობა და სხვ.

განსახილველ შემთხვევაში, საქმის მასალებით დადგენილია, რომ ნ--- გ-----

–ი და ა– გ–-----ი რეგისტრირებულნი არიან სოციალურად დაუცველთა ოჯახების მონაცემთა ერთიან სიაში, ამასთან გასათვალისწინებელია, რომ ა– გ–-----ის ჯანმრთელობის მდგომარეობა. არასრულწლოვან ა– გ–-----ის ჯანმრთელობის მდგომარეობის შესახებ ცნობის მიხედვით, მისი დიაგნოზია - „ნაადრევი სქესობრივი მომწიფების შემდგომი ფიზიკური განვითარების შეფერხება, დასაზუსტებელი E28.1 პარკუჭთაშუა ძგიდის დეფექტის და 2000 წელს ჩატარებული ღია ბოტალის სადინრის ქირურგიული კორექციის შემდგომი მდგომარეობა“. ასევე, აქვს მხედველობასთან დაკავშირებული პრობლემები, კერძოდ - „მიოპიური ასტიგმატიზმი, შეუღლებული გარეთა სიელმე“, რის გამოც პერიოდულად ესაჭიროება ოფთალმოლოგიური გამოკვლევა -კონსულტაცია, ოფთალმოლოგიური ელექტროსტიმულაცია, თვალის ვარჯიში და წვეთები. ამასთან, შპს „ო–-----ს“ 2016 წლის 01 ივნისს გაცემული „ფორმა - 100“-ის მიხედვით, ა– გ–-----ის დიაგნოზია - „კბილთა რკალის ანომალია, კბილთა დგომის ანომალია, რეტენციული კბილი, ზეკომპექსური კბილი“. აღსა--შნავია ისიც, რომ დაუდგენელია საერთო ქონების განკარგვის შედეგად მიღებული სარგებელი მოხმარდა თუ არა ოჯახის კეთილსდღეობას.

აღნიშნული გარემოებების ერთობლიობაში შეფასების შედეგად, პალატას მიაჩნია, რომ განსახილველ შემთხვევაში სახეზეა ის განსხვავებული მდგომარეობა, როდესაც დასაშვებია წილის არათა--ბარი გაყოფა, რაც გამოწვეულია არასრულწლოვა-- შვილის ინტერესისა ან ერთ-ერთი მუფლის ყურადსაღები ინტერესის მხედველობაში მიღებით, აქედან გამომდინარე, ნ--- გ--- -----ის წილის ღირებულება თა--საკუთრებაში არსებული ქონების გასხვისების შედეგად მიღებული სარგებლიდან უნდა გა--სასაზღვროს 2/3-ით.

4.3 ა----- გ-----ის მიერ გადაწყვეტილება გასაჩივრებულია ალიმენტის დაკისრებისა და დამატებით ხარჯებში მონაწილეობის მიღების ნაწილშიც, რომლითაც მას არასრულწლოვა-- შვილის ა-- გ-----ის სასარგებლოდ დაეკისრა ალიმენტის გადახდა ყოველთვიურად 180 ლარის ოდენობით, დამატებით ხარჯებში მონაწილეობის მიზნით - ყოველთვიურად 60 ლარის ოდენობით.

„ბავშვის უფლებათა შესახებ“ კონვენციის მე-3 მუხლის შესაბამისად, ბავშვის მიმართ ნებისმიერ ქმედებათა განხორციელებისას, მიუხედავად იმისა, თუ ვინ არის მათი განმახორციელებელი, - სახელმწიფო თუ კერძო დაწესებულებები, რომლებიც მუშაობენ სოციალური უზრუნველყოფის საკითხებზე, სასამართლოები, ადმინისტრაციული თუ საკანონმდებლო ორგანოები - უპირველესი ყურადღება ეთმობა ბავშვის ინტერესების დაცვის უკეთ უზრუნველყოფას.

„ბავშვის უფლებათა შესახებ“ კონვენციის მე-18 მუხლის პირველ ნაწილის მიხედვით, მონაწილე სახელმწიფოები ყოველ ღონეს ხმარობენ, რათა

უზრუნველყონ ბავშვის აღზრდისა და განვითარებისათვის ორივე მშობლის საერთო და თა--ბარი პასუხისმგებლობის პრინციპის აღიარება. მშობლებს ან შესაბამის შემთხვევებში კანონიერ მეურვეებს აკისრიათ ძირითადი პასუხისმგებლობა ბავშვის აღზრდისა და განვითარებისათვის. ბავშვის საუკეთესო ინტერესები მათი ძირითადი ზრუნვის საგა--ა.

„სამოქალაქო და პოლიტიკური უფლებების შესახებ“ საერთაშორისო პაქტის (საქართველოში ძალაშია 1994 წლის 3 აგვისტოდან) 23-ე მუხლის თა--ხმად, ამ პაქტის მონაწილე სახელმწიფოებმა უნდა გა--ხორციელონ საჭირო ღონისძიება--დაქორწინების, ქორწინებაში ყოფნისა და განქორწინების დროს მეუღლეთა თა--სწორი უფლებებისა და მოვალებების უზრუნველსაყოფად. განქორწინების შემთხვევაში გათვალისწინებული უნდა იყოს ყველა ბავშვის საჭირო დაცვა.

სამოქალაქო კოდექსის 1213-ე მუხლის თა--ხმად, არასრულწლოვა-- ან სრულწლოვა-- შრომისუუნარო შვილებისათვის გადასახდელი ალიმენტის ოდენობას განსაზღვრავენ მშობლები ურთიერთშეთანხმებით.

სამოქალაქო კოდექსის 1214-ე მუხლის მიხედვით, თუ მშობლები ვერ შეთანხმდნენ ალიმენტის ოდენობაზე, მაშინ დავას გადაწყვეტს სასამართლო. ალიმენტის ოდენობას სასამართლო განსაზღვრავს გონივრული, სამართლია--შეფასების საფუძველზე შვილის ნორმალური რჩენა-აღზრდისათვის აუცილებელ მოთხოვნათა ფარგლებში. ალიმენტის ოდენობის განსაზღვრისას სასამართლო მხედველობაში იღებს როგორც მშობლების, ისე შვილის რეალურ მატერიალურ მდგომარეობას.

სამოქალაქო კოდექსის 1230-ე მუხლის პირველ ნაწილის თა--ხმად, ალიმენტის ოდენობას, ყოველ ცალკეულ შემთხვევაში, განსაზღვრავს სასამართლო ყოველთვიურად გადასახდელი თანხის სახით, ალიმენტის გადამხდელისა და მიმღების მატერიალური და ოჯახური მდგომარეობის გათვალისწინებით.

პალატა განმარტავს, რომ კანონის ზემოხსენებული და--წესი ადგენს მშობელთა ვალდებულებას, უზრუნველყონ თავიანთი შვილების მატერიალური კეთილდღეობა. აღნიშნული მიზნით მშობლები თანხმდებიან შვილის სარჩენად განკუთვნილი ალიმენტის ოდენობის შესახებ, თუმცა მითითებული შეთანხმების მიუღწევლობისას გადაწყვეტილებას ალიმენტის მოცულობის თაობაზე იღებს სასამართლო. კანონმდებელი არასრულწლოვა--ს რჩენა-აღზრდისათვის აუცილებელი ხარჯების ზღვრულ ოდენობას არ ითვალისწინებს და შესაძლებლობას აძლევს სასამართლოს, ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში, ალიმენტის მოცულობა დაადგინოს ისეთი გარემოებების ობიექტურად და სამართლია--დ შეფასების შედეგად, როგორიცაა მშობლების რეალური ფინანსური შესაძლებლობები, სარჩენი ბავშვის ასაკი, ჯანმრთელობის მდგომარეობა, მისი საჭიროება--თითოეული მშობლის კმაყოფაზე მყოფ პირთა რიცხვი და სხვა.

განსახილველ შემთხვევაში, როგორც ზემოთ უკვე აღინიშნა, საქმის მასალებით დადასტურებულია, რომ ნ--- გ-----ს და ა-- გ-----ს სოციალურად დაუცველთა სტატუსი აქვთ, რაც მეტყველებს იმაზე, რომ მათი ფინანსური მდგომარეობა მძიმეა. დადგენილია ასევე, რომ ა-- გ-----ი პერიოდულად საჭიროებს ოფთალმოლოგიურ გამოკვლევას -კონსულტაციას, ამასთან ა-- გ-----ის დიაგნოზია კბილთა რკალის ანომალია, კბილთა დგომის ანომალია, რეტენციული კბილი, ზეკომპექსური კბილი. ამასთან მნიშვნელოვანია ის გარემოებაც, რომ საქმეში წარმოდგენილი შემოსავლების სამსახურის მიერ გაცემული ცნობიდან დგინდება, რომ ნ--- გ-----ი არ მუშაობს, შესაბამისად არ გააჩნია ყოველთვიური სტაბილური შემოსავალი, რაც შეუძლებელს ხდის ბავშვის ინტერესების გათვალისწინებას და ბავშვის რჩენა-აღზრდისათვის ნორმალური პირობების შექმნას. აქედან გამომდინარე, ა----- გ-----ისთვის ალიმენტის ოდენობის სახით 180 ლარის დაკისრება, პალატას მიზანშეწონილად მიაჩნია.

პალატა აღნიშნავს, რომ ალიმენტის ოდენობის განსაზღვრისას ყურადღება ექცევა ასევე ა----- გ-----ის ფინანსურ მდგომარეობას. სსიპ შემოსავლების სამსახურის მომსახურების დეპარტამენტის 201- წლის 21 სექტემბრის წერილის თა--ხმად, დგინდება, რომ ა-----აგან (დამსაქმებელი) მოპასუხე ა----- გ-----ს აქვს მატერიალური შემოსავალი 2014 წლის მარტის თვიდან ყოველთვიურად 500 (ხუთასი) ლარის ოდენობით. აქედან გამომდინარე, ა----- გ-----ის მითითება, რომ მას შემოსავლის სახით აქვს მხოლოდ 800 ლარი, არასწორია.

ამასთან--ვე უნდა აღინიშნოს, რომ „ბავშვის უფლებათა შესახებ“ კონვენციის მე-3 მუხლის შესაბამისად, უპირველესი ყურადღება ეთმობა ბავშვის ინტერესების დაცვის უკეთ უზრუნველყოფას, რაც გულისხმობს იმას, რომ ალიმენტის ოდენობის განსაზღვრისას პირველ რიგში ყურადღება უნდა დაეთმოს ბავშვის ნორმალური რჩენა-აღზრდისათვის საჭირო პირობების შექმნას. ამასთან, სამოქალაქო კოდექსის თა--ხმად, მშობლები ვალდებული არიან იზრუნონ თავიანთ არასრულწლოვან შვილებზე, ხოლო მათი არასახარბიელო მატერიალური მდგომარეობა ვერ გახდება ბავშვის რჩენის ვალდებულებისგან გათავისუფლების საფუძველი. აქედან გამომდინარე, პალატას მიაჩნია, რომ არასრულწლოვან შვილის - ა-- გ-----ის საჭიროებების გათვალისწინებითა და , ნ--- გ-----ის მატერიალური მდგომარეობის მხედველობაში მიღებით, „ბავშვის უფლებათა შესახებ“ კონვენციის მე-3 მუხლის შესაბამისად, ალიმენტის ოდენობა უნდა გა--საზღვროს 180 ლარით.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 121--ე მუხლის თა--ხმად, მშობელს, რომელიც ალიმენტს უხდის არასრულწლოვან შვილებს, შეიძლება დაეკისროს მონაწილეობა დამატებით ხარჯებში, რომლებიც გამოწვეულია

განსაკუთრებული გარემოებებით (ბავშვის მძიმე ავადმყოფობით, დასახიჩრებით და სხვა).

პალატა აღნიშნავს, რომ ა-- გ-----ის ჯანმრთელობის მდგომარეობის დადასტურებისა და შესაბამისად მკურნალობის ხარჯებში მონაწილეობის აუცილებლობის დადგენის მიზნით მოსარჩელის მიერ წარმოდგენილია ცნობები სამედიცინო დაწესებულებიდან, რომლითაც დადგენილია, რომ ა-- გ-----ის დიაგნოზია - „ნაადრევი სქესობრივი მომწიფების შემდგომი ფიზიკური განვითარების შეფერხება, დასაზუსტებელი E28.1 პარკუჭთაშუა ძგიდის დეფექტის და 2000 წელს ჩატარებული ღია ბოტალის სადინრის ქირურგიული კორექციის შემდგომი მდგომარეობა“. ასევე, აქვს მხედველობასთან დაკავშირებული პრობლემები, კერძოდ - „მიოპიური ასტიგმატიზმი, შეუღლებული გარეთა სიელმე“, რის გამოც პერიოდულად ესაჭიროება ოფთალმოლოგიური გამოკვლევა-კონსულტაცია, ოფთალმოლოგიური ელექტროსტიმულაცია, თვალის ვარჯიში და წვეთები. ამასთან, შპს „ო-----ს“ 2016 წლის 01 ივნისს გაცემული „ფორმა - 100“-ის მიხედვით, ა-- გ-----ის დიაგნოზია - „კბილთა რკალის ანომალია, კბილთა დგომის ანომალია, რეტენციული კბილი, ზეკომპექსური კბილი“. აღნიშნული ცნობები (ზოგიერთი ცნობა, რომელიც ადასტურებს ზ/მითითებულ დიაგნოზებს) გაცემულია საქმის წარმოებაში მიმდინარეობისას, აქედან გამომდინარე, ა----- გ-----ის მტკიცება, რომ ა-- გ-----ი სრულიად ჯანმრთელია, ვერ იქნება სასამართლოს მიერ გაზიარებული. მოპასუხის მიერ ვერ იქნა წარმოდგენილი რაიმე სახის მტკიცებულება, რაც აღნიშნულ ფაქტს დაადასტურებდა.

ვინაიდან საქმის მასალებით დადგენილია, რომ ა-- გ-----ის საჭიროებიდან გამომდინარე აუცილებელია დამატებითი ხარჯები, რადგან იგი საჭიროებს სამედიცინო გამოკვლევებს, მუდმივ დაკვირვებასა და მედიამენტოზურ მკურნალობას, პალატას მიაჩნია, რომ ა----- გ-----ისთვის დამატებით ხარჯებში მონაწილეობის მიზნით ყოველთვიურად 60 ლარის ოდენობით დაკისრება, გამართლებულია.

4.4 ნ--- გ-----ის ერთ-ერთ მოთხოვნას წარმოადგენდა 2010 წლის 13 აგვისტოს შპს „ბ---სა“ და ნ----- გ-----ს შორის დადებული უძრავი ნივთის ნასყიდობის ხელშეკრულებისა და 2010 წლის 201- აგვისტოს ნ----- გ-----ს და ა----- გ-----ს შორის დადებული უძრავი ქონების ჩუქების ხელშეკრულების თვალთმაქცურ გარიგებებად ცნობა. შპს „ბ---სგან“ უძრავი ნივთის ნასყიდობის ხელშეკრულების მხარედ მოპასუხე ა----- გ-----ის მიჩნევა და ამ უძრავი ქონების 2/3 წილზე მესაკუთრედ ცნობა. ასევე 2013 წლის 22 მაისს გ----- ს----- ას და ნ----- გ-----ს შორის 2013 წლის 22 მაისს დადებული უძრავი ნივთის ნასყიდობის ხელშეკრულების თვალთმაქცურ გარიგებას ცნობა, ხელშეკრულების მხარედ ა----- გ-----ის მიჩნევა და 2/3 წილზე ნ--- გ-----ის მესაკუთრედ აღიარება.

პალატა ეთანხმება პირველი ინსტანციის სასამართლოს და მიაჩნია, რომ არ არსებობდა აღნიშნულ ნაწილში ნ--- გ-----ის სარჩელის დაკმაყოფილების საფუძველი.

სამოქალაქო კოდექსის 56-ე მუხლის თა--ხმად, ბათილია გარიგება, რომელიც დადებულია მხოლოდ მოსაჩვენებლად, იმ განზრახვის გარეშე, რომ მას შესაბამისი იურიდიული შედეგები მოჰყვეს (მოჩვენებითი გარიგება). თუ მოსაჩვენებლად დადებული გარიგებით მხარეებს სურთ სხვა გარიგების დაფარვა, მაშინ გამოიყენება დაფარული გარიგების მიმართ მოქმედი წესები (თვალთმაქცური გარიგება).

მოცემულ შემთხვევაში, მოსარჩელე 2010 წლის 13 აგვისტოს ნასყიდობის ხელშეკრულების აპელირებს იმაზე, რომ შპს „ბ---სა“ და ნ----- გ-----ის მიერ დადებული ნასყიდობის ხელშეკრულებით დაიფარა რეალური ხელშეკრულება, რომლის მხარეს წარმოადგენს ა----- გ-----ი. აქედან გამომდინარე, ა----- გ-----ი აღირებული უნდა იქნეს ნასყიდობის ხელშეკრულების მხარედ, რითაც ნ--- გ-----ს წარმოეშობა უძრავი ქონებიდან წილის მოთხოვნის უფლება.

იმისთვის, რომ დადგინდეს, 2010 წლის 13 აგვისტოს ნასყიდობის ხელშეკრულების ნამდვილი მხარეები, საჭიროა შეფასდეს საქმეში არსებული მტკიცებულებები. პალატა მიუთითებს, რომ მოსარჩელის არგუმენტი იმისა, რომ ხელშეკრულება წარმოადგენს თვალთმაქცურ გარიგებას, მდგომარეობს იმაში, რომ ნ----- გ-----ს არ გააჩნდა შესაბამისი შემოსავალი, რათა შეეძინა აღნიშნული ქონება.

პალატა აღნიშნავს, რომ საქმეში წარმოდგენილი ნ----- გ-----ის შრომის წიგნაკით, სსიპ შემოსავლების სამსახურიდან გაცემული ცნობით, ასევე სს „ვ-----“ მიერ გაცემული ცნობით და მხარეთა ახსნა-განმარტებით დგინდება, რომ ნ----- გ-----ი პროფესიით არის მეტყევე-ტექნიკოსი. იგი 1959 წლიდან დასაქმებულია სამეურნეობათაშორისო სატყეო მეურნეობაში და ასევე, მუშაობდა ს-----ს თა--მდებობაზე. მას ჰქონდა შესაბამისი შემოსავლები. ნ----- გ-----ი წარმოადგენს ხ-----ს რაიონის სოფელ ნ-----ს კომლის წევრს. ამ კომლს აქვს საკუთრებაში საცხოვრებელი სახლი და 6300 კვ.მ. -ის მიწის ნაკვეთი; ოჯახი დაკავებულია სოფლის მეურნეობის შედეგად მიღებული მოსავლის რეალიზაციით; ნ----- გ-----ის სახელზე 1994 წლის 12 ივლისისათვის ირიცხებოდა 147 კუპონი; ნ----- გ-----ი დასაქმებული იყო 2007 -2010 წლებში და გააჩნდა შესაბამისი შემოსავალი ხელფასის სახით; ამასთან-ვე, დადგენილია, რომ ა----- გ-----ის და მის ძმა მ----- გ-----ი 2009-2014 წლებში ფულადი გზავნილის სახით აგზავნიდნენ გარკვეული ოდენობის თანხებს ნ----- გ-----ის სახელზე.

ამრიგად, საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებების შეფასების შედეგად პალატას მიაჩნია, რომ მოსარჩელის მიერ ვერ იქნა დადასტურებული ის ფაქტი, რომ ნ----- გ-----ი ვერ შეძლებდა უძრავი ქონების შეძენას ფინანსური მდგომარეობის გამო. როგორც ზემოთ აღინიშნა, საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებებით დასტურდება, რომ ნ----- გ-----ს წლების განმავლობაში ჰქონდა შემოსავალი, რის გამოც მის მიერ უძრავი ქონების შეძენის საეჭვოობა არ იკვეთება. ამასთან, ა----- გ-----ის მიერ მამისთვის ფულადი გზავნილების გადარიცხვა არ შეიძლება იმის დამადასტურებელ მტკიცებულებად იქნეს მიჩნეული, რომ უძრავი ქონების ნასყიდობის ხელშეკრულების რეალურ მხარეს წარმოდგენდა ა----- გ-----ი. შვილის მიერ მამისთვის გამოგზავნილი ფულით უძრავი ქონების შეძენა არ შეიძლება თვალმაქცური გარიგების კონტექსტში იქნას განხილული.

პალატა აღნიშნავს, რომ ნ----- გ-----სა და ა----- გ-----ს შორის 2013 წლის 2- აგვისტოს ჩუქების ხელშეკრულების დადება არ შეიძლება თავისთავად თვალთმაქცურ გარიგებად შეფასდეს, რადგან--ც უძრავი ნივთის მესაკუთრე უფლებამოსილია, განკარგოს მის საკუთრებაში არსებული ნივთი თავისი სურვილის შესაბამისად. საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებებით არ დასტურდება, რომ უძრავი ქონების ნასყიდობის ხელშეკრულება დაიდგო თვალთმაქცურად, აქედან გამომდინარე, ნ----- გ-----ის მიერ ა----- გ-----ისთვის ჩუქების ხელშეკრულებით ნივთის გადაცემა რეალური ხელშეკრულებაა, რომლითაც მამამ ჩუქების სახით შვილს საკუთრებაში გადასცა უძრავი ნივთი. მოსარჩელის მითითება, რომ ვინაიდან ჩუქებაზე არ ვრცელდება თა--საკუთრებისათვის მოქმედი წესები, აღნიშნული გარიგება თვალთმაქცურია, საფუძველს მოკლებულია, რადგან თვალთმაქცური გარიგებისათვის საჭიროა სახეზე იყოს რეალური გარიგების დაფარვა. საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებების შეფასების შედეგად ნასყიდობის ხელშეკრულების დადებით რაიმე გარიგების დაფარვა არ მომხდარა და იგი ნამდვილ გარიგებას წარმოადგენს.

აქედან გამომდინარე, ნ--- გ-----ის მოთხოვნა, რომ 2010 წლის 13 აგვისტოს ნასყიდობის ხელშეკრულების მხარედ ა----- გ-----ი იქნეს ცნობილი და ამ ქონებაზე გავრცელდეს თა--საკუთრებისათვის მოქმედი წესები, უსაფუძვლოა.

პალატა აღნიშნავს, რომ ა----- გ-----ის შემხებლობა არ დასტურდება ასევე 2013 წლის 22 მაისს გაფორმებულ უძრავი ნივთის ხელშეკრულებასთან მიმართებითაც, ვინაიდან აღნიშნული გარიგების მონაწილე მხარეებს წარმოადგენენ გ----- ს-----ა და ნ----- გ-----ი. საქმის მასალებით ვერ იქნა დადასტურებული, რომ უძრავი ქონების ნასყიდობის ხელშეკრულების მხარეს წარმოადგენს ა----- გ-----ი, რომ სწორედ მის მიერ იქნა გადახდილი ნასყიდობის ღირებულება. პალატა აღნიშნავს, რომ მოწმეების ლ----- თ-----ს და ლ--- გ-----ის ჩვენებები, რომელთა თა--ხმად ა----- გ-----ს სურდა

თბილისში, გ-----ში ფართის შეძენა, არაა საკმარისი, რათა ა----- გ-----
—ი 2013 წლის 22 მაისს გაფორმებულ უძრავი ნივთის ხელშეკრულების მხარედ
იქნას მიჩნეული.

პალატა აღნიშნავს, რომ იმისთვის, რომ ა----- გ-----ი მიჩნეული იქნას
ნასყიდობის ხელშეკრულების მხარედ, აუცილებელია, რომ საქმეში არსებული
მტკიცებულებებით დგინდებოდეს, რომ იგი წარმოადგენს ნივთის რეალურ
შემსყიდველს. მოცემულ შემთხვევაში, მოსარჩელის მიერ ვერ იქნა
დადასტურებული აღნიშნული გარემოება. ამასთან, დადგენილია, რომ ნ----- გ-----
ის მიერ შეძენილი უძრავი ქონება გაქირავებულია და იგი ყოველთვიურად
იღებს შესაბამის ქირას.

ამდენად, პალატას მიაჩნია, რომ მოცემულ შემთხვევაში, საქმის მასალებით ვერ
იქნა დადასტურებული, რომ ნ----- გ-----სა და შპს „ბ----ს“, ასევე ნ----- გ-----
—სა და გ----- ს-----ას შორის გაფორმებული ხელშეკრულებები იყო
თვალთმაქცური და ამ ხელშეკრულებების რეალურ მხარეს წარმოადგენდა
ავთანთილ გ-----ი. აქედან გამომდინარე, ნ--- გ-----ის მოთხოვნა ამ
ნაწილში უსაფუძვლოა.

4.5 პალატა აღნიშნავს, რომ ა----- გ-----ის მიერ სადავო გადაწყვეტილების
გასაჩივრების საფუძველად მითითებული იყო, რომ დავა **არ იყო საქართველოს
განსჯადი**, ასევე აპელანტი აღნიშნავდა, რომ მოთხოვნა იყო ხანდაზმული.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1171-ე მუხლის თა--ხმად, განქორწინებულ
მეუღლეთა თა--საკუთრების ქონების გაყოფის თაობაზე მოთხოვნებისათვის
დადგენილია ხანდაზმულობის სამწლია-- ვადა.

საქმის მასალებით დადგენილია, რომ ნ--- გ-----ი და ა----- გ-----ი
განქორწინდნენ 2013 წლის 19 აგვისტოს, ქ----- მოსკოვის რაიონის N6
სასამართლოს გადაწყვეტილებით.

დასახელებული ნორმის შესაბამისად, თა--საკუთრებაში არსებული ქონების
გაყოფის თაობაზე მოთხოვნისთვის დადგენილია სამწლია-- ვადა. ნ--- გ-----
ის მიერ სარჩელი აღძრული იქნა 201- წლის 13 მაისს, სამწლია-- ვადის დაცვით.
აქედან გამომდინარე, ა----- გ-----ის მითითება, რომ მოთხოვნა
ხანდაზმულია, უსაფუძვლოა.

4.6 აპელანტ ნ--- გ-----ის მიერ სადავო გადაწყვეტილება გასაჩივრებულია
ასევე ადვოკატის ხარჯების დაკისრების ნაწილში, ასევე აპელანტი არ ეთანხმება
საოქმო განჩინებას, რომლითაც უარი ეთქვა მას მტკიცებულებების მიღებაზე.

აპელანტის განმარტებით, სასამართლოს უსაფუძვლოდ უთხრა მას უარი შპს „ლ-
---“ შესახებ მასალების დართვაზე, რომლის დაყადაღების გამო მოპასუხე 50000
დოლარია-- ზარალის უზრუნველყოფას ითხოვდა, არ გამოითხოვა ქვითრები შპს

„ბ---დან“, არ დაურთო საქმეს რუსეთის მოქალაქეებისა და ქართველი მოწმისათვის ჩამორთმეული ჩვენებები, მოსარჩელის წერილობითი ახსნა-განმარტება, ხარჯების რვეული, ა----- გ-----ის დედის წერილი შვილისადმი, ა-- გ-----ის ჩვენება.

პალატა აღნიშნავს, რომ მტკიცებულებების საქმეზე დართვა ემსახურება იმ ფაქტობრივი გარემოებების დასაბუთების უზრუნველყოფას, რომლებიც სარჩელშია მოცემული. ამიტომ მათი საქმეზე დართვით უნდა დასტურდებოდეს ის გარემოებები, რომლებზეც მოსარჩელე აპელირებს. მოცემულ შემთხვევაში, პალატას მიაჩნია, რომ დასახელებული მტკიცებულებები არ წარმოადგენდა იმგვარ ინფორმაციას, რომლებიც გადაწყვეტილების მიღებისას არსებით გავლენას იქონიებდა და განსხვავებულ, დამატებით ინფორმაციას მიაწვდიდა სასამართლოს. აქედან გამომდინარე, პალატას მიაჩნია, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ მართებულად უთხრა უარი მოსარჩელეს, მათ საქმეზე დართვაზე.

რაც შეეხება ადვოკატის ხარჯების დაკისრებას, პალატა აღნიშნავს, რომ ხარჯების გა--წილებისას სასამართლო ხელმძღვანელობს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, რომლითაც დადგენილია, რომ იმ მხარის წარმომადგენლის დახმარებისათვის გაწეულ ხარჯებს, რომლის სასარგებლოდაც იქნა გამოტა--ლი გადაწყვეტილება, სასამართლო დააკისრებს მეორე მხარეს გონივრულ ფარგლებში, მაგრამ არაუმეტეს დავის საგნის ღირებულების 4 პროცენტისა, ხოლო არაქონებრივი დავის შემთხვევაში – განსახილველი საქმის მნიშვნელობისა და სირთულის გათვალისწინებით, 2 000 ლარამდე ოდენობით.

პალატა აღნიშნავს, რომ ადვოკატის ხარჯების გონივრულ ოდენობას ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასამართლო აფასებს. პალატას მიაჩნია, რომ მოპასუხისათვის დაკისრებული თანხების გათვალისწინებით, მისთვის დამატებით ადვოკატის ხარჯების გადახდა 1000 ლარის ოდენობით გონივრული ოდენობის ფარგლებში ექცევა, დამატებით 1-00 ლარის დაკისრება მიზანშეწონილი არაა.

5. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სააპელაციო სასამართლო მიიჩნევს, რომ ნ--- გ-----ის და ა----- გ-----ის სააპელაციო საჩივრები არ უნდა დაკმაყოფილდეს. უცვლელად უნდა დარჩეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიის 2017 წლის 28 მარტის გადაწყვეტილება

6. საპროცესო ხარჯები

მოცემულ შემთხვევაში, აპელანტებს ნ--- გ-----ს და ა----- გ-----ს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიის 2017 წლის 23 მაისისა და 5 ივნისის განჩინებით გადაუვადდათ სახელმწიფო ბაჟის გადახდა.

პალატა მიუთითებს, რომ საქმის მიმდინარეობისას თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატის 2017 წლის 19 დეკემბრის სხდომაზე აპელანტის მიერ წარმოდგენილი იქნა ამონაწერი სოციალურად დაუცველთა ერთიან სიიდან, საიდანაც დასტურდება, რომ ნ--- გ-----ი 2017 წლის 1- დეკემბრის მდგომარეობით სოციალურად დაუცველთა ერთიან სიაშია რეგისტრირებული 54 320 ქულით. აქედან გამომდინარე, პალატას მიაჩნია, რომ სახეზეა სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 46-ე მუხლის პირველი ნაწილის „ვ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული შემთხვევა, რის გამოც ნ--- გ-----ი უნდა გათავისუფლდეს სახელმწიფო ბაჟის გადახდისგან.

პალატა მიუთითებს, რომ ვინაიდან ა----- გ-----ის სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდა, მას უნდა დაეკისროს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატის 2017 წლის 5 ივნისის განჩინებით გადავადებული სახელმწიფო ბაჟის გადახდა 3199.86 ლარის ოდენობით.

სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატამ

დ ა ა დ გ ი ნ ა :

1. ნ--- გ-----ის და ა----- გ-----ის სააპელაციო საჩივრები არ დაკმაყოფილდეს;
2. უცვლელად დარჩეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიის 2017 წლის 28 მარტის გადაწყვეტილება.
3. ა----- გ-----ს სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ დაეკისროს სახელმწიფო ბაჟის გადახდა 3199.86 ლარის ოდენობით.
4. განჩინება შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით საქართველოს უზენაეს სასამართლოში, განჩინების სარეზოლუციო ნაწილის მე-5 პუნქტით გათვალისწინებული წესების დაცვით, დასაბუთებული განჩინების ჩაბარებიდან 21 დღის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატის მეშვეობით;
5. განჩინების გასაჩივრების მსურველი მხარე, თუ ის ესწრება განჩინების გამოცხადებას ან მისთვის ცნობილია განჩინების გამოცხადების თარიღი, ვალდებულია განჩინების სარეზოლუციო ნაწილის გამოცხადებიდან არა

უადრეს 20 და არა უგვიანეს 30 დღისა, გამოცხადდეს თბილისის სააპელაციო სასამართლოში და ჩაიბაროს განჩინების ასლი. წინააღმდეგ შემთხვევაში გასაჩივრების ვადის ათვლა დაიწყება განჩინების გამოცხადებიდან 30-ე დღეს. ამ ვადის გაგრძელება და აღდგენა დაუშვებელია.

თავმჯდომარე:
შვილი

მ. სულხა--

მოსამართლეები:

გ. გ-----შვილი

ბ.ტაბაღუა